

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ТРЕЋА СЕДНИЦА
ДРУГОГ РЕДОВНОГ ЗАСЕДАЊА
Четврти дан рада
20. новембар 2017. године

(Седница је почела у 10.05 часова. Председава Ђорђе Милићевић, потпредседник Народне скупштине.)

*
* *

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Поштоване даме и господо народни посланици, настављамо рад Треће седнице Другог редовног заседања Народне скупштине Републике Србије у 2017. години.

На основу службене евиденције о присутности народних посланика констатујем да седници присуствује 91 народни посланик.

Ради утврђивања броја народних посланика присутних у сали, молим народне посланике да убаце своје идентификационе картице у посланичке јединице електронског система за гласање.

Констатујем да је применом електронског система за гласање утврђено да је у сали присутан 91 народни посланик, односно да су присутна најмање 84 народна посланика и да постоје услови за рад Народне скупштине.

Обавештавам вас да су спречени да седници присуствују следећи народни посланици: Милисав Петронијевић, Предраг Јеленковић и Нада Лазић.

Прелазимо на 1. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О МЕДИЦИНСКИМ СРЕДСТВИМА (претрес у појединостима).

Сагласно члану 90. став 1. Пословника Народне скупштине, обавештавам вас да су позвани да данашњој седници присуствују: др Златибор Лончар, министар здравља, проф. др Берислав Векић, др Мехо Махмутовић, проф. др Ференц Вицко и проф. др Владимир Ђукић, државни секретари у Министарству здравља, Данијела Урошевић, помоћник министра здравља, Драгана Вујичић и Слађана Ђукић, вршиоци дужности

помоћника министра здравља, Лидија Башић, виши саветник у Министарству здравља и Мира Контић, самостални саветник у Министарству здравља.

Примили сте амандмане које су на Предлог закона поднели народни посланици.

Примили сте извештаје Одбора за здравље и породицу и Одбора за уставна питања и законодавство, као и мишљење Владе о поднетим амандманима.

Пошто је Народна скупштина обавила начелни претрес, сагласно члану 157. став 3. Пословника Народне скупштине отвара претрес Предлога закона у појединостима.

На назив изнад члана 1. и члан 1. амандман су заједно поднеле народни посланици Бранка Стаменковић, Татјана Мацура и Љупка Михајловска.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Бранка Стаменковић.

Изволите.

БРАНКА СТАМЕНКОВИЋ: Хвала.

Ево нас на првом од 501 амандмана, колико је поднето на овај Предлог закона о медицинским средствима. Од тог 501 амандмана, 186 потиче из редова владајуће коалиције, то је безмало 40%, што само сведочи о томе да овај закон није добро написан, да би га требало повући из процедуре, дорадити и довршити па онда вратити поново у Народну скупштину.

Понављам оно што сам рекла у уводној речи када смо расправљали о овом закону у начелу, а то је да Посланичка група Доста је било нема ништа против намере предлагача закона да ову област боље уреди, да подигнемо стандарде када је реч о промету, увозу, извозу, коришћењу медицинских средстава.

Оно око чега се споримо јесте начин на који је то урађено. Овај закон је буквално само преведена директива ЕУ. И бар да је преведена до краја, него је на делове остала на енглеском језику.

Од наших 110 амандмана који су имали за циљ да ове недостатке избришу из овог закона, апсолутно ни један једини није прихваћен. Изражавам велико жаљење због тога.

Надам се да ће предлагач закона имати слуха да овај закон ипак повуче из процедуре и уреди га пре него што га поново врати у Скупштину. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланици проф. др Марко Атлагић и Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем.

Даме и господо народни посланици, кад вам је кугла медицинско средство, онда имате право да причате као претходни говорник.

Дакле, ја не припадам владајућој коалицији, ја подржавам владајућу коалицију, нисам потписао никакав коалициони споразум, а поднео сам око 140 амандмана на ове законе. Признајем, они су готово идентични као решења која је понудила Влада. Циљ подношења ових амандмана је да се оснажи предлог Владе и да на такав начин дамо додатну снагу да се ове реформе спроведу. То је нека козметичка измена.

Други циљ, не мање важнији, јесте следеће природе – сви сте сведоци да смо приликом утврђивања дневног реда готово седам сати били малтретирани и да смо морали само да слушамо шта ова господа преко могу да кажу и шта морају да кажу. Та, негде споља креирана опозиција навикла је да ми ћутимо а да они говоре. Смисао подношења ових амандмана је да и ми у тих десет сати можемо да учествујемо, да подржим предлоге Владе, иако не припадам владајућој коалицији, зато што сматрам да се и овим законом ова држава уређује, унапређује.

Очигледно је да они који су навикли да черупају државу и њоме владају путем стечајних управника не могу никако да схвате како неко може да предложи амандман којим ће да подржи један предлог Владе, предлог члана, односно предлог целог закона. Њима је смисао само да буду против предлога који су добри. Разумем да неко жели да поправи закон, међутим, они су често и против самих себе.

Из тих разлога поднео сам ове амандмане. Сходно томе колико они буду учествовали у расправи, толико ћу ја покушавати да на овакав начин одговорим онима који су очигледно навикли да говоре сами а да сви други морају да слушају њихове увреде, лажи итд. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине Ристичевићу.

Реч има предлагач амандмана народни посланик Марко Атлагић.

Изволите.

МАРКО АТЛАГИЋ: Поштовани потпредседниче Народне скупштине, овај члан 1. одређује услове за производњу и промет медицинских средстава и њихово стављање на тржиште, као и клиничко испитивање.

Кад смо већ код овог закона, можемо констатовати да је наше здравство у последње две године постигло изванредне резултате доласком на чело Министарства господина Лончара. Довољно је споменути један податак, а то је да смо код странке бившег режима били последњи на ранг-листи – заправо, у првој години нисмо ни били стављани на ранг-листу, а касније смо били последњи – да бисмо данас били на 24. месту од 35, значи, напредовали смо јако много, чак смо иза себе смо оставили седам држава које су чланице ЕУ. За две године запослено је 2.000 лекара, односно 4.000 специјализација је одобрено.

Све у свему, овај закон предвиђа и одвајање прописа којима се уређују медицинска средства од прописа којима се уређују лекови. Исто тако, посебно ће регулисати област медицинских средстава за ветеринарску и хуману медицину. Због тога и желим да на неки начин овим амандманом, пошто Влада сматра да се њим неће постићи боља примена, подржимо предлог Владе. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

По амандману реч има народни посланик Муамер Бачевац.

Изволите.

МУАМЕР БАЧЕВАЦ: Уважене колегинице и колеге, не могу да се сложим са ставом да број амандмана које ми политичари, углавном не правници, предложимо на овој скупштини одређује квалитет једног закона, поготово не овог закона, који је врхунски. Мало је чудно у овој констелацији снага и овом начину политичке борбе, где се често амандмани и не дотичу одређеног закона, да се један такав аргумент потезе и њиме објашњава квалитет једног закона. Они амандмани који су добри, који су суштински, усвојени су. Ја сам имао предлог једног амандмана и тај амандман је усвојен.

Нама је и сама дебата у пленуму који је претходио овом јасно показала да су неке политичке опције ову прилику и причу о овом закону користиле за своје политичке приче, тако да мислим да то не стоји и није ваљан аргумент. У сваком случају, закон је добар. Овакав закон, са предложеним амандманима који су прихваћени, треба прихватити, а они који су одбијени, углавном су са разлогом одбијени. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман су заједно поднели народни посланици др Драган Весовић, мр Иван Костић, Зоран Радојичић и проф. др Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч?

Реч има народни посланик Драган Весовић.

Изволите.

ДРАГАН ВЕСОВИЋ: Хвала, господине председавајући.

Господо из Министарства, господине министре, колеге народни посланици, на Одбору за здравље и породицу Скупштине Републике Србије, чији сам члан, испред Српског покрета Двери објаснио сам смисао подношења бесмислених амандмана Српског покрета Двери.

Дакле, оно што је постала пракса рада овог пленума јесте да о неком закону говоримо на начин да представници владајуће коалиције желе да свесно врше опструкцију узимајући за себе оно мало времена колико опозиција има да о законима говори и подносиће бесмислене амандмане. Поред амандмана који су такви какве је поднео Српски покрет Двери, имамо читав низ амандмана које су у већем броју поднели представници владајуће коалиције.

И на Одбору и сада рекао сам да је Српски покрет Двери спреман да своје амандмане повуче уколико сви они који припадају власти а желе да свесно праве опструкцију рада овог парламента учине исто.

Засад толико, а колико ћу се дуго јављати, видећемо шта ће радити власт.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине Весовићу, али нема разлога да амандмане делимо на бесмислене и смислене. Легитимно је право сваког посланика и позиције и опозиције да поднесе амандман и да говори о свом амандману, а мишљење о амандманима даје Влада Републике Србије, односно ресорно министарство.

На члан 1. амандман су заједно поднели народни посланици Александра Јерков, Горан Ћирић, Балша Божовић, Дејан Николић, Маја Виденовић, Радослав Милојичић, Томислав Жигманов и Верољуб Стевановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман су заједно поднели народни посланици Александар Марковић, Јелена Жарић Ковачевић, Студенка Ковачевић и Александра Мајкић.

Влада и Одбор за здравље и породицу прихватили су амандман, а Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије, па констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Реч има народни посланик Александар Марковић.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ: Јако кратко, председавајући.

Поштовани министре, представници Министарства, даме и господо народни посланици, желим прво да се захвалим министру на прихватању амандмана. Као што сам рекао у начелној расправи, поднели смо неколико

техничких амандмана који за циљ имају побољшање текста и већина од тих амандмана је усвојена.

Оно што желим да кажем, то је да ми из Српске напредне странке, када подносимо амандмане, да ли суштинске, техничке, то у овом случају није тако важно, од тога не правимо политичку причу, не желимо да профитирамо од тога. Оно што посебно не желимо, то је да злоупотребљавамо Пословник да напишемо амандман не бисмо ли имали та два минута да у оквиру образлагања амандмана причамо о ко зна чему, а најчешће о ономе што никада није тема дневног реда. То је суштинска разлика између нас и њих. Са поносом желим да истакнем да је већина наших амандмана усвојена, али не желим да трошим време већ само да се захвалим министру на томе. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман су заједно поднели народни посланици Мариника Тепић, Соња Павловић, Александра Чабраја, Јован Јовановић и Зоран Живковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Народни посланици Ненад Чанак, Нада Лазић и Олена Папуга једним амандманом предложили су измену члана 1. и додавање чланова 1а и 1б.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На назив изнад члана 2. и члан 2. амандман су заједно поднели народни посланици Бранка Стаменковић, Татјана Мацура и Љупка Михајловска.

Реч има народни посланик Бранка Стаменковић.

БРАНКА СТАМЕНКОВИЋ: Амандманом на члан 2. покушали смо да исправимо гомилу – али гомилу! – двосмислености, које су недопустиве у једном закону, погрешних дефиниција, мењања значења иначе уобичајено усвојених термина, који у пракси лако могу да створе погрешна тумачења. А све то је у супротности са Јединственим методолошким правилима за израду прописа, која налажу да двосмислености у законима не сме бити и да уобичајени термини у свом уобичајеном значењу не треба да мењају своје значење.

Из потпуно непознатог разлога предлагач закона сматрао је да термин „физичко лице“, за који сви у уобичајеном значењу знамо шта значи – то смо сви ми од тренутка кад се родимо па надаље – у овом члану 2. треба да дефинише као „предузетник“. То јест, сваки пут када у закону стоји „физичко лице“, они у ствари не мисле на физичко лице него на предузетника. Због чега? Апсолутно не постоји ни један једини разлог да мењамо уобичајено значење речи „физичко лице“. Могли смо да користимо

реч „предузетник“ када мислимо на предузетника, јер и ту постоји неко уобичајено значење.

То што сте урадили са овом дефиницијом илуструје све остало на шта ми имамо примедбе у овом закону и на шта се наши амандмани односе. Сматрамо да је то недопустиво и апелујемо још једном да се закон повуче из процедуре, да се побољша, па да се онда врати Народној скупштини на ново одлучивање. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има представник предлагача министар Златибор Лончар.

ЗЛАТИБОР ЛОНЧАР: Поштовани посланици, поштовани председавајући и грађани који гледате пренос...

Ја апсолутно разумем да ви имате неки свој циљ и да ћете причати причу која вама одговара. Нажалост, то што причате никакве везе нема са сврхом овог закона. Управо, овај закон се и доноси да би се регулисале ствари.

Морате да се определите, ако је икако могуће. Оно што вам ја предлагем – заузмите само један став у ком правцу хоћете да идете. Да ли хоћете, када помињете стране речи, да ли кажете – не ваљају стране речи; онда кажете – ово се не разуме, хајде да се то усклади.

Ево, ја ћу вам на једном конкретном примеру објаснити. Стране речи које су овде употребљене су из крајње оправданог разлога употребљене. Када имате неку студију, када имате нешто што је признато у целој Европи, не дешава се само ствар у Србији, него се дешава у више земаља у том моменту. То су те кључне речи које служе само Агенцији за лекове да би препознала тему и да би се на основу тога лакше радило; те речи и сви ти изрази немају никакве везе ни са грађанима ни са било чиме. Значи, само је то разлог, да се лакше препозна студија, да се лакше препозна предмет и да се ради.

У једном моменту причате јесте усклађено, у другом моменту није усклађено, у трећем моменту не ваља, повуците. Океј је, ја вас разумем, није никакав проблем, само ту суштине нема никакве. Значи, све то што кажете, све је апсолутно регулисано овим законом.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Бранка Стаменковић, по амандману.

Изволите.

БРАНКА СТАМЕНКОВИЋ: Хвала.

Министре, погледајте Закон о медицинским производима Републике Хрватске, која је одавно у ЕУ: једне једине енглеске речи у том закону нема. Они језик чувају, ми језик кваримо, да би Агенција за лекове знала о чему се ради. Ако Агенцији за лекове треба речник да би разумела закон,

речник се прави изван закона и зове се речник, не уграђује се у закон и не квари се српски језик енглеским речима.

Притом, чак и на енглеском имате спелинг грешке и уместо *market* написали сте *markt*.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Господине министре, с обзиром на то да је било директно обраћање вама, омогућићу вам додатна два минута као право на реплику. Изволите.

ЗЛАТИБОР ЛОНЧАР: Стварно морам да кажем да ми је жао што нисмо преписали хрватски закон, мислим да ће цела Србија жалити због тога. Када будете у прилици, ви препишите, урадите све што вам се свиђа.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем.

Даме и господо народни посланици, ја сам захвалан што овде имамо и адвоката Хрватског сабора и хрватске државе.

С тим у вези, ја се дуго нисам слагао са онима који су говорили да су Хрвати најгори део српског народа. Дуго се нисам слагао, не слажем се ни сада, али почињем да размишљам. Даме и господо народни посланици, без обзира на то како се они понашају, а овде је било говора о језику, без обзира на то што протерују ћирилична слова, што јуришају чекићима и разним другим алатима и направама на све што је ћирилично и све што мирише на српско, ја предлажем да се ми не угледамо на њих. Не само да не преписујемо законе и законске предлоге на начин на који су то радили Хрвати, него се никада не треба угледати на горе од себе, увек треба гледати шта постижу бољи од тебе.

Као неко ко потиче са села, а видим да Влада то жели, као неко ко подржава Владу, ја желим оно што добар домаћин жели за своју чељад, за своје укућане, желим да по квалитету живота наши грађани, овог пута и пацијенти, превентивно буду заштићени и да по квалитету здравља буду све ближе развијеним земљама. Колико видим, у области здравства је направљен огроман напредак у односу на оно што је затечено. Мислим да ће сваке године, сразмерно расту економије, расти и приходи здравства и да ће доћи време да стичемо знатно већа средства и приходе из иностранства у области здравства него сада. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине Ристичевићу.

На члан 2. амандман су заједно поднели народни посланици Александра Јерков, Горан Ћирић, Балша Божовић, Дејан Николић, Маја Виденовић, Радослав Милојичић, Томислав Жигманов и Верољуб Стевановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман су заједно поднели народни посланици др Драган Весовић, мр Иван Костић, Зоран Радојичић и проф. др Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Иван Костић.

Изволите.

ИВАН КОСТИЋ: Поштовани народни посланици, сви досадашњи амандмани Српског покрета Двери у садашњем сазиву Скупштине Републике Србије имали су смисла и иза сваког амандмана који смо поднели стојимо, али, ево, и на овој седници имате прилике да чујете да се у расправи о амандманима прича о неким другим стварима, тако да не разумем зашто се посланици СНС-а љуте када одређене посланичке групе „преписују“ оно што они раде већ неколико седница. Мислим да су шампиони у непоштовању Пословника управо представници владајуће коалиције. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Господине Костићу, на овај начин сте образложили амандман на члан 2. Захваљујем.

Имате основа за реплику с обзиром на то да је поменута Српска напредна странка, а можете и по амандману. Само ми реците по ком основу сте се јавили, господине Орлићу.

(Владимир Орлић: Реплика.)

Реч има народни посланик Владимир Орлић, реплика.

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Хвала лепо. Вероватно ће бити најкраће данас.

Пошто је реч о озбиљној материји и стварима које треба да се тичу свих нас и да им придајемо пажњу какву заслужују, искористио бих прилику да позовем све са оне стране (данас малобројне, очигледно) да ипак концентришемо пажњу, заједнички, ако је икако могуће, на расправу о овим стварима.

Разумем да неко с времена на време, ту и тамо, добије жељу да олакша душу, па између осталог да одређене ствари призна – на пример, да призна да је добар преписивач – али да задржимо ту врсту потреба на неком личном, персоналном нивоу. То можете да расправите интерно и након седнице, да не оптерећујемо Народну скупштину тиме.

Да је реч о преписивачима, то је више него јасно. Колико добрим, то ћемо тек да видимо. Али да се не бавимо тиме данас, ако може. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман су заједно поднели народни посланици Александар Шешељ, Срето Перић, Вјерица Радета и Немања Шаровић.

Да ли неко жели реч?

Реч има народни посланик Зоран Красић.

Изволите.

ЗОРАН КРАСИЋ: Господине Милићевићу, ми смо поднели амандман на члан 2. и у образложењу рекли да би било добро, када се пишу закони, да се има у виду и члан 25. Јединствених методолошких правила за израду прописа. Шта је предлагач написао? Каже овако: „Медицинско средство из става 1. ове тачке ...“. Тако нешто у праву не може да постоји, ево због чега. Члан 27. каже: „Став се може састојати од две или више тачака“. Члан 28: „Тачка се може састојати од две или више подтачака“. Члан 36, који говори на упућивање о овом, каже да је могуће упућивање по систему – из члана 1. овог прописа, из става 1. овог члана. Не постоји „из става 1. ове тачке“.

Очекивао сам, ето, ми смо вам помогли да мало средите тај, ви сте јуначки то одбили. Добро, таква је судбина наших амандмана. Али имаћете проблема, не због овог амандмана, да ме не схватите погрешно, генерално ћете имати проблем са овим законом зато што се стварно ради о неуспешном преводу прописа који већ постоје у неким државама које су чланице ЕУ. А и они су погрешили приликом превода оних шест директива и три уредбе.

Цео предлог закона одише недореченошћу, контрадикторношћу, чак не можете наћи ни везу између два члана. Ми смо покушали да вам скренемо пажњу. Касније ћемо да дођемо до онога што би морало да буде суштина овог закона, а то су стандарди, о том потом. Ми смо стварно изненађени да нисте прихватили овај амандман. Законодавство није смело да пусти овакав предлог закона у процедуру пред Народну скупштину, јер категорија „из става 1. ове тачке“ у праву не постоји, апсолутно не постоји.

Друго, Јединствена методолошка правила за писање прописа која је донела Народна скупштина, која обавезују Народну скупштину, обавезују Владу као предлагача, треба да се поштују. Али, одлучили сте шта сте одлучили.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман су заједно поднели народни посланици Мариника Тепић, Соња Павловић, Александра Чабраја, Јован Јовановић и Зоран Живковић.

Да ли неко жели реч?

Реч има народни посланик Зоран Живковић.

Изволите.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Хвала лепо.

Морам да се придружим колегама које су рекле да је ово лош превод. И, нема никаквог разлога да се жури са доношењем закона, тако да можемо да сачувамо оно што се зове српски језик. Има сигурно у овој сали оних који су више галамили о томе да треба да се чува српска традиција, језик и све друго, али је време да то почне неко и да ради, па би било добро да то почнемо од овог закона.

У члану 2. треба променити пуно тога, рецимо, „имплантабилно медицинско средство“, не би сметало да се то зове средство за уградњу; да се, рецимо, *free sale certificate* каже лепо српски – сертификат о слободном промету.

Чули смо једну потпуно бесмислену ствар, то је стварно страшно кад неко каже а члан је Владе – да овај закон није намењен грађанима. Сваки закон је намењен грађанима и не постоје закони који су намењени само стручним институцијама. Према томе, свакоме треба да буде разумљиво шта пише у неком закону и потпуно је бесмислено да се на овакав начин, ароганцијом, брани нешто што је неодбрањиво.

Наравно да треба донети овакав закон, наравно да постоји пуно разлога да до тога дође, али треба донети један пристојан закон. Колико пара троши Влада на стручне услуге, па и на преводилачке, могли смо да очекујемо да бар имамо један добар превод, не хрватски, не авганистански, него српски превод онога што је овде превођено.

Апсолутно не смета ништа да се добра пракса ЕУ примењује и код нас, али хајде да је применимо тако да то личи на оно што треба да буде, а то значи да имамо добро написане законе, и по суштини и по форми.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има представник предлагача министар др Златибор Лончар.

Изволите.

ЗЛАТИБОР ЛОНЧАР: Морам да подсетим да једини разлог зашто доносимо све законе и зашто долазимо овде јесу грађани Србије. Никад нисам рекао, можете да чујете, да ово није закон због грађана него због нечег другог. Апсолутно је закон због грађана и урађен је тако да помогне грађанима и да им сигурност.

Значи, то су основна два разлога зашто и како је дат предлог овог закона. Тиме смо се водили и тиме ћемо и даље да се водимо. Ово је крајње озбиљна ствар да бисмо је стављали за дневнополитичке потребе. Наставићемо да се боримо за грађане Србије.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

По амандману реч има народни посланик Зоран Живковић.

Изволите.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Посао Народне скупштине, посланика Народне скупштине и оних који су гости у овој скупштини, а то су представници Владе, јесте да раде за добро грађана, ту нема никакве сумње. То није наша воља, ни воља министра, ни воља посланика, то је наша обавеза.

У прошлом јављању експлицитно сте рекли да овај закон није писан за грађане. Узмите стенограм па ћете видети. Према томе, ако сте то рекли случајно, онда прихватам ваше извињење и надам се да то није изречено намерно.

Управо амандмани које смо дали моје колеге из посланичког клуба и ја и друге колеге из опозиције имају за циљ да се поправи закон који је, понављам, неопходан и да се донесе у форми и садржају који је примерен ономе како треба да се користи.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Господине министре, омогућићу вам додатна два минута да одговорите.

Изволите.

ЗЛАТИБОР ЛОНЧАР: Одговорно тврдим да нисам рекао да се не односи на грађане Србије. Рекао сам, понављам, за делове који имају стране речи, да је због пројеката и онога што се ради, не ради се само у једној земљи него у више земаља, у том моменту, Агенцији за лекове лакше, да то има везе са њима, да препозна, стави и да брже и сигурније наши пацијенти дођу до онога што им је неопходно. То сам рекао, понављам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По амандману реч има народни посланик Драган Весовић.

Изволите.

ДРАГАН ВЕСОВИЋ: Хвала, господине председавајући.

Када смо имали дискусију у начелу, сетиће се господин министар, ја сам баш причао о тим енглеским терминима у закону и рекао да сам делимично против. Ево, ово је место где сам делимично против. Не мислим да је добро да имплантат буде „угратно средство“, јер људи који су из струке када кажу имплантат знају шта је имплант, имплантат.

А ово друго што је рекао господин Живковић, апсолутно треба превести. То је оно што сам причао. Дакле, требало је ту да будемо селективнији, да бисмо сачували, и тада сам то рекао, српски језик. Само се чудим да сви ови који су представници власти, сачували би српски језик, када Двери предлажу декларацију не желе да за њу гласају. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По амандману реч има народни посланик Зоран Живковић.

Изволите.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Хвала.

Па чули смо још једно бесмислено оправдање, а то је да ови енглески изрази треба да остану зато што се ово примењује у многим земљама. Па? Овај закон важи за Србију, а како се примењује у неким другим земљама, то нема никакве везе с овим што ради Народна скупштина Републике Србије, не би требало да има никакве везе с овим што ради Влада Србије, нити било ко од посланика који су овде присутни.

Људски је погрешити, то се дешава свима – ево, морам да признам, и мени се неколико пута у животу десило да погрешим – али може да се поправи тако што се узме струка, наука, памет, образовање, искуство, па се онда та грешка исправи. Према томе, ја вас позивам, ако не сада, ако вас је сада срамота да признате грешку, да у редакцији, када текст иде на техничку редакцију, промените ове изразе и напишете лепо да се даје сертификат о слободном промету. Наравно да већина грађана Србије зна шта значи *free sale certificate*, али то се не користи у законима.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

По амандману, реч има народни посланик Владимир Орлић.

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Па опет кратко, пошто се изгледа повела сада полемика на тему српског језика, чистоте истог и тако даље.

Без улажења у детаље да ли предлагач мисли да је ово предлог струке, науке, памети или искуства, нека свако просуди колико ту чега има конкретно и тачно.

питање српског језика? Не знам да ли људи анализирају ово што предлажу, да ли они који неке ствари подржавају мало подробније улазе у садржај онога што подржавају. Нећу себе да представљам за неког врхунског језичког чистунца, али ако ћемо да причамо о адекватној употреби српских израза и нашег језика, ево, овде се предлаже да се користи термин „субкатегија“. Не знам да ли то треба тако да се каже да би било потпуно језички чисто, ја бих можда то назвао поткатегијом. Али, хоћемо ли да се бавимо оваквим детаљима или суштином? Ако хоћемо оваквим детаљима, можемо, никакав проблем није.

(Александра Јерков: То није српска реч.)

Они који сада добацују такође су се прославили што се тиче језика и писмености у својим амандманима и образложењима. Надам се да нећемо морати о томе. И они који чекају да добију реч, надам се да нећемо морати и о њима, али чисто пар напомена с моје стране пре него што наставимо причу о језику.

Колико је у духу српског језика, како пише у образложењу амандмана, израз попут „истручност“? Колико је у духу српског језика ово

што пише у образложењу „немам никаквог разлога за промену“? Добро, ако предлагач нема никаквог разлога за промену, не знам зашто је уопште предлаже. Колико је у духу српског језика образложење „сматрајући га без икакве сврхе, предлажемо брисање“? Да ли хоће да нам кажу на српском да нешто сматрају без икакве сврхе? Не знам зашто онда сматрају или без икакве сврхе предлажу брисање. Зашто би људи било шта радили без икакве сврхе?

Да не улазим у даље примере. Има их поприлично и баш не иду у прилог онима који су овакве ствари на папир ставили. Да се ми држимо суштине, даме и господо, добронамеран предлог с наше стране, а о овим стварима можемо, па колико се коме исплати. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

По амандману реч има народни посланик Александра Јерков.

Изволите.

АЛЕКСАНДРА ЈЕРКОВ: Захваљујем.

Посланиче, Демократска странка није учествовала у овим језичким амандманима, наши су амандмани потпуно другачије природе. Просто, мислим да ова квазилингвистичка расправа треба да се прекине.

Овде колега Орлић говори да уместо „субкатегија“ треба говорити ваљда српску реч „поткатегија“.

Колега Орлићу, „категија“ није српска реч. Не знам о чему се ради. Сами сте рекли да нисте неки језички чистунац; молим вас да ту своју сугестију прихватите, коју дајете другима, па немојте улазити у лингвистичке расправе. Заиста о томе не знате.

Овде имамо два посланика која из седнице у седницу већ месец дана као амандмане постављају предлоге да се у чланове закона ставе зарези тамо где зарезима према правопису српског језика не можете бити место. Каже: „Овим законом уређују се услови за производњу, и промет медицинских средстава“. Не знам да ли је колегама који предлажу овако нешто познато да се испред везника „и“ не може наћи зарез, у складу са правописом српског језика. Из неког разлога, они сматрају да је духовито да то раде. Уколико би Влада прихватила ове њихове амандмане, то би значило да бисмо имали законе који су написани језиком који није у складу са српским правописом.

Колега Орлић овде говори о добрим преписивачима, да је неко признао да је преписивач. Ако би поједини из СНС-а признали да су преписивачи, плашим се да ни др Стефановић, ни др Мали, ни многи други ваши доктори не би никада били доктори наука.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Владимир Орлић, право на реплику.

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Хвала.

Нисам ја цабе рекао да свако добро процени да ли му се тема исплати или му се не исплати. Знам ја зашто сам то рекао, ево, чућете и ви. Да нисам неки језички чистунац, то и даље стоји, али ја, овако неупућен у правила језика, неке ствари ипак знам. На пример, знам, а ово се односи конкретно на стручни, научни и какав још допринос управо посланичке групе која се сада дала обратити, не каже се „Скупштина“ него „Скупштина“, а то сте написали, не каже се „министарство надлежан за послове“ него „министар надлежан“ или „министарство надлежно“, не каже се „фкултета“ итд.

Што се тиче добрих преписивача, ја сам само коментарисао оне који су сами себе тим епитетом окитили. Ја сам рекао, преписивачи јесу и могу да буду, није спорно. Колико су добри, видећемо.

Ако говоримо на тему диплома, знања и звања, било чијих, где су индекси? Ми смо беше позвали неке који су се овде храбро представљали за одличне студенте, феноменалне ђаке, да донесу своја сведочанства па да ми ствари упоредимо. Ево, овде ми сугеришу да би вероватно колега Јешић, када дође, имао чиме да се похвали. Није важно, нека донесе било ко. Нешто је изостало било какво сведочанство о томе колико је неко добар, успешан, с друге стране, а воли себе, некако, да доживљава баш таквим.

Ми смо овде успех, оцене, резултате онога кога не можете да смислите показали. Има са чиме да се пореди, ако има шта да се пореди са друге стране. Не би било лоше, на пример, да видимо колико је добар и успешан био Драган Шутановац, колико је добар и успешан био Саша Јанковић, може и онај који је овде био њихов адвокат на прошлој или претпрошлој седници, када смо о тим темама причали.

Али нешто ми се чини да, поред покушаја да се буде злонамеран, помало и заједљив, неће никада бити било чега аргументованог да се покаже и каже – е, овакви смо били ми, ми који знамо ко је Надежда Петровић, ми који ипак можемо да неку ствар, и тиме завршавам, господине председавајући, изнесемо Народној скупштини а да нам последња реченица не буде борбени поклич „Уроше, издржи!“

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Дарко Лакетић, по амандману.

Изволите.

ДАРКО ЛАКЕТИЋ: Господине председавајући, поштовани министре са сарадницима, пре свега, ја бих у овом тренутку, у овој ситуацији оставио лингвистику по страни. Говорио бих о суштини, не само овог амандмана већ о многим стварима које је предлагач претходно требало да припреми.

Наиме, о чему се ради? Пре свега, било је неопходно да се проучи који је временски период и динамика прикупљања документације за само лице, установу, институцију, организацију која региструје медицинско средство, који ће бити потребни да би се регистровало медицинско средство. У складу са том динамиком, са бројем папира, са употребом адекватних термина у целом том процесу, неопходно је да се предлагач упозна да у току тог процеса мора да користи термине који су универзални, говорим, универзални на европском тржишту и у европским земљама. Наиме, сви ови енглески термини о којима смо говорили су регистровани, и скраћенице са енглеског језика и називи појединих докумената и образаца.

Шта је била суштина предлога овог закона? Да се скрате рокови. Ми смо рокове на које одговара АЛИМС скратили скоро дупло, негде и више. Суштина је да скратимо рокове и да се омогући један нормалан рад привреде, да онај ко производи медицинска средства може у најкраћем року да региструје и пусти га у промет, уколико одговара стандардима.

Шта желите, да се не региструје за 30 дана, да се региструје за 90, због административних препрека? Па доста је било бирократије, господо. Зашто нисте то мењали када сте били на власти, него увек имате накнадну памет и предлагете нешто у фази када, нажалост, не можете да одлучујете? Нећете ни моћи, запамтите.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има министар.

Изволите.

ЗЛАТИБОР ЛОНЧАР: Слажем се да је битно да водимо рачуна о свом језику, о својим речима, ту нема никакве дилеме. Мислим да се око тога сви слажемо и то ћемо убудуће наставити да радимо.

Имате још једну битну ствар, а то је да морамо да водимо рачуна о пацијентима, о људима којима је помоћ неопходна и којима буквално сваки дан значи много. Њима није битна ова наша расправа о језику или било шта, они се боре за једну ствар – за своје здравље. Наставићемо да нам они буду приоритет. То је једно.

Имајте на уму другу ствар: нисмо ми, као земља, неко ко може сам да функционише, неко ко има толике фондове, толико новца да сам ради. У највећем делу случајева морамо да будемо део система. Определили смо се за ЕУ. Онда морамо да будемо део тог система. То је најбољи и најбржи начин да помогнемо нашим људима. Молим вас, имајте само то на уму.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман су заједно поднели народни посланици Александар Марковић, Јелена Жарић Ковачевић, Студенка Ковачевић и Александра Мајкић.

Реч има народни посланик Јелена Жарић Ковачевић.

Изволите.

ЈЕЛЕНА ЖАРИЋ КОВАЧЕВИЋ: Захваљујем.

Поштовани министре, представници министарства, ми смо овај амандман поднели јер смо сматрали да би одредба можда била разумљивија и у духу српског језика ако се речи „од одговарајућег“ замене речима „од стране одговарајућег“. Међутим, с друге стране, и усвајањем и неусвајањем овог амандмана суштински се не би променило значење одредбе.

Овај амандман није прихваћен. Морам да кажем да ми уважавамо мишљење Владе, сагласни смо са мишљењем Владе. Искористићу прилику да истакнем нешто што сам истакла у начелној расправи, а то је да предлози министра и министарства које води апсолутно имају подршку посланика СНС-а и у расправи у појединостима уважићемо мишљење Владе. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман су заједно поднели народни посланици Милорад Мирчић, Зоран Красић, Ружица Николић и Миљан Дамјановић.

Реч има народни посланик Ружица Николић.

РУЖИЦА НИКОЛИЋ: Даме и господо народни посланици, Посланичка група СРС поднела је амандман на члан 2. Предлога закона да се у тачки 10) речи „у кућном окружењу“ замене речима „у ванболничким условима“.

Амандман смо поднели зато што није прецизно ако се наводи да медицинско средство може да се користи у кућном окружењу, уколико се не користи у болници или дому здравља, јер је реч о медицинском средству које може да се користи било где ван здравствених установа.

Очигледно је да је Предлог закона несрећни превод са енглеског језика на хрватски, па затим на српски језик и да оваква конструкција није у духу српског језика, те добија потпуно друго значење, а то је да одређено медицинско средство пацијент може да користи, ако не у болници, онда искључиво код куће и нигде друго.

Када су стране речи и превод у питању, подсетила бих вас на завештање Стефана Немање о језику, које увек треба да имате на уму. Значи, цитирам: „Чувајте, чедо моје, језик као земљу. Реч се може изгубити као град, као земља, као душа, а шта је народ изгуби ли језик? Не узимајте туђу реч у уста своја. Узмеш ли туђу реч, знај да је ниси освојио, него си себе потуђио. Земље и државе се не освајају само мачевима, него и језицима. Знај да те је непријатељ онолико освојио и покорио колико ти је речи потро и својих потурио. Народ који изгуби своје речи престаје бити народ.“

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

По амандману реч има народни посланик Весна Ракоњац.

Изволите.

ВЕСНА РАКОЊАЦ: Хвала, уважени председавајући.

Поштовани министре, сматрам да амандман не треба прихватити, јер, ако добро прочитате – средство за самотестирање – значи, кад вршимо самотестирање, ако меримо гликемију, то радимо у кућним условима, нећемо радити на улици. Ванболничка средина може да буде све остало (хотел, итд.) Пажљиво прочитајте шта пише – средства за самотестирање.

Према томе, морате испоштовати и неке хигијенске норме када то радите. Односи се на пацијенте. Ако не ради тестирање у болничким условима, онда може да ради у кућним условима. Размишљајте мало као што пацијенти размишљају. Хвала вам на литерарном саставу, али овде се ипак ради о пацијентима и медицини.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По амандману реч има народни посланик Вјерица Радета.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Наравно да амандман Српске радикалне странке треба прихватити, зато што су наши амандмани смислени. И није ово литерарни рад него подсећање на обавезу сваког народног посланика, па и посланика скупштинске већине.

Немогуће је решење предвиђено законом да се, рецимо, инфузија даје само у болничким условима или у кућним условима. Ако је то тако, ево питања – како је ономад, после стиропора, када је два и по сата штрајковао глађу, Николићу инфузија давана у Народној скупштини? Је л' ово његова кућа? Није. Је л' ово болница? Није. И није то једини случај. Шта се ради са пацијентима у затвору, у притвору, који не оду у затворску болницу него морају да дођу тамо да им ваде крв, да их не би морали возити у затворску болницу?

Дакле, предложено законско решење није добро, није потпуно и, министре, требало је, а још увек није касно, да прихватите амандман Српске радикалне странке. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

По амандману реч има народни посланик Весна Ракоњац.

Изволите.

ВЕСНА РАКОЊАЦ: Просто морам да се надовежем на причу о затворима. У нашим затворским јединицама постоје амбуланте где се обављају медицинске активности. Ако то нисте знали, направите једну турнеју па обиђите, да видите како то изгледа.

Долазим из Крушевца, где имамо васпитно-поправни дом, где постоји и амбуланта за малолетна лица а такође и ...

Ја бих вас замолила, ја сам вас пажљиво слушала.

Значи, постоје адекватни услови, са адекватним здравственим радницима, који се уопште не разликују од болничких услова. Према томе, то не можете да узимате као аргумент.

А ово у вези са Скупштином, значи, кућни услови. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Владимир Маринковић): Хвала.

Право на реплику, Вјерица Радета.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Нисмо ни ја ни колегиница Ружица схваћене на начин како је то тражено у нашем амандману, али ова малопређашња расправа је била и увредљива.

Дакле, шта ја знам а шта не знам, то колегиница не може да процењује. Да ли обилазим затворске установе и тако даље... Обилазим све што народни посланик треба да обиђе и одлично знам како функционише све у Србији, па, између осталог, и затворске установе.

Питам колегиницу која говори о болничким условима у затворима да ли ће, рецимо, Легију или Звездана Јовановића, уз онолико обезбеђење, да возе да им узму крв или ће доћи тамо неко на лице места да им узме крв. Наравно да ће урадити ово друго, зато што треба да обезбеде не знам какво обезбеђење, хеликоптерско и не знам какво, да их превезу на неко друго место, као што иначе раде.

Суштина овог амандмана... Очигледно је овде сад битно само да се неко јави за реч и каже нешто. Смисао овог амандмана односио се на језичку исправност, али је прича отишла мало шире. Немамо ми ништа против, али је битно да се онај ко коментарише амандман најпре изјасни да ли је оно што је предложено амандманом у реду или није у реду и, ако није, због чега није. Да се прошири прича, ми увек јесмо за то, ми српски радикали се залажемо за то да народни посланик не треба да буде ограничен ни темом ни временом, да народни посланик може са овог места да говори све оно што мисли да треба да каже. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Радета.

Да ли желите реплику?

(Весна Ракоњац: Да.)

Изволите.

ВЕСНА РАКОЊАЦ: Ако се ради о језичкој терминологији, ако се тиме бавимо, онда бих разумела примедбу да смо ставили: у „хоум“ условима или „домовинским“ условима, али ми смо ставили: „у кућним условима“. Прави српски израз, ако се ради само о језику.

Ако се ради о овим другим стварима, још једном бих замолила да пружимо праву информацију, да упутимо Одељењу за извршење кривичних санкција Министарства правде да да госпођи посланици информацију како

то изгледа у нашим затворима од 2012. године и какве су процедуре када су штићеници тих установа у питању, поготово оне које се односе на здравље.

Према томе, да разрешимо ту дилему и затворимо ову дискусију већ једном – ако је језик у питању, онда је овако; ако је нешто друго у питању и трошење времена, онда стварно немамо времена за губљење, морамо да радимо. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Наташа Јовановић, по амандману.

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: Дакле, овде се ради о језичком усаглашавању и непрецизности. Верујем да је, за разлику од претходног говорника, госпође Ракоњац, то разумео и предлагач, али је одустао од тога да се то исправи на начин који је предложила колегиница Ружица Николић, а којој то вероватно и пара уши када прочита јер је по струци дефектолог.

Заиста је било неопходно, господине министре, да у духу српског језика напишете овај закон. Мало пре сам чула неки усташки новогovor и реч која не треба да се чује у Народној скупштини Републике Србије, нарочито због тога што Хрвати немају свој говор. Они су га украли од Срба, могли сте то да прочитате у једном научном делу проф. Шешеља.

С друге стране, веома је битно да напоменем да се никада у историји српског парламентаризма закони у Србији нису усаглашавали, када су у питању језичке недоумице, са неком другом државом, осим између два рата, када је у Србији била радикалска власт, евентуално са руским језиком, јер смо као држава многа решења из царске Русије преузимали до 1917. године. Верујемо да ћемо убудуће, у периоду када радикалска влада поново буде била у Србији, на такав начин чувати и неговати наш језик и писати законе тако да буду прецизни и јасни.

Дакле, овде се не ради о томе, јер само неко ко је, да не кажем, ограничен може тако то да посматра, да ли се медицинско средство користи у кући или, како је госпођа Радета навела, затвору или неким другим местима. Управо због тога, „кућа“, као кућа, није термин, већ „ванболнички услови“, као што је госпођа Ружица Николић предложила.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Јовановић.

На назив изнад члана 3. и члан 3. амандман су заједно поднели народни посланици Бранка Стаменковић, Татјана Мацура, Љупка Михајловска.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колегинице Бранка Стаменковић.

Изволите.

БРАНКА СТАМЕНКОВИЋ: Хвала.

Ево, овим амандманом већ у члану 3. тражимо да се брише енглески израз *free sale certificate*, а предлагач закона је то одбио.

Хтела бих да се надовежем на оно што је рекао др Весовић, када је реч о разлици између стручних и страних израза. Значи, „имплантабилно средство“ је стручни израз и као такав је сасвим прихватљив, као што је и израз *in vitro*. Међутим, стране речи и страни изрази који имају адекватне српске речи, као што у овом случају постоје адекватне српске речи, не треба да стоје, на страном језику, него треба да буду преведене када се помињу у закону.

Још једном наглашавам, то не каже само Бранка Стаменковић, то кажу Јединствена методолошка правила за израду прописа, која смо и ми као посланици али и сви који предлажу законе обавезни да следимо. Не зато што је то сад нечији хир, него зато што морају да постоје нека правила, да нам закони буду уједначени, да нам језик којим се пишу буде уједначен. Игнорисањем тих правила само шаљете поруку једне ароганције, која не приличи Народној скупштини. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има Весна Ракоњац.

Изволите.

ВЕСНА РАКОЊАЦ: Сматрам да амандман треба одбити.

Хајде да се још једном вратимо на члан 2: „Изрази употребљени у закону“, па тачка 21) каже – *free sale certificate*, значи, сертификат у слободној трговини. И каже – то је документ којим се доказује да се медицинско средство налази на тржишту у земљи произвођача.

Кад добијемо овакав документ на граничном прелазу, где пише *free sale certificate*, значи треба да тражимо превод од произвођача да нам преведе на српски језик.

Читајте пажљиво, ово је само списак израза који су употребљени у закону, молим вас. И немојте више да нам одузимате време на ове ствари. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 3. амандман су заједно поднели народни посланици др Драган Весовић, мр Иван Костић, Зоран Радојичић и проф. др Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман су заједно поднели народни посланици Мариника Тепић, Соња Павловић, Александра Чабраја, Јован Јовановић и Зоран Живковић.

Реч има народни посланик Зоран Живковић.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Две су грешке у члану 3: тачка 15) и тачка 17). Тачка 15) је овај несретни *free sale*, а суштински је важнија тачка 17). Тражимо да се ова тачка брише зато што дефинише да Агенција за лекове и медицинска средства Србије, цитирам, „даје стручне савете на захтев правних и физичких лица у вези са: (1) преводом упутства за употребу и обележавањем медицинског средства, (2) разврставањем медицинског средства у класу и категорију медицинског средства“.

Разлог за брисање произлази из тога што директиве ЕУ, на које се предлагач закона позива, не обухватају нигде у тим препорукама да Агенција треба да ради овај посао. С друге стране, ако би Агенција за лекове Србије радила овај посао, била би у сукобу интереса.

Ово је доказ да се ти европски закони... Кад их напредно тумаче српски напредњаци, добијамо лош превод, бесмисао и рупу која обезбеђује корупцију. То је методологија владања и писања закона владајуће странке.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има министар Златибор Лончар.

ЗЛАТИБОР ЛОНЧАР: Резултати Владе и Министарства су свима добро познати, а све остало можете да тумачите на свој начин. И може само да вам буде криво што ви то нисте урадили раније.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, министре.

Право на реплику, Владимир Орлић.

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Тако је то када се помињу српски напредњаци. Шта смо чули? Неки доказ методологије владања и писања, је л' тако?

Што се тиче методологије писања, и даље се њом бавимо. Одлично! Шта је на том српском језику – који изгледа мора да се преводи поново на српски језик када се овако феноменални предлози добију – шта је тачно у преводу: „на које ослања законописац“? Шта то значи на српском, шта ослања – образложење, амандман, предлог? Шта значи ово? Шта значи „медицинска средства“, ако ћемо да причамо о стручности, знању и научном доприносу?

Помињали смо и неке преписиваче. Ево, имамо и овде добре примере преписивача: „несврисходно“, што је такође вероватно у духу српског језика. Не знам шта значи, али видим да га је предлагач сам од себе преписивао из амандмана у амандман, из образложења у образложење: имамо „несврисходно“ на члан 27, „несврисходно“ на члан 28; ту му се придружује и „маријера“ на члану 51. итд. Толико о тој стручности и методологији писања.

Што се тиче методологије владања, да се упореди све оно сјајно и бајно како је било у доба „жутог предузећа“ и свих његових подваријанти

са овим добрим стварима које се дешавају данас управо у ресору о коме расправљамо, са оним што је министар овде објаснио да се догодило, да се догађа и да ће бити (у то немојте имати никакве сумње), са опремањем, набавком акцелератора, набавком сајбер и гама ножа, са бројним здравственим прегледима, унапређењем инфраструктуре у здравству, са подизањем комплетних центара тамо где су биле голе ливаде, па, немамо баш ништа против да и методологије управљања, методологије старења, али и методологије бриге за сопствени народ, које данас имамо само на једној страни ове сале, упоредимо. Опет, коме се исплати, нек позове да упоредимо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Колега Живковићу, немате право на реплику. Имате само одговор на ваше примедбе и сугестије које сте дали током излагања о амандману.

(Зоран Живковић: Хоћу о амандману.)

Може, наравно. Изволите.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Хвала.

Иначе, нисам тражио реплику на излагање претходног говорника, пошто то не заслужује никакву пажњу. Јако је интересантна та брига која ће да буде – сутра ће, сутра ће, сутра ће...

Да је нешто ипак било добро у неком претходном периоду говоре и речи вашег председника, који је рекао да ће да узме „Сабљу“ у своје руке, а знамо да се то већ користило, да је то коришћено у једно време када је требало да се користи. Имало је одличне резултате, па бих волео да се таква „Сабља“ понови, макар је ви држали у својим рукама, али пазите ...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Живковићу, то стварно нема везе са амандманом, то што причате.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Нема везе ништа што је он причао, па сте ви ...
(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Морам да вас прекинем, дао сам вам реч да говорите по амандману.

Реч има др Златибор Лончар.

ЗЛАТИБОР ЛОНЧАР: Само бих вас замолио, ако је могуће, председник није ту; кад треба, доћи ће, одговориће. Ради се о крајње озбиљним стварима. Наши грађани не чекају да се ми препуцавамо овде, него да решимо проблеме од којих зависе њихово здравље и њихов живот.

Политичко препуцавање, сабље и остале ствари, мислим да за то тренутно није ни време ни место. Мислим да није у реду причати јер човек тренутно није ту, и није ни тема.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, министре.

Повреда Пословника, Александар Марковић.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Повређен је члан 107. који регулише достојанство рада Народне скупштине. Чудим се вама, председавајући, да нисте реаговали на ово о чему је причао претходни говорник, подносилац амандмана, који је довео у контекст председника Републике са „Сабљом“, али са „Сабљом“ коју је он спровео 2003. године, на жалост свих грађана Србије. Још је дао себи за право да спомене контекст те „Сабље“ као нешто што је било позитивно, заборављајући да је тада ухапшен велики број грађана Србије, преко десет хиљада људи, потпуно неосновано, у страховлади, у терору, док је, на несрећу свих грађана, несрећним случајем, он био премијер ове земље (понављам, на несрећу) и спроводио терор и страховладу, где су похапшене хиљаде и хиљаде грађана неосновано. Дакле, треба да се постави питање колико је лица која су била ухапшена у „Сабљи“ процесуирано, а колико је држава после морала да издвоји новца за обештећење свих тих људи.

Данас он покушава да доведе у контекст председника Републике, који јесте споменуо „Сабљу“ у неком фигуративном смислу, али се врло јасно оградио од те и такве „Сабље“.

Требало је, у најмању руку, да га опоменете. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Марковићу. Као што сте могли да видите, ја сам управо због тога искључио микрофон колеги Живковићу.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање?
(Не.)

Бранка Стаменковић, повреда Пословника.

Изволите.

БРАНКА СТАМЕНКОВИЋ: Хвала.

Повреда Пословника, члан 103. став 8. Колега Марковић се јавио по повреди Пословника, а ушао је у реплику. Ви сте му то дозволили, из мени непознатог разлога, уместо да га прекинете.

Кад сте му већ то дозволили и нисте га прекинули, ред би био бар два минута да скинете посланичкој групи, за казну. Или, у супротном, да се гласа. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Стаменковић.

Његово излагање схватио сам као образложење на који начин сам повредио Пословник. Његово мишљење је било да нисам адекватно реаговао, тако да сам то и перципирао са тог аспекта.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање?
(Да.) Хвала.

Зоран Живковић, по амандману?

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Само да упозорим председавајућег и неке колеге које су се мало пре љутиле, „Сабља“ није медицинско средство, има другу намену... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Живковићу, не можете да говорите, није тема „Сабља“. Молим вас, ја покушавам да будем толерантан и коректан а министар је веома расположен да аргументовано расправља о теми, али то очигледно данас са вама није могуће.

На члан 3. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланици проф. др Марко Атлагић и Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч?

Проф. др Марко Атлагић.

Изволите.

МАРКО АТЛАГИЋ: Уважени потпредседниче, овај члан 3. говори о Агенцији и њезиним надлежностима. Морам да кажем да се овај закон о медицинским средствима усаглашава са прописима ЕУ. Колико је то битно за грађане Републике Србије, навешћу један податак из времена када нисмо имали срећу да то усаглашавамо, а то је афера „Цитостатик“, када су, за време бившег режима, цитостатици куповани на пијаци. Унапред се знало колика свота новца се може потрошити за цитостатике, а онда су се тражили пацијенти којима ће се лекови давати. Замислите како су тровани грађани Републике Србије! Спомињем само овај податак да је др Драгана Јовановић напустила њихову комисију за набавку цитостатика. За време њиховог режима, те године, купљени су цитостатици за 24 милиона евра, али без тендера и јавног оглашавања.

Чули смо данас који су народни посланици и које политичке опције против овог закона. Чули смо и да су против овог закона они народни посланици чији је шеф био против многих закона, па су се дешавале афере, афере стечајева. Они желе афере, афере стечајева у здравству. Најбоље је не донети закон, јер тако ће „краљ стечаја“ још боље постати итд.

Дакле, за време тог режима педесет милиона је узето на рачун стечаја, а вероватно би на рачун стечаја у медицинским установама узели одређену своту новаца.

Све у свему, сматрам да је закон добар. Пошто Влада мисли да је овај члан закона добар, на неки начин ја сам желео да оснажим предлог Владе. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, професоре.

Реч има народни посланик Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем.

Даме и господо народни посланици, ја поштујем што мој колега пољопривредник штити српски језик. Он је, наине, познат као дугогодишњи борац за заштиту српског језика. У својој младости, а по сведочењу чланова његове странке...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Ристичевићу, молим вас, о теми и о амандману. Кад смо већ тако кренули, да наставимо расправу у том смеру, правцу, у доброј вери и аргументацији. Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Колега Маринковићу, лако је мене прекинути, али ја говорим о ономе о чему су они говорили. Или ја нисам био на овој седници, или ви нисте добро слушали. Али, поздрављам.

Он је познат по томе што је људе избацивао из воза само зато што су говорили енглески. Из тог разлога жели да избаци енглеске речи из овог члана, а овај члан се бави регистрацијом медицинских средстава.

(Народни посланик Зоран Красић добацује.)

Господине Красићу, немојте галамити. Ви то не радите када говорите ови представници странке бившег режима, не радите то када говори председник ваше странке, радите то када говорим ја. Председавајући то трпи, ја трпим. Мене не можете омести, ја спадам међу оне мудрије посланике који својим опажањем стварају закључке итд. и такву врсту посланика је тешко омести.

Дакле, говорим о медицинским средствима која су они примењивали и не желим да се у регистрацији нађу та медицинска средства. Наине, Дом здравља у Инђији је у дугу триста милиона динара, то министар свакако зна, због медицинских средстава следећег типа, датум је 6. октобар 2015. године, каже: медицинско средство, шифра 01601, бечка шницла 60, 52.200, карађорђева шницла...

Извињавам се, наставићу по следећем амандману.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Ристичевићу.

Реч има Вјерица Радета, по амандману.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Хвала.

Ово је један од амандмана... Заправо, кроз овај амандман ћу пре свега да се обратим јавности. Ово су амандмани који заправо и нису амандмани.

Члан 3. има четири става, први став има 18 тачака. Овде имамо једну измену, где већ у првом ставу и у првој тачки, ваљда да се скине са дневног реда, пише – Агенција врши регистрацију медицинског средства, измене и допуне итд. Овде је потпуно неправилно после „измене“ стављена запета. Ради се о томе да посланици скупштинске већине не желе да се овде заиста расправља о амандманима и предлозима закона. Ово је својеврсно омаловажавање и министра и Владе.

Захваљујући оваквим амандманима, који то и нису, народни посланици данас опет неће бити, или сутра, већ до колико ћемо радити по овим амандманима, у прилици да помену и образложе сваки амандман који је поднет са намером да се нешто у закону заиста промени. Да ли је то што желимо да се промени у складу с оним што Министарство и Влада могу прихватити или не могу, то је ствар Владе, односно министра Лончара, али је веома важно да он чује образложење сваког амандмана да би могао да се изјасни евентуално о њему.

Такође је важно да грађани Србије знају, овде је малопре једна колегиница рекла, када је говорила о амандману Ружице Николић, да су те језичке исправке кроз амандмане само пуко трошење времена а ми овде треба да радимо.

Не постоји трошење времена – не знам који израз да употребим – на овакав начин као што је то кроз ове амандмане; дакле, препише се цео члан који има две стране, убаца се негде запета, било где, и у тој запети се разликује амандман од Предлога закона.

Ово не говорим да бих изазивала реплике, нити да бих на било који начин утицала на колеге које су писале ове амандмане. Само нека наставе, нека образлажу, то је њихово право, Пословник то дозвољава. Немамо ништа против тога, али желимо да грађани Србије знају, било ко од вас...

Ево, ви сте, господине Маринковићу, сваки други дан у Јутарњем програму на једној телевизији са националном фреквенцијом, хвалите се колико се овде доноси закона, колико се овде ради, како опозиција подноси бесмислене амандмане итд. Лично сам вас слушала. Дакле, опозиција, говорим пре свега о Српској радикалној странци, о нашим посланицима, сваки наш амандман је смислен, сваки наш амандман је у складу са политиком и ставовима Српске радикалне странке. Ми желимо да сваки амандман образложимо министру као представнику Владе и очекујемо да се он изјасни позитивно или негативно о том амандману.

Грађани треба да знају, кад не будемо данас или сутра успели да говоримо о сваком амандману, да је то зато што ви из садашње скупштине већине користите накарадан и недемократски Пословник оних пре вас, Пословник који сте критиковали исто као и ми, али је сада дошло време да га примењујете па вам је добар. Онда кажете њима – ово је ваш пословник, зашто стављате примедбе? Пословник је такав, заправо, да народни посланици не могу да раде свој посао и у томе јесте моја примедба у овој интервенцији. Поновићу само једну реченицу због министра Лончара, да сам на овај начин желела да заштитим и Министарство и Владу од неозбиљности неких народних посланика.

Дакле, министре, ови амандмани, где вам само ставе запету усред реченице, служе само да би потрошили време, јер ми имамо ограничено време када је у питању разговор и дискусија о амандманима. Нажалост, ви нећете бити у прилици да се изјасните о сваком амандману, а верујем да бисте то урадили, зашто да не. То не значи да морате да прихватите. Ако не прихватите, кажете због чега не, а ако прихватите, кажете због чега да.

Ово моје обраћање је било пре свега упућено грађанима Републике Србије, да знају ко од народних посланика у Народној скупштини какав однос има. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Радета.

Иако знате да ја не могу сада да искористим право на реплику, морам да кажем и одговорно тврдим да се никад нисам негативно изразио о било ком посланику из Српске радикалне странке, штавише, високо ценим тај посвећени рад, иако се, наравно, не слажем са идејама и политиком. Хвала.

Реч има народни посланик Ђорђе Вукадиновић, по амандману.

Изволите.

ЂОРЂЕ ВУКАДИНОВИЋ: Само кратко и потпуно на линији онога о чему је малочас било речи.

Дакле, због јавности, али обраћам се и председавајућем и апелујем на све колеге да треба прекинути са праксом, независно од тога да ли постоји пословничка могућност или не, треба макар јавно рећи о чему се овде ради. Заиста се слажем са овим што је сада колегиница Радета рекла. Ја сам на то такође скретао пажњу. Дакле, подносе се апсолутно бесмислени амандмани. Наравно, са становишта власти или подносиоца закона, он може да каже да су разни амандмани неприхватљиви и да се не уклапају у концепт, али просто грађани треба да знају, а не знам колико знају, да се подносе стотине амандмана који имају само једну запету или наводнике у себи, а иначе су преписани текст амандмана, и онда се на тај начин узима време за расправу и озбиљно се шаље порука о бесмислености ове расправе и Скупштине. Многи амандмани, многе дискусије и предлози не дођу уопште на дневни ред, једноставно не стигну у предвиђеном времену да се размотре.

Није то само због грађана, него је апел и руководству Скупштине и онима из надлежних одбора који аминују те амандмане да мало почнемо искреније, не рестриктивно, али да просто нешто што је очигледна опструкција, са очигледном намером да се подноси амандман само да би се добило време и да би се могло реплицирати или поклапати нешто што је рекао неко од представника опозиције...

Мислим да су данас колеге из Двери, али оне ће то боље рећи, урадиле нешто слично, али као показну вежбу, као демонстрацију тога да то тако не треба да се ради, и то максимално подржавам.

Дакле, немојмо на тај начин, без обзира на то да ли постоји пословничка могућност или не, да трошимо време грађана и новац. Ми бисмо могли ову расправу завршити вероватно данас да нема такве врсте праксе која се практикује и која отприлике служи само томе да неке колеге из владајуће већине добију могућност да поклапају све што каже неко из опозиције. Зато после сваког опозиционог амандмана иде и тај предлог групе или неколицине колега. То није добро и то нам свима шкоди и шаље лошу слику о Скупштини и посланицима. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала вама.

Реч има Драган Весовић, право на реплику.

Изволите.

ДРАГАН ВЕСОВИЋ: Хвала, господине председавајући.

Пошто сам овлашћени предлагач, а споменут је Српски покрет Двери, користим право на реплику.

Драго ми је да су колега Вукадиновић и колегиница из Српске радикалне странке стали на становиште онога што је Српски покрет Двери рекао на почетку ове седнице. Сматрам да у неким дискусијама има места политичком препуцавању, политичком сукобљавању, али када говоримо о законима који су дубоко везани за струку, као што су ови закони, мислим да смо имали прилике да кажемо у пленуму шта смо хтели, да имамо прилике у дискусији о појединостима да протумачимо још нешто што нам није јасно и да је министар спреман да нам да даља појашњења. И опет понављам, да се амандмани који су на овај начин поднети повуку. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, др Весовићу.

Реч има Бранка Стаменковић.

Изволите, колегинице.

БРАНКА СТАМЕНКОВИЋ: По амандману.

Да се и ја осврнем на овај последњи амандман о зарезу, али није ни први, укупно их има 138. Само да сумирам оно о чему су причале моје колеге, почев од колегинице Радете, преко колеге Вукадиновића и др Весовића. Посланик који је поднео серију амандмана којима једино што мења у члану закона јесте додавање зареза, и то на месту на коме по правопису не треба зарез да буде, јутрос је то оправдао пред грађанима Србије жељом да на тај начин пружи подршку предлогу Владе.

Морам да кажем да је мени лично жалосно да Влада нема аргумената којима може да брани у овом дому предлог својих закона, него то уместо

ње мора да ради посланик серијом лажних амандмана са зарезом који је постављен на потпуно погрешно место.

Мени је жао што се овде парламентаризам схвата на један потпуно погрешан и накарадан начин. Чини ми се да ни Влади а ни владајућој коалицији није јасна једна једноставна чињеница – опозиција је важна, критика опозиције је важна, не зато што сад то испуњава жељу опозиције, него зато што у тој динамици размене аргумената опозиција критикује, власт аргументима брани своје предлоге, а грађани добијају.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Стаменковић.

Реч има Владимир Орлић.

Право на реплику? (Не.) По амандману, изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Десет секунди свега, чисто у духу ове расправе која, морам да признам, оплемењује.

Пошто се чуло да је нешто жалосно, штошта може да буде жалосно, знате шта је најжалосније – када не знате ни како вам се држава зове. Е, од ових који све знају, могу да приметим, једну ствар коју би морали да знају они не знају, не знају како им се држава зове. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има Данијела Стојадиновић.

Изволите.

ДАНИЈЕЛА СТОЈАДИНОВИЋ: Хвала, председавајући.

Просто имам потребу да у име Социјалистичке партије Србије и ове посланичке групе реагујем и на неки начин прекинем или замолим за прекид ове расправе. Причали смо и претходних дана да овај закон о медицинским средствима има своју важност, а овде смо чули све, од стиропора до „Сабље“.

Замолила бих да се вратимо на тему, јер очигледно је да не може замерке да има само владајућа коалиција, мислим да исте аршине примењује и опозиција. Ова расправа се претворила у једну лингвистичку расправу, за шта мислим да апсолутно није ни место ни време. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице.

Реч има Душан Милисављевић.

Изволите, колега.

ДУШАН МИЛИСАВЉЕВИЋ: Поштовани председавајући, поштовани министре, колегинице и колеге народни посланици, сложио бих се са колегиницом, већ више од 95 минута разговарамо о свему што није тема овог закона, закона који је важан за наше грађане.

Када смо прошле недеље причали, у име посланичког клуба Демократске странке изнео сам став да је важно да овакав закон буде примењен, јер побољшава квалитет и безбедност медицинских средстава и

лекова у нашој држави. Овим законом, практично, користимо нека правила игре која владају и важе у цивилизованој европској заједници народа.

Важно је да се вратимо сврси данашњег заседања, а не да 95 минута причамо о неким стварима за које лично сматрам да нису тема данашње седнице. На вама као председавајућем је да обезбедите да наставимо по амандманима о веома важним члановима закона.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, докторе Милисављевићу. Потпуно се слажем с вама, хвала на сугестији.

На назив члана 4. амандман су заједно поднеле народни посланици Бранка Стаменковић, Татјана Мацура и Љупка Михајловска.

Реч има Бранка Стаменковић.

Изволите.

БРАНКА СТАМЕНКОВИЋ: Хвала.

Амандман на члан 4. Овим амандманом покушали смо да текст овог члана поново ускладимо са Јединственим методолошким правилима за израду прописа. Не само када је реч о овом члану него буквално кроз цео закон предлагач закона је називе члановима додељивао као да је реч о одељцима, а не о члановима. Ја сам се стварно потрудила да то доследно почистим из целог закона, да у потпуности то ускладим са Јединственим методолошким правилима која, понављам, не служе за украс, него да би закони које доносимо били уједначени, а не свака вашка обашка. Нажалост, предлагач закона није имао слуха за то, ни један једини амандман није прихватио. Жао ми је због грађана Србије што је то тако. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има Драгана Баришић.

Изволите.

ДРАГАНА БАРИШИЋ: Захваљујем.

Поштовани министре са сарадницима, поштоване колеге народни посланици, никако се не бих сложила са поднетим амандманом колегинице која је претходно говорила. Зашто? Па због тога што колегиница, осим неког свог личног жаљења због поднетих амандмана од стране неких колега из владајуће коалиције, ништа друго није образложила. А ни у самом образложењу овог амандмана, који је само „брише се“, не постоји никакав предлог.

За ове две године колико смо заједно у Скупштини Србије никада нисам чула неки паметан предлог од стране колега из те посланичке групе која предлаже овај амандман, тако да и овог пута, осим простора за неко њихово медијско приказивање и оптуживање нас из владајуће коалиције да не радимо добро, ништа друго нисмо сазнали. То што се они на „Твитеру“ боре и покушавају грађане Србије да доведу у заблуду тиме да они имају

неку подршку, а да ми овде не радимо ништа, то показују на сваким изборима све нижим процентом који освајају, тако да мислим да их после неких наредних више неће ни бити овде. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

(Бранка Стаменковић: По амандману сам се јавила.)

Нисам видео, извините, молим вас.

По амандману реч има Бранка Стаменковић.

Изволите.

БРАНКА СТАМЕНКОВИЋ: Само ћу кратко пошто је претходна говорница изнела нетачне податке. Наиме, устврдила је да мој амандман гласи „Брише се“ и да нема образложење. То није тачно. Мој амандман каже: „Број 2. у називу члана 4. брише се“. А образложење постоји, само треба да окренете, колегинице, папир и видећете образложење. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Драгана Баришић, право на реплику.

ДРАГАНА БАРИШИЋ: Знате како, ја сваки амандман погледам добро и немам потребе да окрећем, код мене то лепо пише како треба. Колегиница би требало да научи да се избори не добијају на „Твитеру“ и лажима, већ чисто и искључиво резултатима. Управо Српска напредна странке из избора у изборе показује да резултатима постиже не само 56%, него и преко тога, а следећи пут вероватно и 80%, пошто са оваквом опозицијом грађани Србије виде ко може да води ову државу, а то су само СНС и господин Вучић.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

По амандману, Бранка Стаменковић.

Изволите.

БРАНКА СТАМЕНКОВИЋ: Осврнула бих се на ову расправу о амандману која се тиче „Твитера“ тако што бих рекла следеће – нама требају бесплатни уџбеници за сву децу у Републици Србији. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Затварамо круг реплика и идемо на наредни амандман.

(Крсто Јањушевић: Пословник.)

Пословник? Не могу да вам дам по Пословнику, нисте дигли руку на време. Не могу, стварно. Нисам вас видео.

Ево, господин Ристичевић четврти пут устаје да му дам реч по амандману. Јавите се идући пут на време, подигните Пословник.

Изволите, колега Ристичевићу.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем.

Даме и господо народни посланици, знања и здравља никад није доста. Дакле, када неко своју државу назове „Репурепублика Србија“, а овде мени држи предавања о граматичким грешкама, онда то говори о квалитету особе која ми замера на поднетим амандманима.

У члану 4. говори се о Агенцији, како се уређују лекови итд. Како су они уређивали лекове и оставили триста милиона динара дуга? Лекове нису плаћали јер су мислили да је лек бечка шницла, 870 динара, шифра 1601, чудан лек; карађорђева шницла, све се дешава 6. октобра, још 60 комада, шифра 602; пуњена вешалица, шифра 603. Пази, ово је рачун Дома здравља у Инђији. Неки чудни лекови. Нису их пацијенти добили. Пацијенти су добили неки чорбуљак, онако постан, али ово су функционери странке бившег режима. Каже: печена пилетина, порција, шифра 604; плескавица, шифра 605, све по 870 динара, два пута изнад цене, као она Кенина кифла што је коштала 150 динара; штрудла са орасима, штрудла са маком, кока-кола, Роса вода, кремпита итд. То су била медицинска средства која су они плаћали док су пацијенти умирали. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Ристичевићу.

На члан 4. амандман су заједно поднели народни посланици др Драган Весовић, мр Иван Костић, Зоран Радојичић и проф. др Миладин Шеварлић.

Реч има Иван Костић.

Изволите, колега.

ИВАН КОСТИЋ: Поштовани народни посланици, грађани Србије, драго ми је да смо имали прилику да чујемо овако високоумну дискусију по амандману.

По питању неких претходних говорника који су рекли да са друге стране стоје преписивачи, ево, ја бих из образложења закона прочитао пар реченица, које гласе овако: „Наиме, у прописима ЕУ, као и у земљама чланицама ЕУ, области медицинских средстава за ветеринарску и хуману медицину регулисане су одвојеним прописима. Такође, узимајући у обзир прописе ЕУ као и праксу земаља чланица ЕУ, извршено је одвајање прописа којима се уређују медицинска средства од прописа којима се уређују лекови“.

Значи, по овоме што се овде види највећи преписивачи су предлагачи, а то је Влада Републике Србије. Ово није први пут да су закони које усвајамо у Народној скупштини у ствари преписани из ЕУ, тако да нема потребе да ико спочитава посланицима опозиције када се овде на делу види ко је у ствари преписивач.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Владимир Орлић, реплика.

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Хвала лепо.

Опет пар секунди, неће требати више.

Хвала онима који су сами себе назвали преписивачима данас, да не буде неке збрке око тога ко је то урадио. Они су сами за себе рекли да су преписивали. Свака част на признању. Да ли им је у души лакше, не знам. Хвала што су нас подсетили на овај аспект ЕУ и добрих стандарда у вези с овим законом.

Очекујем да из тих разлога управо они подрже закон, јер на прошлој или претпрошлој седници био је амандман тих људи где су у образложењу сами написали – ми ово предлажемо јер је то добар стандард ЕУ. Ако се тиме руководе, нека буду доследни па нека подрже и овај закон и све остале, из истог разлога. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 4. амандман су заједно поднели народни посланици др Санда Рашковић Ивић, др Дијана Вукомановић и Ђорђе Вукадиновић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите.

ЂОРЂЕ ВУКАДИНОВИЋ: Овај амандман спада у ове техничке и заиста ми је жао што није усвојен. Не би то нешто покварило нити променило намере, само скрећем пажњу на једну небрижљивост с којом је закон, или бар нека места у закону, писан.

У овом члану говори се, веровали или не (и то није нека суптилна језичка игра), да се „уређују државни службеници“. Пазите, „уређују државни службеници“. Колико ја знам, може се уређивати башта, коса, књига, али да се уређују државни службеници... Заправо, хтело се рећи, и то је наш предлог да се стави, заиста не би болело, да се уређују права и дужности државних службеника. Као што се, уосталом, каже, што је формулација која је употребљена у првом члану.

То је пример једног доброг амандмана, који ништа не шкоди, а истовремено и показатељ тога како треба мало више обратити пажњу на оно што се ставља на папир, а не само рачунати на гласачку машинерију.

Што се пак тиче праксе ЕУ, она је негде добра, негде лоша. Не мислим, као и моје колеге, да треба одбацивати све што долази из Европе, али не треба ни све слепо и априори преузимати или преписивати. То је што се тога тиче.

С друге стране, када је реч о овом закону, рекао сам, и колегиница Санда Рашковић је рекла на почетку ове расправе, да ћемо гласати за овај закон, имамо резерве према другом, а преостаје и трећи, који се тиче зајма и новог задуживања, против којег смо.

Дакле, то је отприлике то. Немамо ништа против закона. Могао је бити мало бољи, пречишћенија верзија текста је могла да дође овде у Скупштину. Апелујем на Министарство да мало више поведе рачуна о томе. Посебно скрећем пажњу на оно о чему је било речи, да не трошимо непотребно време. Ја ћу, у том смислу, одустати од неких будућих, наредних амандмана који се тичу ове исте ствари. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има Драган Весовић, по амандману.

Изволите.

ДРАГАН ВЕСОВИЋ: Хвала, председавајући.

Заиста мислим да још није касно да господин министар и представници Министарства ово што је апсолутно смислено колега Вукадиновић предложио овде на лицу места исправе и тај амандман усвоје.

Као члан Одбора за здравље и породицу био сам присутан када је државни секретар давао образложења који су амандмани прихваћени а који амандмани нису прихваћени. Сви амандмани који су прихваћени прихваћени су углавном ради техничке коректуре, како је речено. Мислим да је и ово једна техничка коректура.

Ако не покажете добру вољу, господине министре, а мислим да за њу на овом месту, у овом члану апсолутно има разлога, остаће горак укус у устима опозиције и чињеница да су сви прихваћени амандмани предложени од стране позиције. То је тако било, ја сам члан и ја сам сведок, на Одбору. Дакле, прочитајте пажљиво још једном шта је колега предложио, мислим да је ово апсолутно логично. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, др Весовићу.

На назив члана 5. и члан 5. амандман су заједно поднеле народни посланици Бранка Стаменковић, Татјана Мацура и Љупка Михајловска.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланици проф. др Марко Атлагић и Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има проф. др Марко Атлагић.

Изволите.

МАРКО АТЛАГИЋ: Поштовани потпредседниче, у овом члану говори се о томе како Агенција бира саветодавна тела и ко може бити члан тих тела. То морају бити не само извршни стручњаци, као што стоји, из области медицинских средстава, него и морални људи, као лекари, што често није случај.

Ако нису савесни, одговорни и морални, десиће нам се одређене афере, какве смо имали за време странке бившег режима. Морам да кажем да је тада здравство било најскупља и главна мафијашка ујдурма, што

показује и следећи податак, везано за медицинска средства – да се десила афера, добро позната вама и грађанима, тзв. афера „вакцина против грипа“. У лето 2009. године бивши режим је набавио 855.000 доза вакцина, а остатак до три милиона, колико је бивши режим наручио, отказао је иако је плаћен.

Позната је афера, грађани Републике Србије су видели, „заврнимо рукав“, када је бивши председник државе, Борис Тадић, завртао рукав; та кампања је коштала 11,6 милиона евра. Мислим да је добро заврнуо џепове грађанима Републике Србије.

Све у свему, ова агенција је потребна.

Пошто Влада Републике Србије сматра да овај амандман не може побољшати текст, ја подржавам овај закон.

Народним посланицима који критикују нас који предлажемо амандмане препоручујем да погледају и добро изуче Пословник Народне скупштине. Једна народна посланица која нас „малтретира“ читав дан петнаест пута у овом сазиву је поставила посланичко питање органу којем се не поставља. То не ради само она, него већина народних посланика из опозиције којима је ово први мандат.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Атлагићу.

Реч има др Душан Милисављевић.

Изволите.

ДУШАН МИЛИСАВЉЕВИЋ: Поштовани председавајући, колегинице и колеге народни посланици, ово ми је друго јављање у преподневном заседању. У првом јављању сам замолио да се држимо теме дневног реда, то је закон који регулише медицинска средства. Сада сам се јавио као овлашћени представник Посланичке групе ДС, након излагања професора Атлагића и спомињања странке бившег режима и великих проневера у сектору здравства.

Желим да кажем, а више пута сам понављао, да Демократска странка никада није држала ресор здравства, да је мени жао што није држала ресор здравства и што је дала коалиционим партнерима за намиривање политичких договора тада. Желим да кажем да сам јавно овде тражио, док сам био председник Одбора за здравље и породицу, да се испитају сви послови који се везују за афере у сектору здравства, па, нешто што нисте додали, и стране донације, инвестиције које су ушле од 2000. године до данашњег дана, да се испитају донације Европске уније, америчких фондација и паре које су ушле преко медицинских средстава и преко финансијских средстава, где су оне завршиле, јер сам и тада изразио сумњу да су завршиле у џеповима неких приватних клиника, лекара који раде на неким приватним клиникама.

Оно што грађане Србије највише интересује, то је да се реше те афере. Све то на шта указујете, што се дешавало или што се дешава, мора да буде санкционисано. Оно што је важније за грађане јесте да се тај новац врати грађанима, тј. сектору здравства. Појединци су били бахати, то јесте тачно. Оно што је жалосно јесте што ти појединци нису одговарали за своја кривична дела.

Зато као посланици немамо подела око тога и не треба да пребацујемо једни другима лопту. Значи, постојале су корупције у сектору здравства које су појединци злоупотребили и они морају да добију осуду државе, тако да ту нема поделе – странке бившег режима или странке режима. Ја не видим ту неку поделу.

Молим вас да се вратимо на тачку дневног реда, то је закон о медицинским средствима.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, докторе Милисављевићу.

Реч има народни посланик Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем.

Нетачно је што је колега тврдио. Сад, као, странка бившег режима није имала ништа са здравством.

Ово што сам читао, могу да читам цео дан. Оно је био рачун од 6. 10. Дом здравља у Инђији је водио кадар странке бившег режима. Име те странке нећу ни да помињем, не заслужује да је помињем. Они су ово радили. Рачун је био 369.000, после три недеље. Нису куповали лекове, већ су новац за лекове пребацивали за ручкове. Онда знате колика је штета по пацијенту. Сад, као, ми се нисмо питали. Нетачно.

Поново 369.180. Не знам зашто људи стално исто једу: бечка, карађорђева, пуњена, печена пљескавица, штрудла, штрудла, кола, „фанта“, „роса“, кремпита. Исто, ево. Исто 369.180 динара. Готово идентичан рачун, само поново наплаћен три недеље касније.

Број два. У Покрајини, Драган Рашковић, Лучић, Јешићев кум, ко су ти људи? Сто осам јавних набавки без финансијског плана и плана јавних набавки, вредан две милијарде. Дакле, директно кадрови странке бившег режима.

Поздрављам што они желе да кажу да треба испитати све те пљачке, али не могу да кажу да они у то нису умешани. Бојан Пајтић им је био шеф странке, а ово су били његови људи. Његова жена је радила у Ургентном центру, који је уместо петнаест милиона коштао четрдесет милиона. Кад се већ посипају пепелом по глави, вреди и ово рећи.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има народни посланик Душан Милисављевић.

Изволите.

ДУШАН МИЛИСАВЉЕВИЋ: Јако кратко, с обзиром на то да ја немам те податке које износи господин Ристичевић. Оно што ја знам, а мислим и да грађани Србије знају, Дом здравља у Инђији је у два мандата проглашаван за најбољи дом здравља у Србији по европским стандардима и од стране Европске комисије у Србији. Ја тај податак званично имам и тај податак вама у Инђији би требало да служи на част. За ове друге податке, шта је ко јео, то стварно не знам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 5. амандман су заједно поднели народни посланици др Драган Весовић, мр Иван Костић, Зоран Радојичић и проф. др Миладин Шеварлић.

Реч има др Драган Весовић.

Изволите, колега.

ДРАГАН ВЕСОВИЋ: Хвала, господине председавајући.

Дакле, амандман на члан 5. Члан 5. говори о саветодавним телима Агенције. Уз сву моју жељу и вољу да схватим какве везе саветодавна тела Агенције имају са вакцинацијом, са плескавицама, ђевапчићима, са 369.000, рачунима, Бојаном Пајтићем, 11,6 милиона евра, ми смо само сматрали да треба да прекинемо ову причу и да сви они који су овакве амандмане поднели из разлога због кога су га поднели исте повуку. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, др Весовићу.

На члан 5. амандман су заједно поднели народни посланици Александар Шешел, Дубравко Бојић, Вјерица Радета и Немања Шаровић.

Реч има Дубравко Бојић.

Изволите, професоре.

ДУБРАВКО БОЈИЋ: Хвала.

Поднели смо амандман на члан 5. овог Предлога закона о медицинским средствима.

Најпре да изразим наше начелно неслагање са овом праксом предлагача, обједињавањем расправе.

Чуло се претходних дана много празнословља, много хвалоспева, речи које лепо звуче а не значе много.

Амандмански смо интервенисали на члан 5. овог предлога закона. Прочитаћу члан: „Агенција, уз претходну сагласност министра, образује саветодавно тело (у даљем тексту: комисију) ради давања мишљења у складу са овим законом“ итд.

Ми смо амандманом тражили брисање речи „уз претходну сагласност министра“. Ако сте већ основали Агенцију, ако сте јој дали статус правног лица, ако сте одредили задужења и надлежности... Навели сте тамо чак

седамнаест надлежности, али нисте пропустили да под осамнаестом надлежношћу ставите – врши и друге послове, у складу са законом. Ако се закон доноси, ваљда он мора бити јасан, конкретан, одређен, чему ова неодређеност?

Овде смо, малопре... Не бих да враћам тему на претходну расправу, али као лингвиста морам да интервенишем у делу лингвистичке расправе о језику. Наш највећи лингвиста, проф. Александар Белић, говорећи о језику као живој материји која се стално развија, обогаћује, поприма позајмице и туђице из других језика, ипак је, да би се сачувао језички колорит и богатство језика, сматрао да речи страног порекла треба употребљавати само изузетно, само када је то неопходно. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала пуно, професоре Бојићу.

На члан 5. амандман је поднео народни посланик Мирослав Алексић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман су заједно поднели народни посланици Зоран Красић, Срето Перић, Никола Савић и Александра Белачић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Зоран Красић.

Изволите.

ЗОРАН КРАСИЋ: Господине Маринковићу, ја ћу мало да проширим ову тему и да користим време које имам као овлашћени представник Српске радикалне странке.

С обзиром на то да неко ко прати овај пренос може да дође у заблуду да не зна шта је на дневном реду, на дневном реду је закон о медицинским средствима.

Знаете, цабе лекару високо образовање уколико нема инструмената којима може да утврди адекватну дијагнозу и уколико не може да лечи. По правилу се лечи лековима, али су врло важна и медицинска средства, јер некад су толико спојена са лековима да је готово немогуће направити разлику. А остала медицинска средства су неке робе и неки инструменти који помажу како лекару, медицинском особљу, а сигурно помажу и пацијенту, ономе коме се пружа нека заштита.

Временом, развили су се стандарди за медицинска средства, као што су се развили стандарди за лекове. Ко је радио на тим стандардима? Радили су, пре свега, лекари и медицинско особље, јер су могли да утврде предности и мане постојећих средстава, у погледу тога да ли је то стерилно, да ли је то добро за лекара и медицинско особље, како се понаша, како утиче на пацијента, како утиче на цео процес дијагнозе и лечења. Те стандарде су развили они који су почели да производе та медицинска

средства јер им је стало да њихово средство буде траженије на тржишту, да буде квалитетније, безбедније. Тако су се развили стандарди.

Нажалост, код нас се користе два термина, потпуно погрешно: наводно српски стандарди и остали стандарди. Мислим да ми морамо да имамо орган за стандардизацију када се ради о медицинским средствима, и ту идеју нико не може да заустави. Та наша стандардизација треба да буде поприлично квалитетна, и ради пацијената и ради читавог процеса лечења и ради медицинског особља које пружа ту заштиту. Она треба да штити и пацијента, а треба да штити и медицинско особље. То су ти стандарди.

Не бих био искључив у погледу квалитета тих стандарда, само бих скренуо пажњу предлагачу закона, а предлагач овог закона је Влада Републике Србије, да ми у процедури пред овом Народном скупштином имамо неколико закона где смо суочени са стандардима. Имамо закон о изменама допуна Закона о пловидби на унутрашњим водама и лукама на унутрашњим водама, где се такође јављају стандарди за бродове, чамце, дизалице итд.; имамо у процедури закон о изменама и допунама Закона о безбедности саобраћаја на путевима, где се такође јављају стандарди за безбедност саобраћаја који се тичу возила, стандарди који се тичу возача, стандарди који се тичу саобраћајних знакова, стандарди који се тичу пута. Не желим да реч „стандард“ поистоветим за све ове области, има ту и неких специфичности и неких разлика, али се просто зачудим када се и стандардизација склопи у личности једног човека, не једног органа.

Видите, последњих седамнаест година промењена је терминологија писања прописа. Некада је било „послови из надлежности министарства за то и то“. Данас је то све сведено на једнину – министар. Знате, формалноправно министар јесте политичка личност. Случај је хтео да се у Министарству здравља увек водило рачуна да то буду људи из медицинске струке са високим академским титулама, да имају и стручну везу са ресором који воде, али формалноправно не постоји никаква сметња да се за министра здравља изабере човек који нема неких професионалних додирних тачака са здрављем.

Сада ћу да се вратим баш на ово што се тиче овог амандмана, а то је Агенција. Та Агенција за лекове је нешто што не одговара бившем Заводу. Ми смо некада имали Завод као управну организацију, а сада имамо Агенцију, која је јавна агенција, у смислу неких нових ставова, па она није ни посебна организација. Она је правно лице, али правно лице које има ... Ви овде чак користите погрешне термине. Кажете да Агенција има пословни рачун. Нема она пословни рачун, она има рачун у Трезору. Њен рачун је у Трезору, он је трезорски, као код свих што директних што индиректних корисника буџетских средстава.

Ви сте погрешили тамо и код тарифе. Тарифа је јавни приход. Јавни приход су царине, порези, акцизе, накнаде, таксе. У том преписивању код вас је остало „тарифе“, које ништа не значе са гледишта правног система.

Само желим да вам скренем пажњу да није добро ако је за све што ради Агенција као самостално правно лице потребна сагласност министра здравља. Мислим да је то лоше решење. Ми имамо нешто слично, рецимо, код образовања, које је такође један гломазан систем као што је и здравство гломазан систем, па није толико сагласност министра услов да се неко нађе на списку лица која су стручна да могу да процене да ли нешто испуњава стандарде или да процене шта би требало да важи као неки нови стандард у Републици Србији када је у питању здравство.

Само да вам скренем пажњу на један детаљ: енглески језик више није службени језик Европске уније пошто је Велика Британија у фази брзог изласка из Европске уније. Мени не смета то што ви користите и те енглеске изразе на појединим местима у закону. Мислим да много више треба да се користе латински изрази, јер је то матерњи језик медицине и здравља, али добро, то сада није толико битно.

Господине министре, „ванболнички услови“ је термин који постоји у науци, у медицинској науци. Ви то предајете студентима – лечење у болничким, лечење у ванболничким условима. Ево, сада, због овог превода, добили смо „кућне“, а вероватно ће неко да брани – услови у кревету, везан за постељу, или који није у кући и који није у кревету. Не знам зашто истрајавате на нечему што је у супротности са правилима ваше струке.

Ми ћемо још причати о овој агенцији. Наравно, морате да имате у виду да имамо Институт за стандардизацију. Овде се преплиће привреда са здравством, то морам да вам кажем. У једном делу прихватате да се то преплиће, када је медицинско средство или медицински производ или медицинска роба, мора да се прикључи на струју, па су потребни и други услови везани за струју; па, ако се ради о судовима под притиском, опет су потребни други стандарди, које прописује неко други а не министар здравља.

Мислим да нисте нашли добру димензију, а имали сте јединствену прилику, запамтите, да комплетан систем здравства и медицине уредите на један квалитетан начин и на задовољство свих.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Красићу.

На члан 5. амандман је поднео народни посланик Марко Ђуришић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Марко Ђуришић.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Хвала, председавајући.

Мој амандман на члан 5, који се иначе у закону зове Саветодавна тела Агенције и бави образовањем саветодавних тела, односно комисија ради давања мишљења у складу с овим законом и прописима, јесте допуна, која каже: „Чланови комисије из става 1. овог члана имају статус функционера, у смислу закона којима се регулише сукоб интереса и контрола имовине и прихода функционера“.

Овај амандман предлагач није прихватио. Образложење је да не прихвата зато што се формулацијом наведеном у Предлогу закона постиже иста сврха, односно предложеним амандманом се не постиже боља примена одредаба Предлога закона.

Наша интервенција у закону није била измена него допуна, тако да мислим да ово образложење не може да стоји. Ми нисмо нешто предложили да се мења па да ви кажете да је ваше решење боље, ми смо тражили да се допуни, да се јасно каже да се на чланове ових комисија примењује Закон о забрани сукоба интереса.

Да може да се јави потенцијални сукоб интереса говори и став 4. овог закона, који предвиђа да ће се чланови комисије из става 1. изузети од учешћа у давању мишљења комисије у поступку у коме они, као и њихови сродници у правој линији, без обзира на степен сродства, побочни сродници ... Јако је дуго сада све: да су запослени, да имају саветодавне улоге, да су у органима управљања у неким организацијама или код произвођача односно представника, где може да дође до сукоба интереса, и да сви они, ако се нађу у таквој ситуацији, треба да потпишу јавну изјаву ради спречавања сукоба приватног и јавног интереса.

Не видим ни један једини разлог, осим тога што сам ја из посланичке групе опозиције предложио ово решење, да га не прихватите. Значи, једна врло једноставна допуна, да се на ове чланове комисије односи Закон о спречавању сукоба интереса и да они подлежу обавези пријављивања имовине и свега другог. Не могу да разумем зашто ово није прихваћено.

У члану 6. је слична интервенција, а исто се позива члан 6. на могућност сукоба интереса и да се он решава једном изјавом, тако да не могу да разумем образложење. Не могу да разумем која је то боља примена тиме што неће да стоји да се на чланове комисије примењује Закон о спречавању сукоба интереса, односно да они подлежу провери своје имовине од стране Агенције за борбу против корупције. Сем тога да Влада можда жели да укине Агенцију за борбу против корупције и на томе предано ради у последње време.

Имали смо вршиоца дужности, чини ми се, 14 месеци, директора Агенције за борбу против корупције. Добили смо директорку, после два месеца та директорка даје оставку и нико не зна зашто и шта се ту дешава.

Да ли је можда разлог то што је директорка, односно Агенција била у обавези да провери којих је то 6.740 функционера Српске напредне странке дало идентичан допринос кампањи председника Александра Вучића?

(Владимир Орлић: Да ли је ово тема?)

(Александар Марковић: Колико си ти дао Демократској странци?)

Четрдесет хиљада људи, од којих су неки социјални случајеви, давали су прилоге од 40.000 динара и да ли зато ...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Ђуришићу, да ли можете да се вратите на тему, молим вас?

МАРКО ЂУРИШИЋ: Ја вас само молим за исте критеријуме...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Даћу вам могућност за образложење, наравно, покушавам да имам идентичне критеријуме, само вас молим да наставите да говорите о теми. Трудим се да имам потпуно идентичне аршине и за вас и за све народне посланике овде. Изволите.

МАРКО ЂУРИШИЋ: председавајући, да се трудите, ви бисте онда опоменули посланика који је неколико пута овде читао неке рачуне Дома здравља из Инђије и говорио о лоповлуку. Други је говорио о томе како је спроведена вакцинација 2009. године и ко је крао и шта је радио. Нисте се ни једном једином речју огласили.

(Председавајући: Опмињао сам, наравно.)

Не, нисте опоменули ни једном једином речју. Ко је имао ту несрећу да гледа, а није у овој сали, да гледа ТВ пренос, могао је то да види. Зато ви оставите мене, јер ја не причам о министру, његовом сликању са криминалцима, како је... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Ово нећу да вам дозволим. Не желим да вам дозволим да даље говорите, јер ово стварно нема смисла с обзиром на то да човек овде неколико дана долази и веома аргументовано дискутује, са великом посвећеношћу.

(Марко Ђуришић: Ја сам рекао да нисам говорио.)

Нема смисла да тако говорите. Боље престаните, не желим више да дискутујемо о тој теми.

Реч има народни посланик Владимир Орлић, право на реплику.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Због потпуно беспотребног помињања СНС-а, Агенције за борбу против корупције и приче о томе да је, замислите, неко, изгледа, добио задатак да установи имена људи који су уплатили прилог за кампању СНС-у или нашем кандидату, па то сад не сме да се зна. Дакле, питање је шта је бесмисленије у таквој тези, да ли прича о непознатим именима којима ти људи машу? Ја не знам има ли иједне странке бившег режима да није некако поносно, као да открива не знам шта, махала списковима имена људи који су дали новчани прилог СНС-у или нашем

кандидату? Шта ту сад, као, нема да се открије? Шта се ту, као, не зна? Шта је уопште спорно да људи у своје лично име уплате подршку странци? О чему је сада ту конкретно реч?

Долазим до друге ствари. Ако причамо о 19.000 или 40.000 динара личних средстава неког човека, како је могуће да ту постављају неки знак питања људи који су подржавали кандидате који и дан-данас објашњење немају, ма једну једину реч образложења немају за милионе евра управо утрошених за кампању, милионе евра? Није им јасно 19.000 динара, ал' све разумеју на тему милиона евра, буквално.

Кад их се пита одакле тај новац, шта уради вајни кандидат ког су подржавали – мислим на Вука Јеремића – излане се, па каже: то су ми помагале међународне корпорације које не послују у Србији, не могу да вам кажем које су. Не прође ни два сата, схвати да то изгледа није баш у складу са изборним правилима по којима поступа та агенција о којој се говорило малопре и у складу са добром праксом, баш по питању те корупције, па мора његов викар да га исправља, да трчи на телевизију и каже – не, не, не, није то то, то је финансирање нечег другог, а нама су кампању финансирани одавде из Србије.

Овим завршавам. Или, ако мисли да се сада прешалтао са једног пропалог досовског кандидата на другог, на оног Јанковића, па је безбедан, па, није. Тек ту има сијасет примера. Ево, дневна штампа је пуна њих. Ако треба о томе да причамо, хајте, молим вас, хајте, баш чекам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има министар.

ЗЛАТИБОР ЛОНЧАР: Мислим да су грађани могли да виде и чују, и мени је то драго, вероватно и грађанима Србије, да овде нема неких замерки на овај предлог закона, нити било шта, и да се једноставно ово користи за неке друге сврхе. Свако се чеше тамо где га сврби.

Наравно, што се тиче Агенције за корупцију, што се тиче Владе, председника и свих, даћемо пуну подршку да се све испита и да се уради. Ако је ико радио транспарентно, и у кампањи једини који је имао новац, то је имала Српска напредна странка. Очигледно је да то није никакав проблем, али мислим да су неки други у већем проблему па хоће да то пребаце на неку другу тему. И увек, у недостатку аргумената или било чега, имају неке друге теме.

Будите сигурни да ће Агенција, односно њени људи, ко год да буде тамо, имати нашу подршку; ко год буде радио тај посао савесно, поштено, имаће подршку, понављам, и Владе и председника. То је наш циљ. То смо обећали грађанима. А оно што ће они испитати, нисмо неозбиљни, нећемо да причамо без чињеница – када изађу са тим, ми ћемо то подржати.

Још једном хвала што немате никакве замерке на закон, него прелазите на неке друге теме.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 5. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланици: заједно Александар Марковић, Јелена Жарић Ковачевић, Студенка Ковачевић и Александра Мајкић и заједно Јелена Вујић Обрадовић, Марија Јевђић, Ђорђе Косанић, Петар Петровић и Војислав Вујић.

Влада и Одбор за здравље и породицу прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч?

Реч има народни посланик Александар Марковић.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ: Захваљујем. Јако кратко, председавајући.

Ово је још један од укупно тринаест амандмана које смо поднели у циљу исправке текста закона. Постојала је потреба, конкретно, у члану 5. за две ситне интервенције у самом тексту те је то разлог за подношење овог амандмана.

Искористићу прилику да кажем да смо у досадашњем току расправе сасвим јасно сви могли да чујемо да не постоји ни једна једина суштинска замерка ни на члан 5. али ни на цео закон.

Само да искористим прилику да се захвалим министру што су усвојили наш амандман.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Марко Ђуришић.

Изволите.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Ја сам се јавио по претходном амандману. Нисте ми дали реч.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Можете само по овом амандману.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Па не могу, јер бих онда кршио Пословник.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Па не можете ви да прекршите Пословник, него само ја.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Могу. Онда бисте ми ви рекли да кршим Пословник.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Изволите по овом амандману.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Ја ћу да кажем, да би било свима јасно, да је ова измена граматичка. Грешком је написано два пута „из из“. Једном је „из“ обрисано, остало је једно „из“ и то је сва велика измена.

Ја нисам добио од министра одговор да ли ће чланови ове комисије подлећи Закону о спречавању, односно борби против корупције, да ли ће чланови комисије бити у обавези, као изабрана и постављена лица, да подносе извештај Агенцији и да Агенција има право да се бави њиховим извештајем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има министар.

Изволите.

ЗЛАТИБОР ЛОНЧАР: Ја сам се надао... У ствари, сигуран сам да ви то знате, а то је да изабрани функционери подлежу том закону. А ради се о еминентним професорима, који стручно раде у том делу. Мислим да то сигурно знате и да вам је то познато.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 5. амандман је поднео народни посланик Ненад Константиновић.

Влада и Одбор за здравље и породицу прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч?

Реч има народни посланик Марко Ђуришић.

Изволите.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Овај амандман је прихваћен и добро је, драго ми је да га је Влада прихватила. Он доноси само обавезу да Агенција на својој званичној интернет страници објављује решења о именовању и разрешењу чланова комисије. Ми смо ставили да тај рок буде три дана. Влада је то прихватила и мени је драго да је то прихватила.

Али ја и даље нисам добио одговор од министра на питање да ли ће ти чланови комисије бити... То што су они угледни професори, ја све то ценим. Да постоји могућност сукоба интереса, сам члан говори о постојању могућности сукоба интереса и он га у овом закону, да кажем, елиминише тако што ће се сами ти функционери одредити, дати неку изјаву.

Значи, мене занима конкретан одговор – да ли ће ти функционери бити у обавези да се Агенцији за борбу против корупције обрате, дају свој извештај, редован, годишњи, како то већ све иде, у складу са законом? Тај одговор нисам добио и даље.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има министар.

Изволите.

ЗЛАТИБОР ЛОНЧАР: Ево, видим шта вас мучи. Они потписују изјаву о сукобу интереса и свако од њих ко прекрши ту изјаву биће предмет Агенције за борбу против корупције.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, министре.

На назив члана 6. и члан 6. амандман су заједно поднеле народне посланице Бранка Стаменковић, Татјана Мацура и Љупка Михајловска.

Да ли неко жели реч?

Реч има народни посланик Бранка Стаменковић.

Изволите.

БРАНКА СТЕМЕНКОВИЋ: Хвала.

У члану 6. реч је о прављењу листе стручњака за различита медицинска средства, пошто је то једна широка област, који ће имати неку саветодавну и консултативну улогу. То је све у реду, с тим што у ставу 1. предлагач закона каже: Агенција за лекове и медицинска средства може да утврди листу стручњака за медицинска средства.

Мој амандман је ишао у правцу да се ово измени, да не буде опционално, него да се каже да Агенција утврђује листу стручњака за медицинска средства. Није ми јасно зашто је предложена измена одбијена, зашто се Агенцији оставља опција – може да направи листу, а не мора да је направи. Ако је ствар опције, чему уопште овај члан? А да нам требају стручна лица која бисмо могли да консултујемо у вези с неким крајње стручним тематикама када је реч о медицинским средствима, наравно да нам требају.

Другом предложеном изменом тражила сам, наравно, усклађивање са Јединственим методолошким правилима за израду прописа. И то је одбијено.

Још једном апелујем да се повуче закон из процедуре, да се доради, усклади са Јединственим методолошким правилима, да се преведе до краја, да се избаце непотребне енглеске речи и изрази, па да онда тако сређен закон поново дође у Скупштину. Нама треба овај закон, само је проблем форма и начин на који је он дошао пред народне посланике и практично представља извргавању руглу овог парламента. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Стаменковић.

На члан 6. амандман су заједно поднели народни посланици др Драган Весовић, мр Иван Костић, Зоран Радојичић и проф. др Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 6. амандман су заједно поднели народни посланици Александар Шешел, Срето Перих, Вјерица Радета и Миљан Дамјановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

(Вјерица Радета: Да.)

Реч има народни посланик Вјерица Радета.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Члан 6. говори о листи стручњака: „Агенција, уз претходну сагласност министра, може да утврди листу стручњака“ итд. Наша примедба је била да се брише ово „уз сагласност министра“.

А наша генерална примедба, и због тога смо писали амандмане на члан 6. и на члан 5, јесте постојање агенција као парадржавних органа. Ви сте у овом делу имали једну агенцију и сада сте је поделили, односно када будете доносили овај други закон имаћемо две агенције. Агенције су паразити на грбачи грађана Србије, паразити на грбачи државног буџета. О томе смо говорили када је доношен Закон о агенцијама и, за разлику од неких који су такође били против тога, свој став нисмо променили.

Све оно што је предвиђено да ради Агенција заправо се ради у министарствима. То може да се ради у оквиру управа у министарствима, са постојећим кадровима или евентуално уз запошљавање неких нових људи, немамо ништа против тога. Пракса је показала да се за агенције троше огромне количине новца, да директори агенција имају веће плате од ресорних министара у чијим областима се одређене агенције формирају, што апсолутно није нормално и није у реду; запослени у агенцијама имају по два-три пута веће плате од запослених у министарствима, и то сви из министарстава који седе овде добро знају. У министарствима људи са средњом школом имају плату 24.000-25.000, а у агенцијама имају барем 50.000, са високом спремом такође дупло више.

Суштина је да се све што се ради заправо ради у министарствима, а да се ови у агенцијама поставе тамо, појаве се, запосле се... Тамо се запошљавају искључиво страначки активисти, то јесте истина и јесте пракса, и тамо се постављају људи са ко зна како добијеним дипломама, који заправо свој посао не знају. Посао који треба да ради ова агенција знају људи у Министарству, и ти људи у Министарству требало је да буду део те управе, која би ово радила много боље од агенција.

Агенције државни буџет коштају толико, то смо својевремено говорили – да сте својевремено укинули агенције, а то вам је председник обећавао када сте били у кампањи, не бисте морали смањивати пензионерима пензије, јер је већа количина пара која се даје за агенције, које су, понављам, парадржавни органи и не треба да постоје. То је наша суштинска примедба на ова два члана. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Радета.

Реч има министар Златибор Лончар.

ЗЛАТИБОР ЛОНЧАР: Због грађана Србије само да кажем, овде се конкретно мисли на Агенцију за лекове. За Агенцију за лекове се из буџета не одваја ниједан динар, напротив, она уплаћује 80% свог прихода у буџет, и то није мали новац. Сама ради, сама се издржава и уплаћује новац у буџет Републике Србије.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, министре.

На члан 6. амандман је поднео народни посланик Мирослав Алексић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 6. амандман су заједно поднели народни посланици Зоран Красић, Милорад Мирчић, Ружица Николић и Љиљана Михајловић.

Реч има народни посланик Зоран Красић.

Изволите.

ЗОРАН КРАСИЋ: Проблем са чланом 6. јесте тај што је листа стручњака један оперативни документ, то није чак ни управни акт, није чак ни сложени управни акт. Агенција утврђује ту листу и ви сте убацили да неко, да би се нашао на тој листи стручњака, мора да има сагласност министра. Без сагласности министра нико не може да буде стручњак, без сагласности не може да се нађе на листи.

Тражили смо да се промени први став, јер ако је Агенција самостално правно лице, онда је самостална да утврђује ту листу. Због тога смо тражили да се та измена, тај наш предлог до крајњих консеквенци примени и на следећим ставовима, јер у следећим ставовима стоји нешто што је парадоксално, без обзира на то да ли ће се усвојити овај амандман поводом првог става, а то је да Агенција не може да скине некога са листе уколико не да сагласност министар. Па се још за то скидање са листе каже да је разрешење.

Молим вас, листа није именовање, па не може да буде ни разрешење. Шта је та листа? То је списак стручњака одакле Агенција треба да пробере, у зависности од тога о каквом се медицинском средству ради и о његовом, хајде да кажем, баждарењу, који ће стручњаци да дају стручну оцену да ли је то у складу са нашим стандардима, да ли може да уђе у регистар, да ли може да се стави у промет, да ли може да се користи у медицини.

Међутим, ово је добра прилика да се каже нешто друго. Пошто смо ми заступници тзв. централизованог приступа здравству у Републици Србији, у овим одредбама не видимо, нажалост, нешто што је по нама важно.

Потпуно сам сигуран да унутар медицинске струке, унутар протокола по којима поступају здравствени радници, тачно постоји стандард потрошње медицинских средстава, да ли је у питању игла, да ли је у питању

епрувета итд. С обзиром на стање у којем се налази Србија, сматрамо да у здравству треба да буде комплетно централизована набавка, па да постоји централни магацин, да сви подручни субјекти медицинске заштите исказују своје потребе и преузимају одговарајућу количину медицинских средстава и лекова, да се тачно зна шта су залихе, шта су краткорочне залихе, шта су дугорочне залихе. У том систему може поприлично велика уштеда да се направи, јер није сасвим свеједно да ли се наручује 100.000 или два милиона јединица.

Ту постоји велики простор где можете да разбијете ову групацију која се бави лековима и медицинским средствима, која се понаша тржишно, не медицински. Они се понашају тржишно. Они су представници великих фармацеутских кућа и великих произвођача медицинске опреме, медицинских средстава и они по систему... Свако ко се бави трговином жели да буде монополиста на неком тржишту. Жели да буде монополиста. Сада се ту појавила нека нова категорија – то су менаџери, то су ови који треба да поткупе. То је нова категорија, измишљен менаџер. Он треба да поткупи, јер он се награђује према количини продатих. Он треба да поткупљује и зато је поприлично поткупљивих људи који кажу – е, не ваља игла од овог произвођача, добра је игла од овог произвођача, па није добар фластер од овог, него од овог.

Ради публике, треба да се зна: нешто су медицинска средства која се налазе у здравственим институцијама, нешто су медицинска средства која служе за тзв. ванболничко лечење или помоћ. Постоје, такође, медицинска средства која се налазе у слободној продаји, знате, у слободној продаји, нису опасна, може свако да их користи (то су апарати за мерење притиска итд.).

Изађимо из стандарда и гледајмо медицинска средства као производе, као робу која је на тржишту. Та роба на тржишту треба да испуњава стандарде. За то сам да буду врхунски стандарди.

Скрећем вам пажњу да ми са знаком *СЕ* из западне Европе или ЕУ добијамо производе са сертификатом да је то најквалитетније, а онда видимо да је бофл. Онда одете, рецимо, у Италију па кажете – молим вас, треба ми то и то средство, он каже – немојте да се секирате што пише *made in China*, да је произведено, то је све по стандардима који се примењују у Италији. А ми овде имамо одговарајући анимозитет према медицинским средствима, као и осталој роби која долази са истока, са југа. Ми све мислимо да је „милка“ која долази из, не знам, Немачке, Швајцарске најквалитетнија „милка“. Сада је она пијаница Жан Клод Јункер, председник Европске комисије, признао да морају да се усагласе

произвођачи у западној Европи јер је примећено да са знаком врхунског квалитета иде бофл роба на источноевропско тржиште.

Значи, проблем „милке“, проблем детерцента, проблем парфема, исто се одражава и на медицинска средства, од раствора, епрувета и других медицинских средстава.

Ето, мало смо проширили, да уозбиљимо ово, да неко стварно не помисли да се данас прича о пљескавицама, ражњићима и неким другим средствима преко којих здравствени радници утоле глад и жеђ.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Красићу.

Реч има колега др Душан Милисављевић.

Изволите.

ДУШАН МИЛИСАВЉЕВИЋ: Поштовани председавајући, поштовани министре, колегинице и колеге народни посланици, надовезаћу се на дискусију мог колеге Красића. Рећи ћу да се лично увек залажем за децентрализацију власти, међутим, конкретно, када су у питању набавке у здравству, лично подржавам централизацију као меру штедње зато што сам кроз године клиничке праксе добијао информације, а и стекао уверење, да су се многи појединци, функционери, обогатили тиме што су лично уговарали куповину одређених скенера, магнетних резонанци, хируршких столова, хируршких осветљења, сетова.

Значи да је за нашу земљу, која је економски сиромашна, као што јесте, много боље и као домаћински приступ много квалитетнији тај централизован део где бисте могли да јединствено требujete потребе за клиничке центре, здравствене центре, домове здравља; да бисмо избором једног произвођача имали могућност, када прибавимо већи број магнетних резонанци, скенера и свега осталог, да се спусти цена и добије, практично, привилегија за државу кроз два или три гратис апарата, а ускратили би се појединци који би напунили своје џепове. Уједно бисмо имали јефтинији сервис за те апарате јер бисмо их сервисирали код једног сервисера. Овако смо имали фирме које су... Нећу наводити имена фирми јер су то мултинационалне компаније, да неко не би то погрешно схватио, али је свака гледала да свој производ преко свог директора куће убаци у своју здравствену установу.

Зато лично подржавам централизацију медицинских тендера и да то ради управо Министарство. А Министарство мора да зна потребе клиничко-болничких центара и здравствених центара на примарној здравственој заштити, како би могло кроз један централизован пројекат да има уштеду и бенефит за наше грађане.

Када колега Красић прича о квалитету производа који су дошли из неких источноазијских земаља, нико нема ништа против произвођача из било ког дела света, али морају да испуне стандарде.

Зашто јавно хвалим Предлог закона? Зато што је ово европска тековина коју сада усвајамо: мораће, да ли ће доћи из Кине или Пакистана, да испуне стандарде који важе у ЕУ, као што сте рекли, да ли то важи у Италији или не. А не као до сада, као што смо у деведесетим годинама имали прилике да нам стигну неке вакцине, неко је спомињао, али и антибиотици, санитетски материјал, хируршки материјал, који је дошао по потреби зато што је био најјефтинији тада, а не најквалитетнији. Чак се испоставило да је био и неупотребљив.

Зато је добро да имамо стандардизацију са европским законодавством и зато је ово на корист и самих пацијената али и здравствених радника, због препарата са којима раде. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има министар Лончар.

Изволите.

ЗЛАТИБОР ЛОНЧАР: Стварно лепо звучи, да човек одмах прихвати све то – да набављамо централно све лекове и сва медицинска средства и да се ту прави велика уштеда. Одлично звучи! Али, ради истине, морам да вам кажем да се цела листа лекова и сва медицинска средства која су иста за све установе већ набављају централизовано преко Републичког фонда. То је нешто што би требало бар да се зна. Ако се напада, бар да се зна да нешто већ постоји, да се већ нешто ради и да се много на томе урадило, да су огромне уштеде урађене. Стотине милиона евра смо уштедели на томе.

Друга ствар, подсетићу вас, ми смо ушли у иницијативу и мењали да у јавним набавкама не буде одлучујућа цена, него да буде одлучујући квалитет. Толико о томе.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, министре.

На члан 6. амандман је поднео народни посланик Марко Ђуришић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Хвала, колега.

Наша интервенција у члану 6. је такође везана за спречавање могућег сукоба интереса. Ми смо тражили да стручњаци са листе из става 1. овог члана имају статус функционера, у смислу закона којима се регулише сукоб интереса и контрола имовине и прихода функционера. Не могу да схватим зашто то није прихваћено.

И даље нисам добио одговора од министра да ли ће ови стручњаци у овом случају, као и у претходном члану, чланови комисије, без обзира....

Нисам говорио да не треба да буду из реда најугледнијих професора и стручњака за своју област, нити било шта слично, говорио сам о потреби друштва у којем постоји ендемска корупција да се против корупције бори свуда и на сваком месту.

Како сте ви предвидели овим законом, то је да, као и у претходном члану, чланови комисије, ови стручњаци, потпишу једну изјаву и кажу – ми нећемо поступати, изузећемо се у случајевима могућег сукоба јавног и приватног интереса, како сте ви то овде ставили, мајке ми, вероватно.

Онда се даље каже да Агенција, уз претходну сагласност министра, разрешава стручњака са листе стручњака из става 1. овог члана који поступа супротно ставу 2. овог члана, као и ако не обавља послове из своје надлежности, односно ако их обавља несавесно.

Значи, ако ја ово добро читам, Агенција ће сама да утврђује да ли су се ови стручњаци, као и претходно они чланови комисије, нашли у позицији могућег сукоба интереса. Они се бирају на четири године. Не знам кад сте замислили да потпишу ову изјаву, вероватно на почетку, и да то треба да се односи на све време у наредне четири године од тренутка именована. Које су то службе у Агенцији и Министарству које ће се бавити утврђивањем могућег сукоба интереса, у четири године, за све стручњаке са ове листе коју ће утврдити Агенција уз сагласност министра? Значи, ако министар даје сагласност, мора и он да зна да ли су сви ти људи прошли проверу могућег сукоба интереса, по побочној, оваквој или онаквој линији, сродничкој и све оно што говори члан 5, на који се позива и ово решење у члану 6.

Сматрам да то није добро, није довољно; ако имамо Агенцију за борбу против корупције, без обзира на то што нема директора, да та Агенција треба тиме да се бави; да стручњаци у овом случају, исто су сигурно неки угледни професори, доктори или људи из одређене струке, зато их и узимамо да помогну Агенцији и зовемо их стручњацима – стварно се надам да неће бити ових са купљеним дипломама, мада је данас то све више случај у разним областима друштва – да ће ти стручњаци бити довољно одговорни да се не понашају супротно овом закону. Али та добра воља и добро уверење није довољно уколико желимо да се изборимо са корупцијом, и у случају корупције у здравству и у случају набавке немедицинских средстава, као и у целом друштву.

Зато постоји Агенција за борбу против корупције у целом друштву и зато је наше мишљење да та агенција треба да се бави и стручњацима које овај закон препознаје. То што ће Агенција сама да се стара о томе, претпостављам, да стручњаци не поступају супротно ставу 2, које ће то службе сад у Агенцији да раде? Који ће то људи у Министарству да раде?

На основу чега ћете ви да утврдите да се после две или три године негде није створила могућност сукоба интереса? Да ли сада треба да правимо паралелне структуре ако већ имамо Агенцију за борбу против корупције?

Мислим да то није разјашњено, да није добро, да не доприноси транспарентности у будућем раду Агенције, да не доприноси борби против корупције. Слажемо се сви да је то један од приоритета ове државе и један од разлога зашто смо изгубили много времена, много новца претходних година и зашто не можемо брже, јаче, боље у будућност. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Ђуришићу.

Реч има министар Златибор Лончар.

Изволите.

ЗЛАТИБОР ЛОНЧАР: Само да вас подсетим, већ идемо брже, јаче и боље. То се осећа и то се види.

Што се тиче Министарства здравља, понављам, нулта толеранција према корупцији, сви знају. Резултат је већ видљив, здравство више није убедљиво на првом месту, и по перцепцији и по свему, у корупцији.

Следећа ствар, ви сте ту ишли и од Агенције и од Министарства. Бавиће се онај ко је задужен за то. Ми можемо да укажемо Агенцији против корупције на неку сумњу, на било шта, или било ко други, не само ми, али једини ко ће се бавити тиме јесу ти људи у Агенцији, који су професионалци, који то знају и који ће то боље урадити. Наше је да укажемо ако постоји сумња, не само наша него било кога, и они ће да одраде свој посао.

Понављам, нулта толеранција за корупцију у здравству.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, министре.

Реч има народни посланик Драгана Баришић.

Изволите.

ДРАГАНА БАРИШИЋ: Захваљујем.

Само бих додала, чуди ме да се колега, предлагач овог амандмана, понавља са истом причом као и у претходном амандману где доводи у питање да ли ће стручњаци са листе бити некако кажњени или процесуирани.

Чуди ме, с обзиром на то колико је дуго у посланичком мандату, да не зна да се ова област уређује посебним прописима. Управо је и министар током расправе у вези с претходним амандманом рекао да се ова област уређује и да све те особе са листе, односно ти стручњаци, претходно потписују изјаве у којима изјављују да ли су или нису у сукобу интереса и да ће, наравно, одговарати и кривично пред законом уколико било шта од тога није истинито.

Што се овог „брже, јаче и боље“ тиче, мислим да су грађани Србије видели да Србија иде крупним корацима напред. Још једном, поновићу да на сваким изборима још већу подршку добија управо та политика – брже, јаче и боље. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има народни посланик Иван Манојловић.

Изволите.

ИВАН МАНОЈЛОВИЋ: Захваљујем, господине председавајући.

Уважени господине министре са сарадницима, даме и господо народни посланици, овако изгледа када назовистручњак покуша да праве стручњаке доведе и стави под знак питања.

С обзиром на то да су моје колеге већ објасниле, само ћу укратко да дам господину још један разлог зашто овај амандман није прихваћен – чињеница да је у образложењу овог амандмана, тј. у његовом писању ставио да стручњаци са листе из „сгава 1“, да не читам даље.

Ако је потребно још аргумената на све оно што су моје колеге претходно поменуле, онда заиста очекујем да ће и овакви амандмани бити учесталији, што је и господин Владимир Орлић рекао, да их има заиста пуно.

Не само да су словне грешке проблем код опозиције, већ једноставно њихова жеља да поново потуре и да сметну с дневног реда да су пацијенти они који су нама овде важни и да ће овај закон да убрза да управо тим људима у што краћем року буде доступан лек или потребно медицинско средство. Хвала пуно.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Манојловићу.

Реч има народни посланик Марко Ђуришић.

Изволите.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Јесте, словна грешка је стварно доказ велике нестручности предлагача амандмана и мислим да га због тога треба потпуно онемогућити да расправља и дискредитовати све оно што је предлагач амандмана написао или хтео да каже.

Ако то правило применимо, онда би, наравно, цео овај закон требало одбацити јер у закону постоје словне грешке. Неке од тих словних грешака је врхунском детекцијом установила посланица из Српске напредне странке и то су дали, изменили у форми амандмана, али изгледа да једна словна грешка мене дисквалификује из било какве расправе.

Нећу се дисквалификовати из расправе, рећи ћу да подржавам, наравно, када министар каже да је нулта стопа толеранције према корупцији у раду његовог министарства. Не знам да ли је корупција или незнање и глупост када у Клинички центар у Нишу не можете да унесете

опрему која треба да се инсталира, па онда кажу – нећемо да рушимо зид да бисмо могли да унесемо ту опрему, него ћемо да пробушимо рупу у зиду.

Цео овај закон је, чини ми се, господине министре, проналажење рупе на саксији, ништа овде није епохално. Ви сте раздвојили област раније дефинисану Законом о лековима и медицинским средствима на два закона, и ту није ништа спорно, али није ништа ни реформски, ни епохално, ни било шта друго.

Да ли ће се у примени овог закона појавити спорне ситуације? Ја сам сигуран да хоће, овако како сте ви предвидели, конкретно, ове ствари о потенцијалном сукобу интереса. Ви сте предвидели, понављам, спречавање сукоба интереса потписивањем једне изјаве, а непоштовање те изјаве као санкцију по овом закону носи разрешење са места члана комисије, односно у овом члану 6. са места стручњака на листи, и то је све.

А то што ће неко остварити, евентуално, не дај боже, сукобом јавног и приватног интереса, како сте то овде дефинисали, у чијој ће то надлежности бити? Тужилаштва? Па, видимо како Тужилаштво поступа. Да ли је испитивало донације СНС-у? Није. Да ли је испитивало порекло новца министра Вулина? Није. Да ли је истраживало и подигло оптужнице против оних који су овде тукли новинаре пре неколико месеци када је председник Вучић полагао заклетву? Није. И да ли ће то тужилаштво нешто да предузме? Неће.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има народни посланик Владимир Орлић.

Изволите, колега Орлићу, право на реплику.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Није, наравно, због ове опште стручности, због словних грешака. Ја мислим, колико год да је било потписника различитих амандмана из ове посланичке групе, да је сваки успео да направи више од једне. Рекли смо да нећемо више о томе, није то толико важно колико, на пример, прича о том центру. Замислите сада, страхан је проблем да ми расправимо да ли је зид на одређеном месту. Само да вас питам – а који зид, гледано из перспективе „жутог предузећа“, који зид кад ту ни једног јединог зида није било, ни на једној страни? Ни врата, ни прозора, ни тих рупа, ничега није било, гола ливада. И, сад ми са њима да расправљамо на ту тему, па, то је потпуно бесмислено!

Кад говоримо о овим прилозима, о корупцији, о питању односа Агенције за борбу против корупције, ево, на пример, занимљивих питања. Ја сад гледам јавно доступан списак (јавно доступан, као и остали спискови које су помињали данас) донатора обједињеног „жутог предузећа“ 2012. године. Какво је било стање фирми као што су „Алфа Сорб“, „Уљарица“, „Ораница“, „Милинковић-Коп“ итд., које су све до једне донирале по 7,5

милиона динара? Колико су добро пословале те године кад су могле да допринесу блиставој победи „жутог предузећа“? Све по седам и по милиона, а има и неких скромнијих са по шест. Њихов председник Скупштине општине или председник општине (помоћи ће ми, вероватно они то боље знају) Стари град, Бастаћ Марко, 580.000 динара имао је вишка, па допринео блиставој победи „жутог предузећа“ те године. Марко Ђуришић, ко би то могао да буде, 345.000 динара. Зоран Ђинђић 341.000. То је неки други човек, очигледно. Модест Дулић, овај мора да је неки род такође великој ведети „жутог предузећа“, 138.000 динара. Могуће да је то онај брат бившег министра.

Ови су спискови толико дуги да бисмо могли цео божји дан да их читамо, јер су ти спискови потпуно у реду и ту је све на месту и ништа нема да се образлаже.

(Председавајући: Хвала.)

Завршавам, ово је последња реченица, господине председавајући.

(Радослав Милојичић: Време, два минута и двадесет секунди.)

А мора да се пита за нечијих 19.000 динара. Ово, јунаци, да објасните.

Пре свега, овај што воли да добацује, дајте њему прилику.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

(Радослав Милојичић: Време!)

Колега Милојичићу, ја вас молим само да се пристojно понашате.

(Радослав Милојичић: Говорио је два минута и двадесет секунди.)

Нисте у кафани, у цењеном и високом дому сте, будите свесни тога.

Хвала, затварамо круг реплика.

(Марко Ђуришић: На шта то личи?!)

Ако хоћете, желите да вам образложим? Дакле, ви сте сами потпуно скренули са теме и изазвали, говорили...

(Марко Ђуришић: Дајте ми, имам право на реплику.)

Не могу и нећу да дозволим да се говори баш толико ван теме. Ви сте говорили, имали сте времена, нисам вас уопште опомињао, говорили сте о донацијама, о Агенцији за борбу против корупције, о пропустима, колега Орлић је реплицирао и не бих више да расправљам.

Идемо даље.

На члан 6. амандман је поднео народни посланик Ненад Константиновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

(Радослав Милојичић: Повреда Пословника!)

Повреда Пословника, Радослав Милојичић.

Изволите.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Рекламирам члан 108, који ви својом појавом и начином вођења седнице никада не можете да испоштујете. Члан 108. каже да се о реду на седници стара председник Народне скупштине или његов заменик, у овом случају ви. Када год ви водите седницу, направите неки скандал. Да ли то радите са намером или зато што нисте довољно дорасли тој теми, уопште није на нама посланицима да о томе дискутујемо.

Сваки пут неког из владајуће коалиције пустите да двадесет секунди прекорачи дозвољена два минута. Не пише два минута и остало време које председавајући сматра за сходно, него два минута. Дужни сте да искључите микрофон сваком говорнику после два минута. Посланицима опозиције гасите микрофон и одузимате реч како год ви мислите да треба, а посланицима владајуће већине дозвољавате двадесет, тридесет и четрдесет секунди да причају шта год хоће. Обично то буде нешто што није у складу са темом дневног реда. Обично то буду лажи, какве је изнео претходни говорник.

Па и ако је 2012. године неко уплатио Демократској странци, одакле толики милиони Српској напредној странци која је тада била...

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Милојичићу...

(Радослав Милојичић: Да ли можда од Мишковића?)

Одузећу вам два минута од времена посланичке групе.

(Радослав Милојичић: Одузмите слободно.)

Јесте ли завршили?

(Радослав Милојичић: Не можете два минута, јер нисам два минута говорио.)

Па, одузећу вам колико сте говорили.

(Радослав Милојичић: А колико сам говорио, одговорите.)

Хвала. Мораћу да вам одузем то време, злоупотребили сте Пословник.

Морам само да напоменем да су овај амандман на члан 6, који је поднео народни посланик Ненад Константиновић, Влада и Одбор за здравље и породицу прихватили, а Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије, па констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 6. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Изволите, колега Ристичевићу.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем.

Даме и господо народни посланици, овде је реч о листи стручњака за медицинска средства.

Васа Даса, Васа Петровић, велики директор и велики стручњак из Инђије – ево, колега Мартиновић зна случај – такође је донатор. Његова фирма, коју је водио на комшију, приходовала је, тај велики стручњак, за медицинска средства, укључујући и кречење, сто милиона. Колега из бившег режима био је тамо радо виђен гост, стручњак, дакле, заједно са покрајинским секретарима...

(Радослав Милојичић: Је л' ово о амандману?)

Мислим да морате да прекинете ово добацивање. Ради се о листи стручњака, а с обзиром на то да је он прокрмељао око 12 сати, да је касно...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Извињавам се само што вас прекидам...

Колега Милојичићу, молим вас да не добацујете.

(Радослав Милојичић: Да ли је ово по амандману?)

Нема смисла, молим вас да не добацујете. Хвала унапред.

(Радослав Милојичић: Е тако ћу и ја говорити по амандману.)

Колега Ристичевићу, наставите.

(Радослав Милојичић: Срам вас било! Ја ћу говорити исто тако по амандману.)

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Листа стручњака не сме да обухвати стручњаке овог типа. Јесу они добили награде, Томице Милосављевића, али су ти стручњаци оставили дуг од 261.442.040,86 динара. Колега стручњак из странке бившег режима је то негирао, посебно ове упљескане бечке, карађорђево стручњаке.

Ево, ја нудим оставку ако овај податак није тачан. Али, ако је тачан, да колега из странке бившег режима такође поднесе неопозиву оставку.

Ми смо тај дуг сад смањили за деведесет милиона, али на тај дан је износио толико. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Ристичевићу.

На назив члана 7. и члан 7. амандман су заједно поднеле народне посланице Бранка Стаменковић, Татјана Мацура и Љупка Михајловска.

Реч има колегиница Бранка Стаменковић.

Изволите.

БРАНКА СТАМЕНКОВИЋ: Хвала.

Овај члан 7. говори о тарифама које Агенција утврђује за неке услуге које пружа. Каже овако: „Агенција утврђује тарифу за пружање следећих услуга“, па у тачки 12) каже – издавање *free sale certificate* за медицинско средство које је стављено на тржиште или у употребу за потребе извоза. Мој амандман ишао је у правцу замене овог енглеског израза, тј. превода,

free sale certificate, тако да тачка 12) гласи – издавање сертификата у слободној продаји за медицинско средство.

Овде се опет враћамо на проблематику непоштовања Јединствених методолошких правила за израду прописа, с тим што бих хтела овом приликом да се осврнем и на одговорност председнице Скупштине, а не само да критикујем предлагача закона.

У Пословнику, у члану 153, јасно је дефинисано да уколико у Народну скупштину стигне предлог закона који није написан у складу са Пословником, одговорност је председнице Народне скупштине да тај предлог закона врати предлагачу и замоли га да га уреди у складу са Пословником.

Исти тај пословник у члану 48. каже да Одбор за законодавство и уставна питања доноси акт о Јединственим методолошким правилима, како га иначе и обавезује члан 8. Закона о Народној скупштини.

Стога је потпуно нејасно и сматрам врло одговорном председницу Народне скупштине што нас није поштедела свега овога, и ове лингвистичке и остале расправе овде у Парламенту, да бисмо имали времена да се бавимо суштином, због тога што није предлагачу закона одмах вратила назад предлог, у моменту када је дошао у Скупштину. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице.

Реч има народни посланик Србислав Филиповић.

Изволите.

СРБИСЛАВ ФИЛИПОВИЋ: Хвала, председавајући.

Господине министре са сарадницима, даме и господо народни посланици, свакако предлажем да се овакав и слични амандмани не прихвате, а верујем да и неће бити прихваћени, јер како да прихватите нешто... Српска напредна странка и ова влада су отворене за предлоге, али када ти предлози имају смисла, када се ти предлози, као што рече мој колега Ристичевић, не свде на гледање у куглу, паркирање метле или привиђање затвора.

Не знам зашто се коме шта привиђа и како се привиђа, вероватно због неких грехова из прошлости, али пошто ми овде немамо данас времена да расправљамо о тим греховима, јер их је много, од оних који су потегли сада, којима се привиђао малопре затвор и који говоре о методологији, о брисању... Стално неко брисање, нема суштине.

Управо из тих разлога, јер се у амандманима који су предложени једно те исто стално понавља, нема никакве суштине и нема ничега што закон може да учини бољим, управо због тога сматрам да такве амандмане и сличне, којих, изгледа, има унедоглед данас, треба одбијати листом, један за другим.

Апсолутно подржавам све законске предлоге који су на дневном реду и мислим, ако се упореди све оно што имамо од критике прекопута, да су закони савршени. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Филиповићу.

Бранка Стаменковић, желите право на реплику или по амандману?

Имате право на реплику. Изволите.

БРАНКА СТАМЕНКОВИЋ: Хвала.

Што се тиче обраћања претходног говорника, хтела бих да му се захвалим што ме је подсетио да кажем нешто што сам заборавила да кажем, јер да није споменуо куглу и метлу ја бих заборавила. Значи, хвала пуно.

Оно што желим да кажем јесте да нама требају бесплатни уџбеници за све основношколце и средњошколце у Републици Србији. Требају нам хитно и требају нам што пре. Посланичка група Доста је било залаже се за то да сва деца у Републици Србији имају бесплатне уџбенике. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Повреда Пословника, Крсто Јањушевић.

Изволите, колега.

КРСТО ЈАЊУШЕВИЋ: Поштовани председавајући, уважени министре, даме и господо народни посланици, члан 106, тема дневног реда. Прича се о медицинским средствима, а уважена колегиница прича о бесплатним уџбеницима.

Хајде овако, прво, нема разлога да буде овако нервозна и нерасположена, зато што је њихов лидер ипак дао велики допринос човечанству тиме што се престао мешати у науку. То као прво. Као друго, доктор Радуловић је у својој стечајној операционој сали „оперисао“ неких петнаест предузећа и сва су завршила у коми. Вероватно су погрешили зато што су му дали своје праве личне карте, он видео колико вреде, а кад тај види колико нешто вреди, то за два дана заврши у јаду и беди.

Причамо о медицинским средствима, ево, само нека смо набавили, обезбедили набавку гама ножа. Они су нама обезбедили „алфа дерикожу“.

Када је реч о уџбеницима, рећи ћу ово, биће разумљиво и најмлађима, које они желе да употребе у својој кампањи – иду београдски избори а њима је све бесплатно уочи београдских избора – ако вам је покрет у озбиљном квару, нема вам спаса ни у бесплатном буквару. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Јањушевићу.

Наравно, имао сам намеру да дам право на реплику колегиници Стаменковић и нисам могао да предвидим да ће ићи толико ван нашег дневног реда.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.) Хвала.

Бранка Стаменковић, повреда Пословника.

Изволите.

БРАНКА СТАМЕНКОВИЋ: Хвала.

Повреда Пословника. Члан 103. став 8. јасно дефинише да уколико се неко јави по повреди Пословника а уђе у реплику, то значи да је злоупотребио право на повреду Пословника. Пословник прописује да председавајући онда тог народног посланика треба да казни тако што ће целој посланичкој групи одузети два минута од расправе.

Претходни посланик се јавио по Пословнику, а онда је ушао у неку причу о неким стечајевима и не знам чему, тако да бих вас замолила да Српској напредној странци одузмете два минута, у складу са Пословником, јер су злоупотребили јављање по Пословнику.

Чим ово завршим, желим да се јавим по амандману. Или, ако ми дате реплику као овлашћеном да одговорим на то што је колега рекао. Ако ми не дајете реплику, онда по амандману. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Стаменковић.

И ви сте, наравно, свесни да сте говорили о уџбеницима, што није тема данашњег дневног реда, тако да бих ту расправу о букварима и уџбеницима да завршимо, ако се слажете.

Даћу вам реч по амандману.

Немате право на реплику, не због тога што не желим да вам дам, него једноставно на повреду Пословника нема реплике.

Изволите.

БРАНКА СТАМЕНКОВИЋ: Хвала.

Ми данас расправљамо о амандманима на медицинске законе. Претходни народни посланик који је учествовао у дискусији о тим амандманима износио је сасвим повезане чињенице о бечким шницлама, куглама, летећој метли, такође о стечајним управницима.

У том смислу, да бих квалитетно и ја допринела тој и таквој расправи, морам још једном да кажем да нама требају бесплатни уџбеници за сву децу у Републици Србији. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колегинице Стаменковић, инсистирам да говорите и да добијете сва ваша права у оквиру седнице. Мислим да нема потребе за оваквом расправом с обзиром на то да имамо веома важну тему дневног реда, те вас молим, укључите се. Ви увек аргументовано дискутујете, тако да нема потребе за овим.

Идемо даље.

На члан 7. амандман су заједно поднели народни посланици др Драган Весовић, мр Иван Костић, Зоран Радојичић и проф. др Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 7. амандман су заједно поднели народни посланици Мариника Тепић, Соња Павловић, Александра Чабраја, Јован Јовановић и Зоран Живковић.

Реч има Александра Чабраја.

Изволите.

АЛЕКСАНДРА ЧАБРАЈА: Захваљујем.

Ми смо овим амандманом предложили да се речи *free sale certificate* замене синтагмом „сертификат о слободном промету“.

Много се говори, у вези с овим законом, о терминима, много се говори о преводу. Врло често кажем, јер сам врло искрена и желим да будем поштена према овоме што радим, да се у законе можда не разумем довољно, али у преводу се разумем јако добро.

Један од проблема с овим преводом је у томе што је заиста лош. Не знам ко је колега или колеге које су радиле овај посао, али нису га добро обавиле, између осталог и зато што је он изузетно прозиран или провидан, а то се каже за превод кроз који се просто види оригинал. Дакле, није написан у духу језика и не личи на српски језик већ на енглески.

То нам говори много штошта, рецимо, говори нам и то да се, осим што се тај посао не обавља добро, доста неселективно преносе закони ЕУ и примењују и имплементирају код нас.

Ја иначе нисам апсолутно никакав језички чистунац. Бавим се тим послом већ јако дуго и они који са мном раде и који се баве тиме знају да нисам никакав језички чистунац, али с обзиром на то да се овде говори о томе да је реч о некој лингвистичкој дискусији, ја ћу вам скренути пажњу на то да то није истина.

Овај превод постаје наш закон. Дакле, није реч о томе да ли је нешто лепо речено или ружно речено или није довољно добро речено. Да је ово књига, да је ово роман, тзв. *fiction* (не бежим од тог термина), ја бих вам рекла – нисте лепо превели, треба боље да се преведе, али овде је проблем у томе што ће овај превод постати наш закон и мораћемо да се придржавамо слова тог закона, а то ће бити јако велики проблем. Мислим да су многе колеге већ указале на то.

Према томе, уопште се не слажем с онима који кажу да су то беспредметни, бесмислени амандмани. Уопште нису бесмислени.

Слажем се потпуно са свима онима који кажу да је енглески језик изузетно доминантан – наравно, мени је драго због тога јер је то моја струка – слажем се са свим тим, али то није разлог да прихватимо овакве законе и овакве термине. Напротив, то је разлог да се боримо да одржимо и очувамо

наш језик, да га не би прогутали овакви закони и овакви преводи, који нису добри. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Чабраја.

Реч има народна посланица Весна Ракоњац.

Изволите.

ВЕСНА РАКОЊАЦ: Поштовани председавајући, поштовани министре, ја само могу да кажем – да није тужно, било би смешно.

Ево, пратите ме пажљиво, ја ћу да прочитам члан 7. тач. 12). Члан 7: „Агенција издаје тарифу за пружање следећих услуга“, па тачка 12) каже – оцењивање усаглашености, техничка процена са монографијом националне фармакопеје као и важеће Европске фармакопеје или интернационалне фармакопеје. Даље: „Надокнаду за пружање услуга по тарифама из става 1. тач. 1)–7), 9)–12) овог члана плаћа подносилац захтева. Надокнаду за пружање услуга из става 1. тачка 8) овог члана плаћа корисник услуге. Изузетно од члана 2. става ...“ итд., да не читам целу тачку до краја. Ни слова нема од енглеског назива сертификата о слободном промету. Толико о томе колико они читају закон и што знају на који члан и на коју тачку подносе амандмане. Значи, ни једно једино слово у овој тачки.

Молим вас, само толико обратите пажњу, оно о чему сте ви причали односи се на тачку 11). У једном закону је врло битно да водимо рачуна да ли је 11 или 12. Код вас ништа није важно, све је апроксимативно, све је могуће и немогуће, а ми просто не морамо да верујемо ни својим очима. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик др Душан Милисављевић.

Изволите.

ДУШАН МИЛИСАВЉЕВИЋ: Хвала пуно.

Поштовани председавајући, колеге народни посланици, од 10 сати јутрос причамо о амандманима на Предлог закона о медицинским средствима и највећа пажња колега посланика усмерена је ка граматичким грешкама и енглеском језику. Оно што мене интересује, то је суштина Предлога закона. А како је она написана, на енглеском или на српском... Мени је важно шта ће се примењивати у држави Србији.

Желим да вам кажем да је Србија у преговорима са ЕУ од 2000. године. Седамнаест година преговарамо и у овом дому једни друге саплићемо. Ту ћу стати, да не дајем даље квалификације. Оно што желим да кажем јесте да су неке источноевропске земље усвајале закон у процесу приступања на енглеском језику и није им фалило ништа. Колико видим, они сада живе много боље и квалитетније него наши грађани.

Оно што је важно јесте да неке принципијелне ствари, па да ли сте власт или опозиција, не би требало да буду предмет расправе. Што се тиче медицинских закона, ту би најмање требало да буде неких великих дебата и сукоба. Конкретно о овом закону који регулише нека права за здравствене раднике који користе медицинска средства и за грађане који их користе, мислим да би требало да сви дамо допринос побољшању закона и да скренемо са те „амандманске гимнастике“, где бисмо могли да добијемо неко време да искажемо свој став и мишљење, али конкретно о амандману и самом Предлогу закона. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, др Милисављевићу.

Реч има др Дарко Лакетић.

Изволите.

ДАРКО ЛАКЕТИЋ: Захваљујем.

Још једном се јављам по истом питању, а то је употреба енглеских термина. Хајде још једном да закључимо сви заједно, и као опозиција и као позиција, да суштинска ствар у доношењу закона јесте да уредимо детаљно област која се регулише законом, да скратимо процедуре, да на тај начин утичемо на квалитет свега онога што закон дефинише.

Ево, сада је и колега, опозициони колега Милисављевић, рекао да чак и државе које су мењале закон тако што су уносиле одређене стране или енглеске термине живе боље. Драго ми је што један колега из опозиције има такав став, али је суштинска ствар да мењамо ствари набоље.

Па, како би било да ставимо термине који немају универзалну употребу, да бирографија практично спречи оно што желимо, а то је да се скрате рокови и убрза процедура, да пацијенти којима су најнеопходнија медицинска средства не могу да дођу до њих по одређеној динамици?

Више се по овом питању нећу јављати, мислим да је јавност довољно упозната о свему овоме.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, докторе Лакетићу.

Реч има народни посланик Драган Весовић.

ДРАГАН ВЕСОВИЋ: Хвала, председавајући.

Надовезаћу се на дискусију цењеног колеге Лакетића. Став о енглеском језику сам изразио пар пута, и то није спорно, спорно је нешто друго: колегиница је малопре поднела амандман, а онда је колегиница из СНС-а рекла да то не пише у члану закона. Не знам да ли СНС има други предлог закона или ја имам исправан, прави закон. Молим вас, члан 7. тачка 12), врло јасно пише.

Већ на неколико седница покушава се од стране власти импутирати опозицији да не чита законе. Мислим да је колегиница читала стари закон,

онај који је био обједињен, о медицинским средствима и лековима, да је из тог закона. Молим вас, овде јасно пише, не знам о чему се овде ради.

Онда и колега Лакетић то потврђује.

Лако је ударити опозицију и уносити бесмисао. Читав дан причамо о бесмислу. Хајде да ове амандмане који немају смисла, не мислим на овај конкретан, чак се с овим амандманом слажем, него онај који је поднео СНС преко својих представника и Српски покрет Двери преко мене као овлашћеног предлагача, повучемо, да бисмо добили на динамици рада и да бисмо закон, који се мени не свиђа јер је из ЕУ али је потребан земљи Србији, могли да усвојимо. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, докторе Весовићу.

Реч има Александра Чабраја.

Изволите.

АЛЕКСАНДРА ЧАБРАЈА: Хвала вам.

Управо сам хтела да кажем ово што је колега рекао. Не знам шта је колегиница читала, али у члану 7. тачки 12) пише – издавање *free sale certificate*. Стварно мислим да ви не читате ове законе. Да ли смо ми добили исти материјал за ову седницу или нисмо? Знате, није било лако прочитати двеста и не знам колико страница, али се нама спочитава да грешимо, а ја мислим да имам доказ у рукама да сам тачно рекла.

Друго, желим да вас подсетим – заиста, није реч о препуцавању ко је више грешака направио – наше грешке, уколико их има, неће имати последице, али ове грешке које уђу у закон имаће и те какве последице. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Чабраја.

Реч има колега Владимир Орлић.

Изволите, колега.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Због помињања странке и оног интересантног предлога шта да се ради с овим амандманима.

Било би добро да свако брине о ономе за шта је сам надлежан, одговоран и докле му је домашај. Значи, о својим амандманима, уважена господо с друге стране сале, немојте ништа да бринете о амандманима које подносе колеге из СНС-а или из странака са наше листе. Ко год жели, с друге стране, да повлачи било шта што је сам предложио, њему на вољу. Чак не само њему на вољу, њему, вероватно, и на корист. Биће му вероватно много боље да оно што је планирао да данас ради, образлаже или већ како користи, повуче, између осталог и због тих последица о којима смо говорили.

Све има своје последице, свачији наступ овде и све што се каже или учини. Између осталог, последице се мере и у ономе што сутра грађани

мисле о сваком од нас. Неки који то до сада нису схватили, имали су прилике, штета што то нису учинили, могли су те добре последице да препознају, рецимо, у резултатима избора.

У резултатима избора, тако је, важи и за ове веома бучне и храбре, који су чувени већ по томе да су ушли у Гинисову књигу рекорда по феноменалним резултатима када је реч о брзом испијању пива увис и у даљ. Неки су морали да се такмиче са, беше, неважећим листићима на изборима 2017. године. Између осталог, то је важна последица онога што чине и раде у Народној скупштини до јуче, док су свирали и певали са остатком ансамбла.

Након тога, ових, колико има, 6% или 5,5%, више не могу да закључим, које деле њихови кандидати са претходних избора са онима који су их подржавали, са „жутиим предузећем“, сад су и једни и други на ивици цензуса, и то је последица онога што се чини и ради.

Када говоримо о сукобима интереса, можда баш због тога што су покушавали да злоупотребе права којима су располагали, тиме завршавам, господине председавајући, док су обављали важне државне функције, како једни, тако други, тако трећи, сви заједно су и завршили ту где јесу, негде на ивици цензуса, нек се запитају зашто. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има народни посланик Александра Чабраја, повреда Пословника.

АЛЕКСАНДРА ЧАБРАЈА: Члан 106. Говорила сам не само о амандману, него сам чак и прочитала, заиста не знам шта је ту спорно. Не знам због чега неке смета да прочитам чињенице и исправим колегиницу која је нетачно читала и да прочитам да смо написали оно што стоји у закону. Заиста мислим да ово што је мало пре речено нема никакве везе са амандманом, а ви процените сами. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање?
(Да.) Хвала.

На члан 7. амандман су заједно поднели народни посланици Александар Шешел, Зоран Красић, Вјерица Радета и Немања Шаровић.

Реч има народна посланица Вјерица Радета.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Чудна вам је ова одредба члана 7. где сте предвидели да Агенција не наплаћује тарифе за послове из става 1, како пише, а то су послови где Агенција издаје тарифу за пружање одређених услуга. Кажете, неће издавати за послове који се односе на медицинска средства из донације и хуманитарне помоћи, односно програма донације у

ЕУ, у случају ванредне ситуације, као и за обављање послова по захтеву Министарства.

Овде су, што се тиче нас српских радикала, спорне две ствари. Зашто само када су у питању хуманитарне донације из ЕУ? Зашто правите разлику у донацијама, зар су значајније донације из ЕУ од донација из неких других пријатељских земаља? А сасвим сигурно донације стижу и из тих нама пријатељских земаља.

Наравно, није нам јасно који су то послови који ће се обављати по захтеву Министарства а мимо здравствених установа. Ово вам је, у најмању руку, недоречено.

Када је у питању однос према Европској унији, чак разликујете и донације – из ЕУ и неких других пријатељских држава. Углавном у Европској унији нису пријатељи Србије, волели ви то или не, то је чињеница.

Удовољавајући тим земљама ЕУ, а пре свега Сједињеним Државама, већ толико дуго нисте додели дипломатски статус Српско-руском хуманитарном центру. Дакле, не водите исправну политику када је у питању држава Србија и однос према Руској Федерацији, која би требало да нам буде ослонац у свему. Зашто то нисте урадили? Зато што је 14. јула стигло саопштење Америчке амбасаде где су они написали да не треба доделити овај статус Руско-српском хуманитарном центру у Нишу. Дакле, ви сте услишили њихов захтев и НАТО трупе могу да се шврћкају како год хоће по Србији, а овом хуманитарном центру не дозвољавате дипломатски статус.

Што се тиче Српске радикалне странке и нашег односа према Руској Федерацији, исказујемо га, између осталог, и тиме што је наша посланичка група у Скупштини АП Војводине покренула иницијативу за формирање српско-руског хуманитарног центра за територију Војводине. Ових дана наши активисти прикупљају потписе за ту петицију и заиста смо одушевљени колико грађани Србије желе сарадњу са Руском Федерацијом.

А ви, кажем, и у овом закону о медицинским средствима, који би требало да је аполитичан, убеђујете нас данима да је аполитичан, посебан стандард дајете Европској унији чак и када је у питању хуманитарна помоћ. Невероватно! Молимо, прихватите овај амандман, уколико је тачно ово што се декларативно власт изјашњава са оним што реално ради. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има народни посланик Љубица Мрдаковић Тодоровић.

Изволите, колегинице.

ЉУБИЦА МРДАКОВИЋ ТОДОРОВИЋ: Хвала, председавајући.

У члану 7. Предлога закона о медицинским средствима прецизно је дефинисано и таксативно наведено када, у којим ситуацијама и за које пружене услуге Агенција наплаћује тарифу а када не.

Сматрам да је потпуно оправдано и исправно и, на крају крајева, етички да Агенција за одређене услуге не наплаћује тарифу и то је прецизно дефинисано у Предлогу закона. „На медицинска средства и донације из хуманитарне помоћи“, значи, донације и хуманитарна помоћ и из пријатељских земаља, не само из ЕУ. Члан закона говори: „медицинска средства из донација и хуманитарне помоћи, односно програма донације у ЕУ“, што значи да сви добронамерни могу да донирају медицинска средства и лекове.

Посебно су важни лекови које фармацевтска компанија жели да донира, а нису регистровани у нашој земљи, за пацијенте који болују од тешких и ретких болести. То много значи за наше пацијенте и за нас, да ти пацијенти буду укључени у програме ЕУ како би добили најсавременију терапију.

Наравно, Агенција не треба да наплаћује ни када Министарство здравља врши надзор од стране инспекције за лекове и медицинска средства, односно у поступку вршења надзора од стране инспекције за лекове и медицинска средства.

Сматрам да предложени амандман треба одбити, као што сте и урадили.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице.

Реч има народни посланик Зоран Красић.

Изволите, колега.

ЗОРАН КРАСИЋ: Амандман мора да се прихвати.

Господине Лончар, када се вратите у Владу, да одете у Републички секретаријат за законодавство и кажете им да су вас обрукали, пошто сте ви овде представник Владе. Ви по струци нисте надлежни за ове ствари које регулише члан 7, а то је тарифа за послове агенција.

Господине Лончар, у систему јавних прихода и јавних расхода Републике Србије као приходи постоје: царине, порези, акцизе, таксе и накнаде, и нема више ништа. Не постоји ништа више.

Што се тиче ове агенције, она је други корисник јавних средстава, класа 6, шифра 11900, припада Министарству здравља, 40800, регистрована код трезора у Општини Вождовац. Господине Лончар, обавестите ове у Републичком секретаријату за законодавство да у Закону о републичким административним таксама постоји група 22 са тарифама, односно тарифним бројем од 180 до 185, који се тичу накнаде, не цена услуге, него накнаде која се плаћа овој агенцији.

Реч „тарифа“ је опредмећење нечега. Господине Лончар, ми имамо Закон о административним таксама. Саставни део тог закона је тарифа административних такси. Значи, Агенција може да има одлуку о висини накнаде за услуге које пружа, а како ће оне да се разврстају, то је оперативно нека тарифа.

Међутим, господине Лончар, тај исти Републички секретаријат за законодавство нама је упутио и Предлог закона о пловидби на унутрашњим водама и лукама на унутрашњим водама, и имамо нешто слично што се бави стандардима, то је Управа за контролу исправности бродова. И тамо се плаћа накнада. Сада се мења тај закон и каже се – накнада се плаћа у висини републичке административне таксе. Значи исти предлагач, иста, слична материја, са истом правном судбином, на два различита начина се предлаже.

Овај члан 7. у овом вашем закону је потпуно ... Молим вас, па као да је писао неко... Као да није ишло у Републички секретаријат за законодавство. Потпуно сам сигуран да би вас и приправник који тамо ради исправио да ово не ваља, али вероватно је створена једна шума, отприлике – ово припада овом поглављу, ми идемо, ми смо све то преписали, уградили, ко си ти тамо нама да исправљаш.

Господине Лончар, кажите овима у Републичком секретаријату за законодавство да је први акт овде Устав Републике Србије, да су други акти закони и да све што се ради мора да буде у складу са правним системом Републике Србије, што значи, ако већ морате те директиве и уредбе да узимате из иностранства, морате да их прилагодите нашем правном систему. То је та прича.

Ми нисмо поднели на овај члан 7. овакав амандман као што вам ја причам. Зашто? Шта год ми да напишемо вама добронамерно, ви кажете имамо аргумент 126, то не прихватимо, ви сте против ЕУ, а ви сте за ЕУ, довиђења, ћао. Прихватимо, то је ваша одлука и не љутимо се, али вам најдобронамерније скрећемо пажњу. Ево, видите, ми смо овде четрнаест амандмана поднели, само да вам скренемо пажњу да не ваља.

Када будете изгласали овај закон, видећете колико ће се ту појавити празнина и рупа. Са оваквим текстом закона само дајете право адвокатима, заступницима свих заинтересованих, да преко судских инстанци и на други начин могу да остварују нека своја права у неким поступцима, иако им можда изворно и не припадају та права. Ми смо желели да побољшамо овај текст, да сви они који треба да примене овај закон знају шта примењују, да иду са познатим величинама и вредностима.

Значи, код вас није накнада, него тарифа. Тарифа као акт не постоји. Она може само да буде прилог уз Закон о административним таксама. Па

имате и код адвоката тарифе, али каже тамо: тарифа – награде и накнаде за рад адвоката. Ово, не знам како је писано.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Красићу.

Реч има др Дарко Лакетић.

ДАРКО ЛАКЕТИЋ: Нисам правник и нећу тумачити право, али ћу рећи нешто што се тиче грађана ове земље и пацијената који треба да примају одређену терапију или користе одређена медицинска средства. Наиме, шта уколико средства из донације и хуманитарне помоћи, односно програма донације у ЕУ ми успемо да добијемо и успемо да укључимо наше пацијенте који болују од ретких болести и оних обољења која су изузетно ретка у Србији а могу се лечити на тај начин? Ваљда је наш заједнички циљ да доступност те терапије имају и лица која не могу на адекватан начин да се лече у нашој земљи – не само преко буџетског фонда који је формиран (подсетићу, формирала га је ова влада и ово министарство здравља) већ и на начин да искористимо донацију одређених лекова који нису регистровани у нашој земљи, или медицинских средстава. Ваљда је то суштинска ствар.

Што се тиче правне регулативе, наћи ће се правна форма. Да ли је морално, да вас питам, уколико вам неко поклони одређену количину лекова или медицинских средстава, да ви наплаћујете и таксу на све то? Колико се ја разумем у морал, није. А дефинитивно сматрам да је најмањи проблем за правнике да нађу адекватно решење и мислим да је оно свакако нађено у оквиру Предлога закона.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, др Лакетићу.

На члан 7. амандман је поднео народни посланик Марко Ђуришић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 7. амандман је поднео народни посланик Ненад Константиновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Поштовани народни посланици, сагласно члану 27. и члану 87. ст. 2. и 3. Пословника Народне скупштине, обавештавам вас да ће Народна скупштина данас радити и после 18 часова због потребе да Народна скупштина што пре донесе законе из дневног реда ове седнице.

Такође, поштовани народни посланици, у складу са чланом 87. став 1. Пословника Народне скупштине, сада одређујем паузу до 15.00 часова, када ће нам се обратити Њена екселенција Валентина Матвијенко, председник Савета федерације Федералне скупштине Руске Федерације.

После те посебне седнице настављамо рад по амандманима. Хвала.

(После паузе – 15.30)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Владимир Маринковић): Поштоване колеге и колегинице народни посланици, настављамо са радом.

На члан 7. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланици проф. др Марко Атлагић и Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Проф. др Марко Атлагић.

Изволите.

МАРКО АТЛАГИЋ: Уважени потпредседниче Народне скупштине Републике Србије, ми смо на члану 7. Члан 7. говори о Агенцији. Као и свака агенција, тако и ова агенција има своје услуге. Агенција издаје тарифу за пружање својих услуга.

Влада је овде навела десет маркантних услуга, ја о њима нећу посебно да говорим. Дозволите да, у оквиру амандмана, кажем да се, између осталог, говори и о тачки 3, одобравању увоза медицинских средстава за лечење одређеног пацијента.

Морам да кажем да бивши режим није водио рачуна о томе. Да је водио рачуна, не би бивши министар здравља др Томица Милосављевић створио аферу у којој је он лично, априла 2010. године, суделовао, тј. оперисао се у минхенској болници, оперисао је дискус хернију, што је било из дубоког неповерења у домаће, наше, српско здравство.

Поштовани потпредседниче, данас смо чули критике на рачун владајуће коалиције. Морам нагласити да су обавештајни кругови из ЕУ и њених институција тврдили и тврде да је, уз помоћ и пуну сагласност и подршку бившег председника Републике Србије Бориса Тадића, из фондова српског здравства испарило неколико милијарди евра у српским клиникама. Уз помоћ Томице Милосављевића вршени су експерименти на српским пацијентима и фармакомафија је испитивала своје проблематичне лекове, тако да су српским лекарима плаћали чак 1.500 евра, а они су под присилом терали болесне грађане Републике Србије да над њима врше опите итд. То је подржао лично Борис Тадић.

Ми смо данас чули критике одређене минорне политичке групе, странке „никад им доста није било“. Морам да кажем да је њихов посланик, који је професор универзитета, уназад два дана суделовао на *NI*, *СИА* телевизији, и изнео неистине о нашим народним посланицима, др Александру Мартиновићу и др Влади Орлићу, као и мом уваженом пријатељу Маријану Ристичевићу. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, проф. Атлагићу.

Реч има Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем.

Пошто смо ми из различитих посланичких група, ово би био разлог за реплику, али ја нећу то право користити.

Даме и господа народни посланици, овај члан говори о тарифама. Ми нећемо имати тарифе које су они имали. Овде сам навео неке тарифе, специјалне тарифе. Можемо да говоримо и о Драгану Драшковићу, чија је тетка републички тужилац, можемо да говоримо о оних 108 јавних набавки, које су они који нису управљали здравством урадили у КБЦ, односно у Клиничком центру Војводине.

Можемо да говоримо и о набавци разних медицинских средстава из оне „Милк републике“, њиховог представника, који има више република него бивша СФРЈ, „Милк“, „Фруит“, „Ужичка“ итд.

Надам се и верујем да у овој влади и овој власти такве праксе и таквих тарифа неће бити.

Ове тарифе, бечке, карађорђево, што сам наводио, морам вам рећи и ово што сам заборавио да кажем, те тарифе су биле сваких двадесет дана по триста ручкова, специјалне тарифе. Шта је проблем још код тих триста ручкова? Што та кафана може да прими осамдесет гостију. Није ми јасно како је осамдесет гостију конзумирало триста ручкова. Или су им апетити били нескромни или су тарифе биле и те како велике, посебно у Инђији, посебно у Новом Саду, посебно у Каменици, о чему ћу говорити у наставку, док будем говорио о овим амандманима. Не пада ми на памет да не кажем шта су радили припадници бившег режима. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има народна посланица Татјана Мацура, повреда Пословника.

ТАТЈАНА МАЦУРА: Поштовани председавајући, указујем на повреду Пословника, члана 158. ст. 1, који говори о томе да се „претрес у појединостима обавља о члановима на које су поднети амандманима и о амандманима којима се предлаже уношење нових одредаба, при чему укупно време за претрес“ итд.

Дакле, понављамо ситуацију из седнице у седницу: два народна посланика, предлажући амандмане у којима искључиво додају зарезе, причају о свему осим о ономе што је тема дневног реда седнице.

Молим вас, пошто овде просто нема места да можете да ми се супротставите у мишљењу, у смислу да није повређен Пословник овог пута, да обратите пажњу на то да ли посланици који су своје амандмане поднели тако што су додали зарез заиста говоре о додатом зарезу или ипак говоре мимо теме која је на дневном реду.

Ако ћемо тако, онда поново могу да искористим прилику и кажем да су бесплатни уџбеници потребни свим основцима и свим средњошколцима

у Републици Србији сваки пут када народни посланици злоупотребе говорницу да говоре мимо теме дневног реда. Надам се да сам била јасна.

Такође, молим вас да се у дану за гласање изјаснимо о повреди Пословника. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Мацура.

Наравно, господин Маријан Ристичевић и проф. др Марко Атлагић имају право, као и сви други посланици, да образлажу амандмане које су поднели. Уколико Законодавни одбор Народне скупштине Републике Србије одобри да о њима може да се расправља...

(Татјана Мацура: Само што Законодавни одбор ове скупштине не зна да су они ставили ...)

... О појединостима. Тако да, у сваком случају, они на то имају право. Нити хоћу, нити желим, нити било ко од председавајућих то жели да уради. Имају људи право да говоре.

Народна скупштина ће се изјаснити да ли је повређен Пословник. Хвала на сугестији.

Реч има народни посланик Маријан Ристичевић, повреда Пословника.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, члан 103. став 8. Надам се да смо сви равноправни. Овде су изнете крупне неистине. Амандман колеге Атлагића и мој гласи овако... Да не читам све, свакако имате текст тог амандмана.

Када су на овакав начин, али без целог текста, запету додавале колеге Павићевић и Живковић, онда је то било супер. Када неко предложи на цео закон сто истоветних амандмана, онда је то супер. Када ми желимо да подржимо Владу и предложимо овакву врсту амандмана, желећи да нешто кажемо, онда се појаве душебрижници који кажу да то није у складу са Пословником.

С обзиром на то да је злоупотребљено право на повреду Пословника, тражим да примените одредбу из члана 103. став 8. и поменутој посланичкој групи, будући да су наши амандмани сасвим у реду, због злоупотребе повреде Пословника одузмете она два минута.

А што се мене тиче, мислим да сам овом приликом и те како добро прошао, јер понекад та посланичка група, уместо рекламације Пословника, уме да дође овде и направи неред, богами, уме да опсује и мајку, а умеју и да пљуну, о чему претходни говорник и те како има искуства. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Сматрам да нисам повредио Пословник.

Не желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање. Хвала вам.

Реч има народни посланик Радослав Милојичић, повреда Пословника.

Изволите.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Хвала.

Рекламирам члан 107. и члан 108. Питао сам при прошлом рекламирању Пословника да ли могу, као што смо видели да то дозвољавате омиљеном посланику Александра Вучића, Маријану Ристичевићу, да ли и други посланици који нису омиљени посланици Александра Вучића могу да говоре ван теме дневног реда и, када буде Демократска странка имала следећи амандман, да причам о лоповлуку, крађи и рушењу СНС-а за ових шест година колико су на власти...

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Милојичићу, одузимам вам време које сте искористили због злоупотребе Пословника.

Реч има народни посланик Владимир Орлић, повреда Пословника.

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Члан 104. Мислим да би овде било доста основа да поразмислимо о коришћењу права на рекламирање Пословника за потребе реплике.

Ово је сада мало драстичнији пример, господине председавајући, па скрећем пажњу просто... Не инсистирам уопште да о томе гласамо, него скрећем пажњу на то када неко има снажну потребу да нешто каже, покуша, па му не успе – сећате се, било је покушаја да се рекламира Пословник још пре сат времена, баш овако паметно као малочас, па сада поново – и да се притом то користи за изношење неких личних оцена на тему омиљених посланика и томе слично.

Оно што могу да вам кажем на ту тему, а вама се обраћам, не користим ово за реплику, то је да је омиљени посланик Александра Вучића управо господин Кенојчић. Сваки пут кад се он јави за реч, то је тако лепа и јасна слика и прилика „жутог предузећа“, и стручности и памети и свега најлепшег што може да се види и чује са њихове стране, да нама бољи пример за то не треба.

Ако буде било потребе да разменимо овде још које мишљење на било коју тему, укључујући разне донације и дотације, можемо, има ту феноменалних примера, једва чекамо, али да ипак пробамо да се држимо расправе, колико је могуће. Ако не може лепо, нека то буде у духу онога што омиљени народни посланик Александра Вучића, мистер Кенојчић, једино уме и може. Немамо ништа против.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Орлићу.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање?
(Не.)

Сагласан сам у потпуности.

Идемо даље, настављамо седницу.

(Радослав Милојичић: Повреда Пословника.)

На назив члана 8. амандман су заједно поднели народни посланици Бранка Стаменковић, Татјана Мацура и Љупка Михајловска.

(Радослав Милојичић: Повреда Пословника. Не можете да не дозволите повреду Пословника.)

Колега Милојичићу, нећу дозволити да опструирате седницу Народне скупштине.

Да ли се неко јавља за реч?

(Радослав Милојичић: Повреда Пословника.)

Реч има колегиница Татјана Мацура. Молим вас да јој обезбедите да говори у складу са њеним правом.

Изволите, колегинице.

ТАТЈАНА МАЦУРА: Поштовани, амандман на члан 8. тиче се надзора над радом Агенције.

Колегиница Стаменковић је неколико пута указивала на то да сам закон о медицинским средствима није написан у складу са Јединственим методолошким правилима за израду прописа. Ми бисмо још једном да скренемо пажњу на њену замерку, дакле, да поновим, јер се ово не понавља само у одређеним члановима већ готово у свим, и да укажемо на то да је овај пропуст у ствари направила председница Скупштине. Она је била дужна, као последња инстанца која треба да изврши проверу над предлогом закона који долази у Скупштину, да провери какав је то предлог закона ушао у Скупштину и да, ако се не слаже или ако нешто није у складу са методолошким правилима, врати предлог закона на даљу дораду. Она то није учинила.

У овом нашем амандману, између осталог, ми поново сугеришемо да председница Скупштине није добро прегледала закон који је ушао у скупштинску процедуру и предлажемо да се овај закон повуче из процедуре како би се Скупштини на расправу послао закон у складу са Јединственим методолошким правилима. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Мацура.

На члан 8. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

(Радослав Милојичић: Повреда Пословника.)

Реч има народни посланик Маријан Ристичевић.

(Радослав Милојичић: Не можете да не дозволите повреду Пословника. Видели су грађани у директном преносу да држим руку десет минута.)

Извињавам се, колега Ристичевићу.

Господине Милојичићу, нећу вам дозволити да правите хаос на седници. Имам право, ја водим седницу. Не желим да се на овај начин расправљамо, немојте да добацујете и немојте ме терати да вам дам опомену.

(Радослав Милојичић: Слободно.)

Молим вас, расправа је била стварно коректна током дана.

Господине Ристичевићу, изволите.

(Радослав Милојичић: Повреда Пословника.)

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, упркос добацавању, ја сам отпоран, па ћу и даље говорити.

(Радослав Милојичић: Повреда Пословника.)

Пошто се овде ради о надзору... Овај овлашћени представник „Туборга“ ме не може омести. Дакле, без обзира на количину и на величину вриске, мене нико овде не може омести.

(Радослав Милојичић: Повреда Пословника.)

Ради се о надзору. Не можете да смирите овлашћеног представника „Туборга“, али по питању надзора у Агенцији, то врши Министарство.

(Радослав Милојичић: Имам право на повреду Пословника.)

Знам да Министарство неће допустити појаве, а ја ћу да објасним како се све то раније злоупотребљавало у пракси па ћу навести, рецимо, чувену Сремску Каменицу, па ћу да наведем и покушаје јавних набавки које су три пута понављане...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Извињавам се што вас прекидам, колега Ристичевићу.

Имате опомену, господине Милојичићу.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Морате после да ми вратите време.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Наставите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Дакле, наставићу. Министарство о надзору мора да води рачуна, да убудуће... А ја верујем да тога неће бити, као кад су владали ови из странке бившег режима, да се неће стварати редови од четири до шест месеци због недостатка машине за зрачење. Они су годинама покушавали да набаве по трострукој вредности одређене машине за зрачење, а касније је Влада Републике Србије набавила то медицинско средство за три пута нижу цену. Зато је веома битан надзор, да се изврши над оваквим појавама.

С обзиром на то да би они јаје с гроба украли, мора добро да се води рачуна, овим законом да се то предвиди, јер убудуће, кроз једно десет година, та влада из мрака и хаоса, влада општенородне пропасти, коју је водила странка бившег режима, не дај боже, може да се врати на власт.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Ристичевићу.

Повреда Пословника, Радослав Милојичић.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Господине председавајући, драго ми је да су грађани Србије видели да петнаест минута држим подигнуту руку рекламирајући Пословник. Због тога што се правите да то не видите, вас треба да буде срамота због тога што радите.

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Одузимам вам време због злоупотребе Пословника.

(Радослав Милојичић: Зашто сте ми одузели реч? Срам вас било!)

На члан 8. амандман су заједно поднели народни посланици Душан Милисављевић, Горан Ћирић, Балша Божовић, Радослав Милојичић, Александра Јерков, Маја Виденовић, Дејан Николић, Верољуб Стевановић и Томислав Жигманов.

Реч има народни посланик Радослав Милојичић.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Драги грађани, говорићу о амандману као што је то господин председавајући дозволио претходним говорницима, тј. говорницима из Српске напредне странке. Поштујући паритет, говорићу управо онако као што су они говорили о теми дневног реда и амандману.

Српска напредна странка је уништила све чега се дотакла у овој земљи. Смањили су плате, уништили су здравство, смањили су пензије, порушили легалне објекте... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Милојичићу, морам да вам одузем право на реч.

(Радослав Милојичић: Зашто сте ми одузели реч? Зашто нисте претходног говорника прекинули?)

То што говорите стварно нема никакве везе и не разумем зашто покушавате да изазовете хаос на седници када седница од јутрос...

(Радослав Милојичић: Дозволите ми да завршим, имам два минута по амандману.)

Веома је коректна расправа. Хвала пуно. Нећу вам дозволити да...

(Радослав Милојичић: Дозволите ми да објасним, имам два минута по амандману.)

Хвала пуно, не желим и нећу вам дозволити, апсолутно.

(Радослав Милојичић: Имам два минута по амандману. Не можете ви да ми не дозволите и не можете да не желите.)

Хвала. Може, ја водим седницу, погледајте Пословник, молим вас.

Идемо даље.

На члан 8. амандман су заједно поднели народни посланици др Драган Весовић, мр Иван Костић, Зоран Радојичић и проф. др Миладин Шеварлић.

Реч има народни посланик Драган Весовић.

ДРАГАН ВЕСОВИЋ: Хвала, господине председавајући

Дакле, члан 8. Како смо чули од једног од претходних говорника, ради се о надзору.

Као што Министарство има надзор над Агенцијом, ја бих желео да ви, председавајући, имате надзор над овом седницом. Ваш надзор над овом седницом ће се показати када будете дозволили да се прича о тачкама дневног реда. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала на сугестији, др Весовићу. Ја то покушавам цео дан и тешко иде, али завршићемо, као и све до сада. Хвала вам пуно.

На назив члана 9. амандман су заједно поднели народни посланици Бранка Стаменковић, Татјана Мацура и Љупка Михајловска.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колегиница Бранка Стаменковић.

Изволите.

БРАНКА СТАМЕНКОВИЋ: Хвала.

Ево још једног члана овог закона и амандмана којим покушавамо да ускладимо текст са Јединственим методолошким правилима за израду прописа, па чисто да грађани виде колико то буквално иде из члана у члан, да у сваком члану овог предлога закона безмало то ваља урадити.

Хтела сам само овом приликом да питам предлагача закона ко у ствари пише ове законе. Да ли то раде лекари који су део неке радне групе у Министарству, или то прво преводиоци пишу тако што преведу те директиве, па онда прегледају лекари? У том случају, не може се замерити што је ово овако. Питање гласи – да ли то правници у Министарству уопште погледају пре него што се то пошаље у Народну скупштину, или ми у Народној скупштини добијемо први драфт или нацрт преведеног текста или текста до кога су дошли лекари унутар своје радне групе?

Стиче се утисак да ово правници нису ни погледали. Уколико јесу, сугерисала бих министру да пошаље правни тим из Министарства на недавно отворену Националну академију за јавну управу, у оквиру које би требало да на неком стручном усавршавању чују нешто и о овим Јединственим методолошким правилима за израду прописа. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Стаменковић.

Реч има народна посланица Јелена Жарић Ковачевић.

Изволите.

ЈЕЛЕНА ЖАРИЋ КОВАЧЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министре, јавила сам се по амандману. Морам да кажем да подржавам овакво образложење Владе и сматрам да треба одбити овај амандман.

Исто тако, морам да кажем и да подносиоци амандмана, што су и сами признали на почетку данашњег дана, на почетку расправе у појединостима, практично подносе амандмане који су у ствари преписани чланови Предлога, уз образложење да желе да се цео текст Предлога побија.

Овде смо чули како се спочитавају појединим посланицима грешке, односно образложења техничких амандмана. Посланици СНС-а само раде свој посао. Они који су чланови Одбора за здравство вероватно ће успети да побољшају Предлог у стручном смислу, а ми остали можемо и у техничком смислу.

У том духу, показаћу шта се у ствари тражи амандманом. Дакле, у амандману се каже: „У Предлогу закона о медицинским средствима број 7. у називу члана 9. брише се“. Ми у образложењу апсолутно ништа нисмо чули о томе, а можемо да видимо да редни број 6, „Надзор над радом Агенције“, стоји изнад члана 8.

Амандмани су потпуно нелогични, нимало нису конструктивни и апсолутно се слажем да се овај амандман не прихвати. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има Бранка Стаменковић.

Хоћете право на реплику?

Изволите.

БРАНКА СТАМЕНКОВИЋ: Хвала.

Не знам шта је данас са посланицима владајуће коалиције. Чини ми се да вам концентрација пада. Тренутно расправљамо о амандману на члан 9, а не на члан 8. Ето, толико, само да скренем пажњу колегиници.

Председавајући, могли бисте можда и ви да јој скренете пажњу да чита погрешан члан, као и малопре нека њена колегиница.

Предложила бих вам свима да донесете лаптоп у Скупштину, да отворите, да се улогујете на систем е-парламента, врло лепо може да се прати на ком смо тренутно члану закона, и онда можете себи да дозволите и да вам концентрација с времена на време падне. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Право на реплику, Владимир Орлић.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Основ мање важан, али опет свега десетак секунди.

Уз захвалност на добрим препорукама, не би било лоше с друге стране да се обрати пажња који је закон на дневном реду, која област, можда који је дан, а пре свега – како вам се зове држава. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има Јелена Жарић Ковачевић, право на реплику.

Изволите.

ЈЕЛЕНА ЖАРИЋ КОВАЧЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Да не би било забуне, ја сам одлично прочитала материјале и није ми пала концентрација нимало, пошто смо ми у Српској напредној странци навикли да радимо много више него неки други посланици из опозиције.

Само бих хтела да вам кажем, да видите, овде стоји редни број 6, „Надзор над радом Агенције“, па иде члан 8, па онда стоји редни број 7, „Поступак по жалби у управном поступку“. Подносиоци амандмана желели су да се тај редни број 7. склони из Предлога закона, не објашњавајући разлоге због чега. Чак смо успели да од једне народне посланице чујемо питање – а ко то ради у Министарству на Предлогу закона, што је потпуно небулозно. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има Бранка Стаменковић.

Изволите.

БРАНКА СТАМЕНКОВИЋ: Хвала.

Видим да није само да немате приступ е-парламенту, да можете да пратите, него очигледно немате ни ову књигу коју смо ми добили кад смо ушли у Народну скупштину, где на крају, иза Пословника, имате Јединствена методолошка правила за израду прописа. Ту се у члану 24, као што пише у мом образложењу, између осталог каже: „Члан по правилу има назив, који се уписује изнад бројчане ознаке члана.“ Што ће рећи, ако је члан 122, изнад пише „Предмет закона“.

А у члану 22. Јединствених методолошких правила каже се да глава може бити подељена на одељке и да се одељак означава тако што се изнад текста одељка ставља назив, а испред назива одговарајући арапски број. Као што видите, број 7, који предлажем да се брише, вишак је у називу члана. Предлагач закона је називе чланова додељивао као да су у питању одељци, а нису у питању одељци него чланови.

Упућујем вас, колеге из владајуће коалиције, да прочитате Јединствена методолошка правила за израду прописа – који су чланови релевантнији пише вам у образложењу мога амандмана – те да следећи пут не буде забуне око тога како треба писати предлог закона. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Стаменковић.

Реч има Владимир Орлић.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Одличне напомене, даме и господо! Ја ћу, са своје стране, свакако добро да размислим о њима, чим чујем како вам се зове држава. Јесте ли утврдили?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 9. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланици проф. др Марко Атлагић и Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има проф. др Марко Атлагић.

МАРКО АТЛАГИЋ: Уважени потпредседниче Народне скупштине, јесте да ми није пала концентрација јер сам помно слушао браћу Русе овде у овом високом дому, а сад прелазимо на члан 9.

Дакле, овај амандман на члан 9. говори да се на решења Агенције може изразити жалба Министарству здравља, што је јако добро постављено. Међутим, Министарство здравља за време бившег режима није водило рачуна не само о медицинским средствима него ни о здравству у целини. Зато нам је здравство било на најнижој могућој лествици у Европи.

(Радослав Милојичић: Је л' ово тема амандмана?)

Здравство је била најскупља и главна мафијашка ујдурма за време њиховог периода. Довољно је споменути аферу „Вакцине“, пошто се ради о медицинским средствима против свињског грипа, када је била огромна крађа на вакцинама за свињски грип. Само на увозу вакцина за свињски грип, за 2009. годину, буџет је, поштовани потпредседниче Народне скупштине Републике Србије, био оштећен за 1,16 милијарди евра.

(Радослав Милојичић: Је л' ово тема? Срам вас било!)

Тако су нестајала средства из џепова грађана Србије.

Ове неартикулисане крике народног посланика који је оштетио Смедеревску Паланку за 474.000.000, молим вас, умирите док ја говорим.

Морам да кажем даље, господине министре, да немају основа критике које долазе од стране посланика из опозиције јер сте ви за 2016. годину обновили или саградили 140 домова здравља. Толико претходни и бивши режим, да је владао двадесет, тридесет година, не би саградио. Камо среће да су иједан.

Што се тиче концентрације, о којој нам је овде речено, морам да кажем да је из те странке која се зове „никад им доста није било“, њихов народни посланик неки дан на *NI*, *CIA* телевизији без разлога прозвао уваженог председника наше посланичке групе господина Александра Мартиновића, др Владу Орлића и мог уваженог пријатеља Маријана Ристичевића. Морам да кажем да је изнео суд о мени, како ме је давио посланик Двери, а тај посланик који је то изрекао на *NI*, *CIA* телевизији није био у сали тог дана. То нису једине лажи, тако се лажима иначе служе.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има народни посланик Драган Весовић, право на реплику.

Изволите.

ДРАГАН ВЕСОВИЋ: Господине председавајући, рекао сам пре неколико седница, врло је интересантно да ли је неко некога давио и када га је давио.

Желим да цењени колега који је пре мене говорио у својим озбиљним годинама нема страхове, јер као доктор знам да то може лоше да му утиче на здравље. Позивам га да седне поред мене, пошто је већ ту навику почео да стиче на посебним седницама. Нема разлога да се плаши, неће бити дављен, као што и није био дављен. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Колегинице Стаменковић, по ком основу желите?

(Бранка Стаменковић: Реплика.)

Реплика? Није вас нико поменуо. Само моменат, објасните ми, молим вас. Није вас нико поменуо, нити вашу политичку партију, нити лидера странке.

БРАНКА СТАМЕНКОВИЋ: Политичку партију, наравно, јесте поменуо. Врло је јасно било на кога се односи.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Није поменуо Посланичку групу Доста је било и господина Радуловића.

БРАНКА СТАМЕНКОВИЋ: Инсистираћете на техникалији, је ли тако? Добро. У том случају, по амандману.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По амандману. Изволите.

БРАНКА СТАМЕНКОВИЋ: Хтела бих да се у својој расправи о амандману осврнем на излагање претходног говорника који је причао о свом амандману. Причајући о свом амандману о зарезу, образлагао је уздуж и попреко, нашироко и надугачко свашта: о Цији, телевизији и дављењу, пошто све то има везе са законом о медицинским средствима и директно је везано за амандман о зарезу који је поднео.

У истом духу, расправљајући о том његовом амандману о зарезу, ја бих хтела да пошаљем са ове говорнице поруку да нама требају бесплатни уџбеници за сву децу у средњим и основним школама Републике Србије и да се Посланичка група Доста је било за то залаже. Након што оствари успех на београдским изборима, на примеру Београда показаће да је то и те како могуће. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има народни посланик Маријан Ристичевић.

Изволите, колега.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, предлагачи амандмана имају предност, али када су даме у питању, ја вам ништа не замерам.

Концентрација је чудо. Неко то постиже искуством, као ја. С обзиром на то да немам Роску, немам Гришу, немам куглу да на брзину погледам и тако повратим концентрацију, морам да учим и да нешто ухватим на искуству.

Овде се ради о жалбама, о жалбама на решења Агенције. Ево, да не кажу да нисам у амандману. Ово је јако добро решење. После тога имамо и управни спор, то је још једна заштита од неправилности.

У пракси то изгледа овако. Ја сам давно хтео да се жалим не само на ове бечке тарифе, карађорђеве, кафанске итд., на та медицинска средства, хтео сам да се жалим на далеко већу, молим вас да обратите пажњу, медицинску „жуту мућкалицу“, као што је био птичји грип, као што је била Каменица 2, као што је била набавка тих линака (*linac*). Упорно сам покушавао да се жалим Бојану Пајтићу и тамо неким секретарима. Међутим, тај чувени „специјалитет“, „жута медицинска мућкалица“ никако није дозвољавала да искористим средства која су предвиђена овим чланом, тако да је, рецимо, Каменица 2, за коју је било предвиђено да буде готова 2009. или 2008. године и да кошта 13,5 милиона, отворена тек после промене власти, а дотле су они потрошили преко тридесет милиона евра, дакле три и нешто пута више него што је било планирано. Да сам имао ова средства, правна, свакако сам могао спречити ту чувену „жуту медицинску мућкалицу“. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има народни посланик Милосав Милојевић.

Изволите, колега.

МИЛОСАВ МИЛОЈЕВИЋ: Уважени потпредседниче Народне скупштине, поштовани министре, цењене даме и господо посланици, на самом почетку желео бих да подржим амандмане господина Ристичевића и професора Атлагића, који подржавају рад Владе.

На који начин ми у локалној самоуправи у Аранђеловцу подржавамо рад Владе, желео бих да вам кажем у наставку свог излагања. Да би медицинска опрема имала ефикасну примену, морају да постоје и грађевински објекти, па је мој циљ јављања на данашњем заседању пре свега жеља да истакнем важност почетка реализације једног од највећих пројеката у општини Аранђеловац у последњих неколико деценија.

Локална самоуправа је, у сарадњи са локалним привредницима и уз велику помоћ и разумевање надлежног Министарства здравља, недавно започела велику акцију обнове и санације Здравственог центра у

Аранђеловцу вредну неколико десетина милиона динара. Најбитнији део улагања у здравство свакако је обнова болнице и изградња потпуно новог поликлиничког одељења у склопу постојећег објекта. У реализацији овог пројекта учествују сви највећи локални привредници и то је оно што даје посебну ноту теми о којој причамо.

У току је завршетак радова на изградњи поликлинике Опште болнице површине 800 квадратних метара, која ће имати све најмодерније специјалистичке ординације које постоје у болници – интернистичко, уролошко, хируршко, неуролошко одељење, дијагностички центар, кабинет за ортопедију итд. Свако одељење имаће по три одвојене просторије и све неопходне и модерне услове за рад.

Недавно смо од Министарства здравља добили неколико најсавременијих медицинских помагала, као што су апарат за анестезију, ендовидео, транспортни инкубатор и друге апарате који чине нашу болницу знатно боље опремљеном него годинама уназад. У име свих здравствених радника, захваљујем се Министарству здравља на великој помоћи и разумевању за проблеме и потребе пацијената.

Привредници из Аранђеловца су пре извесног времена основали фондацију и покренули велику хуманитарну акцију под називом „Срцем за будућност“, која за циљ има прикупљање средстава за реконструкцију Опште болнице. У ову акцију укључили су се скоро сви привредници из Аранђеловца, више од тридесет компанија и приватних предузећа, који су показали висок степен друштвене одговорности и бриге за заједницу. Укупна вредност радова и пројеката које ћемо реализовати је око четрдесет три милиона динара, а средства заједнички дају Фондација Бекамент и локална самоуправа.

Општина Аранђеловац издваја средства и за вештачку оплодњу за парове који немају могућности да оснују породицу. До сада, на тај начин рођено је четрнаест беба. Заиста можемо да кажемо да се у Аранђеловцу дешавају историјске ствари када су улагања у здравство и брига о пацијентима у питању.

Из наведених примера сарадње и међусобног разумевања приватника, локалне власти, на челу са Српском напредном странком, и надлежних државних институција, поручујемо да ћемо наставити свом снагом да подржавамо одлуке и предлоге које доноси Министарство здравља. Изражавамо уверење да су дани напретка и бољитка у сектору здравства увелико пред нама. Свесни смо да је још много проблема са којима треба да се суочимо, али пример сарадње који сам навео може свакако бити примењен и у другим општинама и градовима и представљати модел како треба повезати друштвено одговорне компаније и локалне самоуправе ради

општег вишег циља, попут бригае о свим грађанкама и грађанима у области здравства. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, уважени колега Милојевићу.

На члан 9. амандман су заједно поднели народни посланици др Драган Весовић, мр Иван Костић, Зоран Радојичић и проф. др Миладин Шеварлић.

Реч има др Драган Весовић.

ДРАГАН ВЕСОВИЋ: Хвала, господине председавајући.

Таман сам хтео да проговорим неку о амандману који је Посланичка група Српског покрета Двери поднела, међутим, то нема смисла пошто је уважени колега који је говорио пре мене прихватио амандмане господина Ристичевића и Атлагића. Пошто је мој амандман идентичан њиховом, овако фина похвала амандману од стране СНС-а ми годи, тако да ћу време уштедети ради бољег рада Скупштине. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, др Весовићу.

На члан 10. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем.

Ценим што одређени број колега подржава амандмане који су поднети од стране господина Атлагића и мене. То говори о томе да, у сукобу идеја, ја немам ништа против тога да неко подржи, или да подржим неко добро решење. Поента парламентаризма јесте то – да у разговору у овом високом дому на такав начин дођемо до најбољих решења.

И, нису подржани само амандмани господина Атлагића и моји амандмани. То говори о квалитету рада Министарства и квалитету овог закона. Дакле, свако ко је подржао амандмане господина Атлагића и моје амандмане подржао је и члан закона, део закона који је предложила Влада Републике Србије. Тим више ценим напоре које је одређени број посланика из једне посланичке групе учинио да би ово подржао.

Овај амандман говори о превенцији. Да је овог разумевања било, не би било одређеног снабдевања, рецимо, у превенцији. Епидемије могу да изазову и прљаве руке, рецимо, жутицу. Превенција је веома битна. Ако неко са таквом врстом руку производи млеко у некој „Милк републици“ и тиме снабдева КЦ Војводине, без решења о регистрацији млекаре, без претходне контроле сировина, без контроле готових производа, а када то уради особа која је лансирала чувену аферу „Афлатоксин“, онда тек сада

схватимо значај превенције, да се то убудуће не би дешавало. Зато је свака подршка од стране колега добродошла.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 10. амандман су заједно поднели народни посланици др Драган Весовић, мр Иван Костић, Зоран Радојичић и проф. др Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 11. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланици ...

Извињавам се. Враћам се на претходни амандман.

Доктор Душан Милисављевић.

Нисте били у систему, нисам вас видео, извињавам се. Изволите.

ДУШАН МИЛИСАВЉЕВИЋ: Поштовани председавајући, ја сам се јавио, могуће да систем то није евидентирао.

Овај члан 10. је јако важан јер третира случајеве у ванредним ситуацијама.

Сведоци смо да се неколико година уназад прави негативна слика имунизације и давања вакцина. Мислим да смо као држава кренули да заједнички реагујемо против шарлатана који шире пометњу међу грађанима Србије и наносе озбиљну штету нашој деци, а и самом статусу здравља наше нације.

У неколико наврата и у пређашњем мандату сам говорио да постоји неколико врста државног удара, да је управо један од видова државног удара удар на здравље наше нације и здравље наше деце преко врло опасних изјава појединаца који сеју страх међу младим родитељима који у датом тренутку треба да вакцинишу дете. Са наше стране мора да се пошаље јасна порука, али је уједно јако важно да струка, односно педијатри, лекари опште медицине и епидемиолози врше своју примарну улогу у едукацији, у разговору са пацијентима, у разговору са родитељима који треба да дају детету вакцину.

Искористио бих прилику, с обзиром на то да се епидемије јављају у околним земљама, чак су и у нашој Србији регистровани одређени случајеви, да прочитам један апел педијатара Србије, који би требало да буде предмет медија, као и да се таква саопштења читају и шаљу родитељима.

Наиме, педијатри Србије су одржали годишњи састанак у Нишу и заузели јединствен став поводом вакцинације деце и јако је важно да грађани то знају. „Педијатри су свесни чињенице о незаменљивости и значају вакцинације у остваривању права детета на здравље, као и чињенице да је имунизација једна од најефективнијих и најефикаснија мера примарне превенције и најуспешнија савремена медицинска интервенција.

Педијатри Србије су доследни у залагању за имунизацију деце као део своје професионалне, етичке и законске обавезе и одлучни су да истрају у сталној борби за имунизацију, на коју су се обавезали и закључцима Другог конгреса педијатара Србије (2014. године) и Округлог стола (2015. године).

Педијатри Србије су забринути због снижења стопа обухвата деце обавезном вакцинацијом неколико последњих година, које је резултовало појавом епидемије морбила, пертусиса, паротитиса, уз повећан број спорадичног оболевања од болести које се могу спречити вакцинацијом, а имајући у виду неповољну епидемиолошку ситуацију у непосредном окружењу и шире у Европи.

Препознајући тешкоће и проблеме који у последњим годинама постоје у процесу имунизације, почев од пропуста у планирању, преко неблаговременог и непотпуног обезбеђења вакцина, педијатри Србије дају изјаву да подржавају све мере за које се залажу стручне и научне институције и организације у свету, од Светске здравствене организације, Уницефа, Међународног удружења педијатара, Европског удружења педијатара, Института за јавно здравље „Милан Јовановић Батут“, Српског лекарског друштва, Министарства здравља, са циљем достизања и одржавања колективног имунитета популације против заразних болести путем имунизације.

Педијатри Србије ће активно деловати у остваривању права детета на здравље, промовисањем вакцинације у свакодневном васпитном раду са родитељима и другим циљним групама ради усвајања научно заснованих знања и изградње исправних ставова и понашања у вези са вакцинацијом, потпомогнути и снагом личног примера, наглашавајући незаменљиву улогу вакцинације у заштити деце и целе популације.“

Овај допис педијатара Србије требало би да буде недељно једанпут читан на националним медијима, како би грађани који треба да вакцинишу дете имали сигурност и разбили страхове које су им у једном тренутку нереаговања саме струке, практично свих нас и државе, улили појединци и направили хаос. У времену када је вест која је сензација интересантна за неке медије, а не оно што је истина, завладао је страх, који морамо заједно да решавамо, управо као што и овај члан третира, да се ради превенција и да у случају ванредних ситуација знамо које су наше надлежности.

Мислим да и једна и друга ставка сада сежу у домен проблема који имамо у Србији са одређеним лобијима који промовишу антивакциналне ставове. Ја се борим за слободу говора и за могућност да се свако бори за свој лични став, али изношење медицинских неистина, поготово од људи који нису из здравствене струке, по мени је недопустиво, као и да се прави простор у националним медијима, да се дозволи прилика неким

шарлатанима да дају врло озбиљне квалификације. Као лекар и професор, упорно понављам – имунизација је једно цивилизацијско добро које помаже нашој деци да буду здравија, безбеднија и да дуже живе.

Ја бих толико о овом амандману. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, др Милисављевићу.

Реч има Бранка Стаменковић, по амандману.

Изволите.

БРАНКА СТАМЕНКОВИЋ: Ја сам мислила да причам о закону о медицинским средствима а сада видим да можемо и мало шире, пет минута о вакцинацији и антивакциналном лобију. Ако сте то дозволили, председавајући, мораћете и мени то да дозволите.

(Председавајући: Само немојте о уцбеницима, молим вас.)

Нећу о уцбеницима.

Као родитељ, у овом дому немамо представнике родитеља који евентуално имају неке страхове везане за вакцинацију, нема ко да каже нешто у њихово име. Мислим да морамо да направимо неко јавно слушање или анкетни одбор, да се позабавимо овом темом из свих углова, али пре него што причамо о антивакциналном лобију, морамо о многим другим стварима да попричамо.

Под број један, мене као родитеља занима зашто је у последњих десет година долазило до прекида снабдевања вакцинама и на три месеца, пет месеци, што све можете прочитати у извештајима Института за јавно здравље „Батут“. Зашто се препоруке Института за јавно здравље „Батут“, које се понављају од 2010. године наовамо, изнова се исте препоруке понављају, шта треба урадити да би се обухват подигао, игноришу?

Институт „Батут“ каже – вакцине не треба да продајемо у апотекама јер постоји опасност и ризик од прекида хладног ланца. Из извештаја у извештај, од 2010. године наовамо, то се понавља. Вакцине морају ићи само кроз здравствене установе. Институт „Батут“ каже – не смемо себи да дозволимо да се сваке године деси да по три или по пет месеци здравствене установе остану без вакцина.

Молим вас, дође родитељ на редован систематски преглед... Дете не може да буде вакцинисано ако је болесно, може само ако је здраво, значи, вакцинације се обављају током редовних систематских прегледа. Дође родитељ – јаој, знате, ми сада немамо вакцине. Па, добро, шта ја сада да радим? Можете да купите у апотеци. Али нисам понео паре. Добро, онда дођите други пут. Оде родитељ кући, да ли се враћа да вакцинише или не, питање је.

Лично сматрам да је број родитеља који су агресивно против вакцинације занемарљиво мали. Сматрам да обухват вакцинацијом, и то не

само ММР вакцином, која је најконтроверзнија, него и свим осталим вакцинама, пада и због тога што држава неке ствари које може да учини не учини. Она касно распише тендер, па испоруке нису везане за рокове како је план прављен, него тендери имају неке своје, друге рокове. То све можете прочитати у препорукама Института „Батут“.

Даље, постоје родитељи који су забринути за безбедност вакцина – одакле се оне увозе, да ли пролазе све процедуре. Наравно да ће Закон о лековима, када дође на дневни ред, када буде уређен овако као и ова медицинска средства, да буде у складу са европским стандардима, можда развејати неке сумње, али ми ништа нећемо постићи ако сву кривицу за пад вакцинације искључиво сваљујемо на неке родитеље који имају јако пуно питања, а не добијају одговоре. Подсетићу вас да ММР вакцина није контроверзна само у Србији, она је контроверзна широм света. Не патимо ми од нечега од чега не пате и неке друге државе. У Америчком конгресу је било јавно слушање на ту тему.

Немојте, молим вас, сваљивати сву одговорност на родитеље и немојте родитеље и људе који имају неке сумње и страхове изнова вређати да су необразовани, неупућени, него пробајте да одговорите на питања која имају. Пробајте да аргументовано развејете страхове и сумње тако што ћемо поштовати процедуре.

У једном тренутку, пре не знам колико година, остали смо без вакцина, хитан увоз је однекуд обављен, али пошто је било хитно није прошло процедуру кроз Агенцију. То имате у извештају Института „Батут“, не знам тачно за коју годину, од 2010. године наовамо.

Апелујем да престанемо да одговорност пребацујемо на неког другог. Дајте да прво видимо шта држава може да уради, да зауставимо пад вакцинације, а онда када држава уради све што је могла да уради, тек онда можемо да причамо о антивакциналном лобију као некоме ко можда јесте, можда није одговоран и у којој мери је одговоран. Ово што тренутно радимо – само пребацујемо одговорност, уместо да решавамо проблем. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Стаменковић.

Реч има министар др Златибор Лончар.

Изволите.

ЗЛАТИБОР ЛОНЧАР: Стварно сам изненађен шта сте све испричали за ових пар минута и колико је то контрадикторно.

Покушаћу само чињеницама. Ви сте то, на себи својствен начин, збрда-здоча укомпоновали; нити сте рекли период, ни када, ни шта, ни како. Али нема везе, ово морамо да објаснимо због грађана, да буде крајње јасно.

Кажете, проблем је била несташица вакцина, није се доста едуковало. Ево, имамо проблем са малим богињама, који траје уназад нешто мање од годину дана, који се појавио код нас пре пар месеци. Чињеница је – све време имамо довољно вакцина. Све време излазе људи који се тиме баве и објашњавају зашто треба вакцинисати, зашто нису у праву они који кажу да не треба. И све људи образложе, остану без гласа, по цео дан, по целу ноћ објашњавају. Значи, држава је обезбедила вакцину. Вакцина има довољно.

Кажете – каква је безбедност вакцина? Сваљујете на државу – ко зна које вакцине она има. Прво треба да знате да имате два произвођача вакцина и да цео свет купује од њих. То је основно што треба да знате.

Све вакцине морају да прођу процедуру. Те вакцине, историјска тековина, требало је да доведу до тога да до сада уопште више нема малих богиња и свега. Значи, морају да спроведу процедуру. Спровели су процедуру, набавили довољно вакцина, стручњаци су рекли шта треба. Ми смо променили закон, да подигнемо свест, да приђемо људима, да им лекари објасне, да им епидемиолози објасне да нема никакве бојазни од те вакцине, да нема аутизма, да се поклапа само период појаве. Све то траје месецима. Сад ви излазите ...

(Председавајући: Време, министре.)

Само секунд.

Само једну ствар објасните. Све је то урађено и, ево, имали смо, дошло је у Београд, Ниш, Краљево, свуда имамо мале богиње, и даље нам прети опасност да уђемо у озбиљну епидемију; имамо довољно вакцина и све смо разјаснили – зашто се сада не вакцинишу? Да ли је сада крива држава зато што је обезбедила вакцине, што је све урадила, што је све објаснила? Зашто је сада крива држава? Држава вам каже – људи, улазимо у проблем ако се не вакцинишете. Шта треба да радимо, да хапсимо људе па да их вакцинишемо? О чему ви причате?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има народни посланик Милован Кривокапић.

Изволите.

МИЛОВАН КРИВОКАПИЋ: Да ли хоћемо на амандман или да кажем нешто о богињама за два минута?

Што се тиче богиња, молим вас, пошто радим у заводу, на Косову и Метохији не да добијамо редовно него пет-шест дана пре; хладан ланац, на минус осам степени нам стижу редовно у последњих пет година. Не знам одакле вам да можете тако нешто да кажете. У завод нам стижу редовно вакцине и одатле се врши дистрибуција по свим здравственим установама на Косову и Метохији.

Боже ти сачувај, ово да ми је неко рекао, не бих веровао. Недостатак, каже, нема вакцина?! Не знам шта друго да кажем.

Што се тиче амандмана, мислим да овај амандман не треба прихватити, члан 13, зато што се њиме постиже иста сврха као и Предлогом закона о медицинским средствима који је предложила Влада Републике Србије.

Ви сте прво рекли о амандману, па сте прешли на ово; ја читам даље, молим вас. Читав дан данас грађани Србије и ми слушамо једну исту причу о Предлогу закона о медицинским средствима, само да би се нешто рекло. У већини случајева окрену редослед реченице, и није шија него врат.

Што би рекао владика Раде, у памет се, људи, овде се ради о здравству, немојмо да здравство, које је данас заиста на чврстим ногама, користимо у неке друге сврхе.

Овим законом су постигнути главни циљеви, да медицинска средства, да не набрајам остале разлоге, дођу на тржиште за тридесет, а не за деведесет дана, јер нама је у првом реду пацијент па све остало. Мислим да у већини случајева нема потребе да дајемо одговоре на предложене амандмане, јер све се врти око једног истог, уколико председавајући не дозволи да дискусија оде у другом правцу. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Кривокапићу.

Реч има Соња Павловић, повреда Пословника.

Изволите.

СОЊА ПАВЛОВИЋ: Хвала.

Поштовани председавајући, повређен је члан 106, говорник не говори о теми о којој треба да расправљамо данас.

Прво, није члан 13. у питању, него је у питању члан 10. Ми тренутно о њему расправљамо. А све и то да прихватим, онда бар причајте о члану 13, а не да причате нека општа места, хвалоспеве и да потцењујете све остале посланике који су дали амандмане, говорећи да не треба уопште да расправљамо ни о једном амандману јер је закон изванредан.

Значи, наше је право да постављамо те амандмане. Хоћемо да расправљамо о њима – како министар стално говори, зарад јавности – да објаснимо грађанима Србије зашто сматрамо да закон није у реду у одређеним члановима, и оставите нас да слободно о томе расправљамо.

Поштовани председавајући, молим вас да убудуће о томе водите рачуна. Хвала најлепше.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Да ли желите да се Скупштина изјасни у дану за гласање? (Да.)

Хвала.

Завршавамо круг реплика и настављамо даље са расправом.

На члан 11. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланици проф. др Марко Атлагић и Маријан Ристичевић.

За реч се јавио др Марко Атлагић.

Изволите.

МАРКО АТЛАГИЋ: Уважени потпредседниче Народне скупштине, у члану 11. говори се да су запослени у Агенцији и Министарству здравља дужни да чувају све податке из документације која се прилаже уз захтев за регистрацију медицинских средстава, посебно ако су подаци тајни.

Морам да кажем да је ово добро постављено, међутим, док је био бивши режим у Министарству здравља и Агенцији нису чували тајне. А ако јесу, чували су само одређене тајне. На пример, у афери доделе инвалидских пензија, за време бившег режима, било је 27% инвалидских пензија на укупне пензије, скоро једна трећина, а за време Српске напредне странке ми смо смањили на 18%. Значи, са петсто хиљада инвалидских пензија негде на триста и нешто. За време њиховог режима ухапшена су 23 службеника из ПИО, заједно са лекарима итд. Дакле, ради се о одређеним тајним подацима, које су они чували само када су биле одређене афере које су служиле њима да узимају паре у џеп.

Нама се говори да су поједини посланици из странке, мислим да се странка зове „Врата“, преписали наше амандмане. Нису они преписали само, признали су, него су чак и звања преписивали. Из једне друге странке, „никад им доста није било“, народни посланик, професор универзитета, плагирао је звање. Како? Тако што предаје финансијске предмете, а он завршио дизајн, уопште није финансије. А знао је прекјуче на *NI*...

(Председавајући: Колега Атлагићу, вратите се на амандман, молим вас.)

Хвала, потпредседниче, само одговарам на плагијате, ништа друго.

Неки дан је на *NI CIA* неистините податке тај посланик дао, а професор је универзитета, којег нема данас овде. А није га било ни када је даватељ мене давио краватом, није био у овом дому, али је знао на *NI CIA* изнети да је био. То говори о његовом професорском достојанству.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има народни посланик Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем.

Даме и господо народни посланици, члан 11, у којем подржавамо решења Владе, јако је дивно решење за неке податке које треба изнети, а за које мислим да нису тајни. Говори се о пословној тајни.

Наиме, овде је речено да ја лажем по питању неке „Милк републике“ (*Milk Republic*), а ја држим овде... која је снабдевала Клинички центар

Војводине млеком. Замислите, кад потпредседник војвођанске владе снабдева млеком Ургентни центар и Клинички центар, где је запослена супруга председника војвођанске владе, да ли је то пословна тајна? Мислим да није и да овај члан не забрањује да се изнесе оваква врста података о медицинским средствима.

Овде је записник у коме дословце стоји да је решење о раду истекло 41 дан пре контроле, да су затечене знатне количине. У објекту није затечена никаква документација којом би потврдили да се спроводе анализе улазне сировине, сировог млека, а у складу са важећим правилником није могуће утврдити да се врши анализа млека на присуство афлатоксина. То је оно што сам ја тврдио, ево решења овде.

Ми смо отишли корак даље. С обзиром на то да се не ради о тајни из члана 11, ми смо то и фотографисали – то је чувена „Милк република“ (*Milk Republic*). Постоји и „Фрут република“ (*Fruit Republic*), то је у хигијенским условима у шупи, Марковина код Александровца. Одавде су пацијенти добијали храну, млеко, јогурт итд. Можете сви да се уверите да је то било у хигијенским условима и да је потпредседник војвођанске владе, који је за афлатоксин био врло речит, то производио и стављао у промет. Верујем да то није тајна из члана 11. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 11. амандман су заједно поднели народни посланици др Драган Весовић, мр Иван Костић, Зоран Радојичић и проф. др Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Љубица Мрдаковић Тодоровић.

Изволите.

ЉУБИЦА МРДАКОВИЋ ТОДОРОВИЋ: Само кратко, председавајући.

Предложени амандман треба одбити јер се ради о козметичким корекцијама, а не о конструктивним, суштинским предлозима који би унапредили овај текст закона. То је још једна потврда да је овај закон добар, јер се у недостатку аргументације прибегава оваквим и сличним амандманима. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На назив члана 12. амандман су заједно поднеле народни посланици Бранка Стаменковић, Татјана Мацура и Љупка Михајловска.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Весна Ивковић.

Изволите.

ВЕСНА ИВКОВИЋ: Поштовани министре са сарадницима, поштовани професори, колегинице и колеге посланици, мишљења сам да овај амандман није прихватљив јер не мења суштински овај члан.

Наиме, члан 12. је прецизирао да медицинска средства морају бити усаглашена и да буду праћена одговарајућим исправама о усаглашености, као и да медицинско средство, ако је извор јонизујућег зрачења, мора да испуњава услове утврђене прописима којима се уређује заштита од јонизујућег зрачења.

Исто тако, медицинска средства која су такође и машине морају бринути о здрављу и сигурности и задовољити специфичне услове и захтеве прописане овим законом и прописима донетим за његово спровођење. Ако је намена медицинских средстава да се користе као лична заштитна опрема, медицинско средство мора да испуњава и одговарајуће основне захтеве за личну заштитну опрему, као што је, уосталом, и у Закону о безбедности здравља на раду, јако битно, стављен нагласак на лична заштитна средства.

Мишљења сам да је цео Предлог закона испунио своју сврху, а то је све у циљу сигурности и заштите здравља пацијената, што показује да ова влада и Министарство воде бригу о здрављу нације, као и о развоју привреде Републике Србије. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има народни посланик др Драган Весовић.

Изволите.

ДРАГАН ВЕСОВИЋ: Хвала.

Јављам се по амандману. Чуо сам да је амандман који смо поднели козметичке природе. Ја бих само рекао – зашто тражите трун у оку брата свога, а не видите брвно у своме? Исти такав је амандман који су поднели колега Ристичевић и колега Атлагић. Дакле, сви су козметичке природе. Ја о томе причам целу седницу и нон-стоп се залажем да све те амандмане повучемо. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 12. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Маријан Ристичевић има реч.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем.

Захваљујем и колегама које, подржавајући наше амандмане, копирајући наше амандмане, у ствари подржавају став Владе. Ми смо

својим амандманом, господин Атлагић и ја, подржали напоре Владе да се ова област уреди.

Захвалан сам сваком колеги, без обзира на то из које странке долази, што подржава овај закон и чланове закона у појединостима. Ту немам никакав проблем. Дакле, захвалан сам колегама које су својим амандманом подржале наш амандман, а тиме смо заједно ценили напоре Владе.

Овде се ради о стављању на тржиште одређених медицинских средстава. Ја морам да подсетим на случај „Врбас“, колега Бечић је ту па ће рећи да ли сам у праву, да ли нисам, али, верујте, горе имају документацију и о томе. На тржиште су стављени скенери у деловима. Да би добили што већу цену, а да га провуку кроз ситне набавке, мале набавке, како се то зове, бивши режим је узимао скенер у деловима, па су то склапали у Врбасу, па је то излазило, мајко Божја, толико скупо.

Такође, куповали су акушерске столове, породилске, да наш народ зна. Ево, колега Бечић је ту, може да ме исправи. Њихова вредност је око 6.000 евра, то и господа из Министарства знају, али су они у Врбасу плаћени 28.000 евра. Када су стављени на тржиште, да би оснажили све то, господин Пајтић је 2008. године (ако се не варам, колега Бечићу) дошао у Врбас, ископао једну кофицу земље и отворио радове на новом блоку болнице у Врбасу. Рок завршетка, мислим да још табла стоји у Врбасу, недавно сам пролазио, био је 2012. године. Сем те ископане кантице земље, никаквих више радова није било, нити је стављено на тржиште.

Ми смо данас у прилици да покажемо све што је бивши режим радио, а што ми не желимо да радимо. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 12. амандман су заједно поднели народни посланици др Драган Весовић, мр Иван Костић, Зоран Радојичић и проф. др Миладин Шеварлић.

Реч има народни посланик др Драган Весовић.

Изволите.

ДРАГАН ВЕСОВИЋ: Хвала, господине председавајући.

Немамо намеру да неког копирамо, имамо намеру само да покажемо да владајућа коалиција свесно врши опструкцију ове седнице. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На назив члана 13. и члан 13. амандман су заједно поднели народни посланици Бранка Стаменковић, Татјана Мацура и Љупка Михајловска.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 13. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланици проф. др Марко Атлагић и Маријан Ристичевић.

Реч има проф. др Марко Атлагић.

МАРКО АТЛАГИЋ: Поштовани потпредседниче, овај члан говори о томе шта се подразумева под медицинским средством и које основне захтеве треба испунити, било да се ради о захтевима српских стандарда или стандарда ЕУ.

Да су се лекари држали стандарда за време бившег режима, не би се појавила афера трговине покојницима. То је била спрега погребника и лекара хитне помоћи, а цена за дојаву смрти за време странке бившег режима била је триста евра. Лекари хитне помоћи намерно су пуштали да пацијенти умру, како би узели провизију од приватног погребног предузећа. Ако знате, то је једна од највећих афера у здравству, позната под називом „афера трговине покојницима“.

Драго ми је што поједини посланици из опозиције копирају наше амандмане. Било би добро да копирају и угледају се на нас. Не би претходни говорник био сам у сали испред своје посланичке групе, клупе би биле мало пуније. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Маријан Ристичевић.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, поштовани председавајући, поштовани министре, поштовани гости, пред вама свима још једном изражавам захвалност ... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Извињавам се, нешто није у реду са системом. Ако може неко из надлежних служби да дође и покуша да поправи?

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Је л' могу да наставим?

Дакле, поново, не знам шта сте чули, желим да захвалим свим посланицима који су подржали наш амандман, који су предложили...

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Извињавам се, колега Ристичевићу. Стрпите се мало.

Одређујем паузу од пет минута, само да поправимо.

(После паузе – 16.50)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Настављамо са радом, систем поново ради.

На члан 13. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланици проф. др Марко Атлагић и Маријан Ристичевић.

Реч има народни посланик Маријан Ристичевић.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, само да знате, и овај систем су набавили ти Мутибарићи из странке бившег режима. Мислим да ове парапсихолошке појаве утичу на систем, али ја имам бројаницу па сам мало отпоран, а на следећу седницу ћу, за сваки случај, донети један црвени кончић. Те кугле, карте итд., пасуљ, па још ако буде нека црна магија, креста од петла, ко зна шта ту може да се деси.

Овај члан говори о испуњавању одређених захтева, стандарда итд. Шта је стандард, видели смо на примеру Врбаса: гинеколошки сто, за време странке бившег режима, уместо шест хиљада коштао је 28.000.

Интересантно је да је кум високог функционера Горана Јешића био секретар за здравство, а његова мајка, они су против непотизма, била је заменик. То је онда могло, непотизам с њихове стране није непотизам. Онда је човек прешао у „Каменицу“, па је почео да прави „Каменицу 2“. Исти тај кум, то су ови што приговарају на кумовима. Онда је „Каменица“, уместо да буде завршена 2008/2009 године, завршена тек променама власти. Дакле, почела је да ради, функционише, али, нажалост, дотле је коштала четири пута више.

Онда, испуњавање стандарда код мамографа у Инђији, који је коштао 5.800.000 динара. То је онај чувени дом здравља који је добио све награде Томице Милосављевића. Године 2008. плаћен је 5.800.000 а осам година није радио, нити испуњавао стандарде који су прописани овим чланом, јер једноставно нису ни знали да рукују тим, то су купили само ради провизије.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Професоре Атлагићу, ви сте већ говорили по овом амандману. Не јављате се поново?

У реду, можемо да наставимо.

На члан 13. амандман су заједно поднели народни посланици др Драган Весовић, мр Иван Костић, Зоран Радојичић и проф. др Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има др Драган Весовић.

ДРАГАН ВЕСОВИЋ: Хвала, господине председавајући.

Амандман који су на члан 13. поднели посланици Српског покрета Двери није копиран; да бих био у духу епске поезије, рекао бих – исто то, само мало другачије.

Јесам тренутно сам, али нисам усамљен. А сам сам зато што су три посланика Српског покрета Двери искључена из рада ове скупштине.

Сматрам да, у циљу ефикасности рада овог парламента, сви који су поднели ове амандмане, а не желе да опструирају рад Скупштине, исте треба да повуку. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, др Весовићу.

Реч има Даница Буквић.

ДАНИЦА БУКВИЋ: Поштовани председавајући, поштовани министре са сарадницима, поштоване колеге и колегинице народни посланици, испред Посланичке групе СПС предлажем да се овај амандман одбије, јер се, као што смо и чули, предлогом овог амандмана апсолутно не постиже боља примена овог закона.

Још једном бих рекла да ће овај закон, који сада издвојено и на посебан и јединствен начин регулише све из области медицинских средстава, допринети томе да медицинска средства која буду на услузи нашим пацијентима буду по свим стандардима ЕУ. На тај начин ће здравствена услуга коју ми здравствени радници путем ових средстава њима пружамо бити на вишем нивоу.

Наравно да Посланичка група СПС неће у дану за гласање гласати за овај амандман јер, као што сам рекла, он апсолутно не утиче битно на спровођење овог закона. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има народни посланик Душан Милисављевић.

Изволите, докторе.

ДУШАН МИЛИСАВЉЕВИЋ: Поштовани председавајући, поштовани министре, колегинице и колеге народни посланици, чл. 12. и 13. овог закона третирају једну важну област за коју медицинска струка има разумевање.

Сада говорим стварно као лекар. Оно што мене интересује, то је безбедност наших пацијената, наших грађана који дођу у једном тренутку у здравствени систем Србије, када имају неки проблем и када треба да буду дијагностиковани од неке болести, или да буду оперисани или након тога да се ради рехабилитација. Јако је важно да се уради стандардизација са европским законодавством и са квалитетом производа који важи у европским земљама. Мени као лекару уопште није проблем да кажем да је нешто добро када је добро, зато што је добро за наше пацијенте и за здравствене раднике који раде са тим производима.

Сведок сам, 1990-их година, када сам радио као млад лекар, сусретао сам се са материјалом који уопште није испуњавао овакве стандарде, нити је имао сигурност за примену на нашим пацијентима, од хируршких конаца, неких антибиотика, до неких медицинских апарата који су били коришћени у том тренутку.

Као лекар желим да пошаљем Министарству поруку да у времену када немамо довољно пара, када сви гледају некако да рестрикцијама и штедњом прибаве мало више новца у свом буџету, што се тиче здравља новац не сме да буде мерило да ли ће се неки апарат или медицинско средство купити, као што је било у неким годинама раније. Треба да се купује квалитет, а не да уђемо у куповину одређених медицинских средстава која би само задовољила да их имамо на броју а да не задовољавају безбедност за примену на нашим пацијентима.

Управо зато као лекар наглашавам важност чл. 12. и 13. овог закона, који обавезују увознике да имају, практично, стандардизацијски

сертификат, по стандардима ЕУ, значи, да квалитет буде вреднован и да тај квалитет производа или медицинског средства може да буде пласиран у Србији као што је пласиран и у европским земљама. Практично, наши грађани имају безбедност као грађани, пацијенти у европским земљама, што је мени као лекару јако важно. Порука је да се цена не ставља у први план када се требају медицинска средства и медицински препарати, него да то буде квалитет.

Овим члановима закона одбацује се једна пракса која је била у годинама раније а намеће једно друго правило, а то је да ће се најквалитетнији производи узимати. Ја сам, барем, тако разумео овај члан закона, зато сам га и похвалио. Не знам да ли је то тако. Хвала пуно.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 13. амандман су заједно поднели народни посланици Александар Марковић, Јелена Жарић Ковачевић, Студенка Ковачевић и Александра Мајкић.

Влада и Одбор за здравље и породицу прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има Јелена Жарић Ковачевић.

Изволите.

ЈЕЛЕНА ЖАРИЋ КОВАЧЕВИЋ: Захваљујем, поштовани председавајући.

Поштовани министре, представници Министарства, даме и господо народни посланици, из самог амандмана види се да се ради о исправљању грешке а односи се на то да се уместо речи у једнини употреби иста та реч у множини, што је и логично када се погледа контекст реченице.

Искористићу прилику да се министру захвалим због тога што је Влада дала мишљење да се овај амандман прихвати. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На назив члана 14. амандман су заједно поднели народни посланици Бранка Стаменковић, Татјана Мацура и Љупка Михајловска.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 14. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има Маријан Ристичевић.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, поштовани председавајући, господине министре, цењени гости, ради се о

члану 14, који уређује техничке захтеве за производе и оцењивање усаглашености прописа донетих за његово спровођење.

Како су то Пајтић и Јешић оцењивали, то је право чудо: дакле, ја, Бојан Пајтић, као председник Владе, предложим Драгана Драшковића, који почне да оцењује, усаглашава тако што у комисију стави политички подобне људе, а онда дозволим својим интерним прописом да фармацисти могу да плаћају по осамсто евра месечно члановима комисије, које је он именовао, и тиме легализује корупцију. Бојан Пајтић предложи Драгана Драшковића, који је ово чинио, а онда Драган Драшковић (нешто ми звучи познато) предложи Весну Пајтић Болидовски, без обзира на то што није имала академско звање које је било потребно, да буде директор Ургентног центра. Онда се, ради усаглашености, појави „Аца Дијагонала“, који је радио радове, тзв. Аца Дијагонала, радове који су, уместо петнаест милиона, на крају завршили са четрдесет милиона, у Клиничком центру и Ургентном центру.

Онда, ради усаглашавања, капија на Ургентном центру била је истоветна као на кући Драгана Драшковића, о коме сам већ говорио, кога је поставио Бојан Пајтић и коме је републички тужилац Загорка Доловац тетка. Тако су завршили ту усаглашеност и тај круг, и ником ништа за 108 јавних набавки које су супротне закону и ником ништа за две протраћене милијарде. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 14. амандман су заједно поднели народни посланици др Драган Весовић, мр Иван Костић, Зоран Радојичић и проф. др Милан Шеварлић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик др Драган Весовић.

Изволите.

ДРАГАН ВЕСОВИЋ: Хвала, господине председавајући.

Сутра је Свети Архангел Михаил, једна од највећих слава српског рода, па позивам све оне који свесно или несвесно врше опструкцију Парламента да то престану, да би сутра и многи од народних посланика могли на миру да прославе славу.

С друге стране, малопре смо добили јасан знак, када је један од предлагача амандмана образлагао амандман, када је пао систем. Своједобно, када је „Забрањено пушење“ свирало негде у Пули, цркао је „маршал“, мислим на озвучење, а данас је пао систем, као јасан знак да амандмане ваља повући. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Систем је пао на веома кратак период, када је колегиница Наташа Јовановић дошла.

На назив члана 15. и члан 15. амандман су заједно поднеле народни посланици Бранка Стаменковић, Татјана Мацура и Љупка Михајловска.

Реч има Бранка Стаменковић.

Изволите.

БРАНКА СТАМЕНКОВИЋ: Хвала.

Члан 15. је најбрљавије написан члан у овом предлогу закона. Да објаснимо зашто: у ставу 12. помиње се испуњавање услова овлашћеног тела из става 8, али у ставу 8. нема апсолутно никаквих услова овлашћеног тела, већ се исти бави обавезама произвођача. Штавише, у целом овом члану не постоји ни један једини став који набраја услове који треба да се испуне. Такође, став 12. прописује укидање решења из става 9, али у ставу 9. се не помиње апсолутно никакво решење. У ставовима 13–15. спомиње се решење из става 10, а у ставу 10. нема никаквог решења.

Значи, овде се види с којом пажњом и концентрацијом је предлагач закона писао овај закон. Види се оно што ја сумњам, а то је да правници ово нису погледали након што је преведено са неког, енглеског језика или након што су доктори ту извршили неке корекције након првог нацрта. Очигледно је да је постојао први нацрт, у коме су постојале све ове ствари како је требало, па је онда неко дошао и нешто мењао, али је заборавио да измени апсолутно све, што је, на крају крајева, и требало у последњем прегледу текста неко да погледа. Замислите да је отишао и да смо усвојили закон са овим, коју количину хаоса би ово у пракси изазвало!

Ово је само једна врста проблема од којих пати овај члан 15. Такође, у ставу 6. имамо енглеске речи *common specifications*, а у ставу 4. имамо енглеску скраћеницу *EEA*, што је скраћеница за *European Economic Area*. Сасвим је несхватљиво да преводилац ово није превео на ЕЕЗ – Европска економска зона, јер ми апсолутно имамо устаљену скраћеницу за *EEA*.

Поред тога, наравно, имамо и усклађивање са Јединственим методолошким правилима за израду прописа.

Ја сам на ово скренула пажњу и на Одбору и предложила да одборским амандманом некако ово исправимо. Не знамо шта је писац хтео да каже, тако да не знамо како да напишемо амандман, у ком смеру, да ли треба да има решење или не треба да има решење. Надам се, искрено, да је то урађено или да је неко од колега који су из струке, колега народних посланика, поднео неки амандман који може да исправи ову велику брљотину око распореда ових ставова унутар члана. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 15. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланици проф. др Марко Атлагић и Маријан Ристичевић.

Реч има проф. др Марко Атлагић.

Изволите.

МАРКО АТЛАГИЋ: Уважени потпредседниче Народне скупштине Републике Србије, господине Маринковићу, господине министре са сарадницима, поштоване даме и господо народни посланици, уважени посланиче, господине др Александре Мартиновићу... Вама се обраћам први пут вечерас јер сте једини представник политичких странака, односно група у овом високом дому, а то говори о вашем преданом раду и одговорности према послу за који су нас грађани Републике Србије изабрали.

Дозволите да пређем сада на амандман. У њему се говори о оцени усаглашености у складу са основним захтевима пре стављања на тржиште. То врши, даме и господо, произвођач или тело за оцењивање усаглашености. Међутим, морам да кажем, да су се поштовали прописи код бившег режима, не би се десила афера трговине листама чекања за време бившег режима у Институту за онкологију у Сремској Каменици.

Знате, поштовани грађани, шта се тамо дешавало? Померала се листа за одређене, за позамашну своту евра, за 4.000 по пацијенту. Због злоупотребе листе чекања умрло је чак стотину људи. А предност су добијали људи из иностранства. То је било од 2005. до 2008. године. Доласком СНС-а на чело Владе Републике Србије и господина министра, др Лончара, ово је заустављено. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем.

Ја ћу се захвалити господину Комленском, који је такође овде присутан, од шефова посланичких група. Као његов заменик, моја маленкост, ја сам ту стално.

Даме и господо народни посланици, члан 15. говори о поступку оцене усаглашености, говори о документацији итд. Господин Атлагић је говорио о редовима који су били у Каменици на онкологији, чији шеф је био Јешићев кум. Дакле, за време владавине кума. То није непотизам, мајка заменик кума, кум шеф, онда мало кум у Каменицу; ту нема никаквог непотизма, то је све усаглашено код њих било, све под конач, знало се колики је њихов део. Али, дошло је до лошег оцењивања између њих самих.

Зато је, господине Атлагићу... Односно, господине председавајући, да кажете господину Атлагићу да је ред у Каменици порастао зато што су три пута падале јавне набавке за набавку машине за зрачење, то министар свакако зна, да су цене биле пренадуване, али су имали два произвођача. Оба су била скупа, али су се они између себе посвађали коју понуду да прихвате, односно чији је џеп у тој „жутој медицинској мућкалицы“ био

пречи, па им ни животи пацијената нису били битни. Зато је долазило до трговине местима, зато што је ред за зрачење био четири месеца, понекад и шест. Пацијенти су одвожени у Кладово, господин министар се свакако тога сећа. Дакле, ко је желео да преживи, морао је да плати, а они други су долазили на ред за зрачење – ако преживиш, ти дођи. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 15. амандман су заједно поднели народни посланици Александра Јерков, Горан Ћирић, Балша Божовић, Дејан Николић, Маја Виденовић, Радослав Милојичић, Томислав Жигманов и Верољуб Стевановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Реч има Душан Милисављевић.

ДУШАН МИЛИСАВЉЕВИЋ: Колеге из посланичког клуба Демократске странке поднеле су овај амандман о предложеној измени, додуше, јесте техничка измена, али је усаглашена са Директивом 93/42 Европске комисије.

Оно што могу да кажем за члан 15, он је исто јако важан члан у овом закону, али постоји једна дилема. Поступак оцењивања нивоа усаглашености са основним захтевима спроводи се у зависности од класе ризика медицинског средства и, практично, фирме које увозе одређено медицинско средство, тј. произвођачи, дужне су да одаберу тело за оцењивање у држави чланици ЕУ, ако је нотификовано тело, или у Републици Србији овлашћено тело. Ово је помак у нашем законодавству, али изражавам сумњу и потребу још веће контроле од стране Агенције, али и самог Министарства.

Пре неколико дана сам овде у пленарном заседању изнео податак, тј. свој став – у пређашњем мандату, када се променио Закон о министарствима и када је контрола на граничним прелазима од стране Министарства здравља пребачена на Министарство пољопривреде, којима је омогућено да контролишу увоз много чега, па и хране, безбедности хране, јавно сам рекао, понављам и сада, да сматрам да би било боље да то раде наши институти за јавно здравље и наше овлашћене лабораторије. Конкретно, код овог члана закона, треба да се направи још строжа контрола, да Министарство има неку могућност, надлежност контроле увоза тих медицинских средстава која улазе у нашу земљу.

Пре подне смо од посланика који нису много за приступање ЕУ слушали да су неки производи за источноевропско тржиште били мање квалитетни. Показало се да је то тачно што се тиче неких прехранбених и неких техничких производа. Управо зато и искључиво у жељи да наши грађани имају безбедно лечење, сматрам да је потребно да имамо још

строжу контролу од ресорног министарства али и Агенције која проверава квалитет и безбедност медицинских средстава која улазе у нашу земљу.

Завршавам. Предлог и колегама посланицима и самом Министарству здравља – да ли мислимо да је боље да вратимо ингеренције Министарству здравља за контролу безбедности хране и свих осталих пољопривредних производа који улазе у Србију? Јер, пољопривредни производи су пољопривредни производи и то треба Министарство пољопривреде да контролише, али када стока постане храна, мислим да безбедност ипак треба да се врати Министарству здравља и институтима за јавно здравље, који имају изузетно добре лабораторије и изузетно добар кадар.

Долазим из Ниша. Лабораторија у Институту за јавно здравље Ниш има акредитацију из Граца и све провере које се ураде у Нишу у тој лабораторији Института за јавно здравље могу да буду пласиране на територију земаља ЕУ, што показује озбиљност наших института за јавно здравље. А показује можда и потребу да променимо законе и вратимо ингеренције Министарству здравља за контролу производа за храну и све остало, а не само да будемо надлежни за храну за бебе и воду. Хвала пуно.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Верољуб Арсић): Захваљујем.

На члан 15. амандман су заједно поднели народни посланици др Драган Весовић, мр Иван Костић, Зоран Радојичић и проф. др Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч?

Реч има народни посланик Драган Весовић.

ДРАГАН ВЕСОВИЋ: Хвала, господине председавајући.

У циљу убрзавања рада на овом пленуму, искористићу своје право да не образлажем амандман. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 15. амандман су заједно поднели народни посланици Мариника Тепић, Соња Павловић, Александра Чабраја, Јован Јовановић и Зоран Живковић.

Да ли неко жели реч?

Реч има народни посланик Соња Павловић.

Изволите.

СОЊА ПАВЛОВИЋ: Хвала.

За Клуб самосталних посланика члан 15. представља сублимат свих негативности овог закона. Заправо, он је мали узорак по коме можемо оценити закон. Значи, један потпуно кабаст закон, нејасан, поприлично конфузан и беспотребно закомпликован, као и овај члан о коме причамо.

У овом члану је нешто карактеристично, а то је бежање од одговорности. Видите, ми имамо Агенцију за лекове и медицинска

средства, један гломазан апарат од 173 запослена, плус 10% по потребама Агенције, па онда имамо ново тело за усаглашавање медицинског средства, па онда имамо после свега тога Привредну комору, која одједном истрчава – вођење електронске евиденције овлашћених тела у области медицинских средстава успоставља и одржава Привредна комора Србије као поверени посао. На врху целе ове пирамиде о којој сам причала је Министарство.

Значи, господине министре, питам вас следеће. Објасните грађанима Србије, објасните нама, јер ми смо посланици, а не грађани, и нама треба објашњење, одакле одједном Привредна комора овде. Поновићу још једном: значи, имамо Министарство, имамо Агенцију за лекове и медицинска средства, имамо тело за усаглашавање медицинског средства и одједном, где чуда, истрчава Привредна комора као једна интересна организација. Зашто, рецимо, ту евиденцију не би водила Агенција, која је тако велики, гломазан апарат, која има 173 запослена, са могућношћу повећања од 10% у случају потребе?

Имамо нови Закон о електронском пословању. Значи, потпуно је све легално: нови Закон о електронском пословању, Агенција која води евиденцију, а не Привредна комора, која не само да је овде ушла, већ је ушла и у Закон о образовању, где чуда, свуда.

Хвала. Молила бих вас за одговор.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има министар др Златибор Лончар.

Изволите.

ЗЛАТИБОР ЛОНЧАР: Само да сте хтели да прочитате, крајње је једноставно, Привредна комора је овде укључена из два разлога. Први и основни разлог – једина она има регистар привредника и оних који учествују у овом процесу, који су обухваћени овим законом.

У једном моменту је преузела на себе да организује јавне расправе да би ово било транспарентније, да би се сви укључили, да сви кажу своје мишљење.

Толико о томе да је то некима нејасно или било шта.

Вратите се, погледајте. Са овим законом, сви који се иоле дотичу овог закона су дали сагласност, учествовали у јавним расправама и свему ономе што је било неопходно да би се добио овакав закон. Наравно, разумем вас да вама то не одговара и да морате да нађете нешто, али чињенице су сасвим другачије.

(Соња Павловић: Реплика.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Немате право на реплику.

По амандману, народни посланик Соња Павловић.

Изволите.

СОЊА ПАВЛОВИЋ: Господине министре, ово је већ не знам ни ја који пут да ви нама импутирате: „да сте хтели да прочитате“, „нисте прочитали“. Прочитала сам врло добро све, али и даље не видим разлог зашто је Привредна комора та. Зато што је била укључена у јавним расправама и свему и преузела је одговорност, па је – шта? Награђена? Награђена је због тога.

Знам да Привредна комора има Регистар привредних субјеката, то је основни део пословања и разлог њеног постојања, али не видим, заиста, и даље разлог зашто то не би могла да буде Агенција. Потпуно би ми то било нормално, а не да награђујемо Привредну комору зато што је учествовала. Па наградите онда и све остале актере. Или је то можда и учињено, не знам, пошто има толико чланова у целом овом закону који су врло активни. Хвала пуно.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има министар господин Лончар.

Изволите.

ЗЛАТИБОР ЛОНЧАР: Не знам шта толико имате, шта вам се замерила Привредна комора, али један једини разлог је да се поједностави – ако већ имају регистар, да тај регистар не пребацујемо на некога другог, кад већ постоји, и да не правимо дупли посао. Нити неке финансијске трансакције има, нити ће ико ишта од свега тога плаћати, ради се без било какве новчане надокнаде. Користи се њихова база података да се не би премештало на неко друго место и да не бисмо компликовали, да бисмо поједноставили људима који учествују у овоме и који чекају да се ово реализује.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По амандману, народни посланик Соња Павловић.

Изволите.

СОЊА ПАВЛОВИЋ: Па нисмо поједноставили чим имамо оволика тела, силне агенције, па онда имамо тело за усаглашавање, па, гле чуда, уместо произвођача имамо и овлашћеног представника произвођача.

Ако сте хтели да заокружите целину, она је требало да се заокружи са стручним телима, нека је то Агенција за лекове и медицинска средства, и нема разлога да се то шири на Привредну комору, која ми се ништа није замерила, ја сам такође привредник, али то нема везе са нашим послом овде. Значи, не бранимо Агенцију, не желимо ни да је нападамо, али мислимо да јој у овом закону није место. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Душан Милисављевић.

Изволите.

ДУШАН МИЛИСАВЉЕВИЋ: Кратко само око Привредне коморе. У пређашњем сазиву смо мењали Закон о привредним коморама и урадили смо... Ја сам гласао против тог закона зато што су мој Ниш и Нишавски, Топлички и Пиротски округ изгубили ингеренције у Привредној комори и све је централизовано на једном месту. Ја сам рекао и у преподневном заседању да сам заговорник децентрализације, сем централизације у потреби медицинског спровођења тендера и набавке медицинских средстава.

Што се тиче Привредне коморе, обећао сам, кад год се спомене Привредна комора, да ћу да се јавим и кажем да су неоправдано одузета права, ингеренције мојим Нишлијама, Нишавском, Топличком и Пиротском округу, да имају ингеренцију у својој привредној комори. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 15. амандман је поднео народни посланик Муамер Бачевац.

Влада и Одбор за здравље и породицу прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На назив члана 16. и члан 16. амандман су заједно поднели народни посланици Бранка Стаменковић, Татјана Мацура и Љупка Михајловска.

Да ли неко жели речи? (Да.)

Реч има народни посланик Бранка Стаменковић.

Изволите.

БРАНКА СТАМЕНКОВИЋ: Хвала.

Ево, од почетка апелујемо да се овај и овакав предлог закона повуче из процедуре, да се све грешке, недоследности и двосмислености из њега ишчисте, да се он побољша, па да онда поново дође у Скупштину. А сада, док бранимо и образлажемо амандмане које је предлагач закона све листом одбио, практично можемо да илуструјемо грађанима Србије шта је то дошло у Народну скупштину.

У овом члану 16, где се уводи прича о иностраном знаку усаглашености, имамо ситуацију да је предлагач закона, или онај ко је технички писао тај закон, једноставно у текст унео знак *СЕ* на латиничном писму, а да притом нигде није објаснио да је то латинично писмо, него се усред ћириличног писма у тексту одједном појављују слова *С* и *Е* на латиници. Наравно, ко је лаик, ко није из струке, а ко чита закон, а закон ваљда доносимо за све грађане, не само за струку, када чита тај текст на ћирилици, тај знак ће да прочита као „се“, а не као „це“ јер не може да домисли да је реч о латиници.

Ја сам амандманом додала један став: „Инострани знак усаглашености састоји се од слова 'Ц' и 'Е' исписаних латиничним писмом (у даљем тексту: *СЕ* знак)“, при чему је *СЕ* на латиници, а остало је ћирилицом исписано.

Из мени непознатог разлога, предлагач закона је одбио овај амандман.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има министар Лончар.

ЗЛАТИБОР ЛОНЧАР: Само је срећа да грађани добро разумеју овај закон, и не само овај закон, него све законе који се у последње време доносе овде, и да могу врло добро да процене коме је овде стало до закона, коме до пацијената, коме је стало до система, а коме је стало до времена и појављивања овде ради реда, да би се појавили, јер никакву суштину нисам чуо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По амандману, народни посланик Бранка Стаменковић.

БРАНКА СТАМЕНКОВИЋ: Видим да предлагач закона не разуме суштину. Суштина је у томе да не поштујете Народну скупштину Републике Србије. Ако можете овако брљав и брљаво написан закон да пошаљете у Народну скупштину Републике Србије, то значи да немате трунку поштовања за тело које вас је изабрало... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колегинице Стаменковић, ја вас молим, по амандману сте добили реч. Ви нисте уопште споменули амандман. Ви сте причали о томе да је закон брљав, да министар не зна шта ради итд.

(Бранка Стаменковић: Амандман се односи на брљави члан, брљав закон.)

Молим? На брљави закон се односи амандман?

(Бранка Стаменковић: На брљави члан закона.)

Неко је овде нешто забрљао.

(Бранка Стаменковић: Хоћете да поновим? Јесте ли слушали шта причам?)

Неко је нешто забрљао, али сумњам да је у закону.

Ја сам одлично разумео шта сте рекли. Слушао сам одлично. Затражите реч ако желите.

Изволите.

БРАНКА СТАМЕНКОВИЋ: Ја сам образлагала свој амандман, колега Арсићу, након чега се министар јавио за реч и у конверзацију унео суштину, оптужио ме да се мој амандман не бави суштином. Ја сада објашњавам зашто се мој амандман бави суштином.

Мој амандман је критика брљавог начина на који, са непоштовањем, ова Влада Републике Србије Народној скупштини шаље предлоге закона, а

да их претходно није људски прочитала бар три пута и правници проверили да ли је све у складу са Јединственим методолошким правилима за израду прописа. То је знак непоштовања према Народној скупштини, која има задатак да контролише ту владу и њен рад. Влада тиме пружа отпор и онемогућава народне посланике да обављају оно за шта су у ову скупштину бирани да раде, а то је да контролишу рад Владе.

Посао опозиције је, навикните се већ једном, да критикује власт, не зато што је то њен хир, него да би грађани профитирали из те динамике.

Када бисте још имали довољно слуха да прихватите конструктивну критику, где би нам крај био и колико би нам закони били бољи. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Прво, право на реплику, народни посланик Владимир Орлић.

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Чисто на тему овог брљања и непоштовања – ако ћемо да причамо о томе и на том нивоу, даме и господо, свако пре свега да почне од себе. Неколико пута данас позвали смо да се то примени. Да ли је тако?

Да ли је поштовање и добар пример изостанка брљања када народни посланик не може ни да се обрати Народној скупштини поштено без да погреша, или без да забрља, је л' тако беше? Да ли се Народној скупштини обраћа тако што јој пошаљете амандман, насловите на „Репурепублика“? Како вам се зове држава, да ли је утврђено у међувремену?

Они који цео дан данас говоре о бесплатној књизи за сопствене потребе, а претпостављам да мислите на ову књигу, господине председавајући, коју су такође подизали данас, навикли су, изгледа, да књиге изучавају од последње стране. Бавили су се Јединственим методолошким правилима, која се налазе на самом крају ове књиге, а изгледа пропустили оно што је на њеном почетку.

На почетку се налази Устав, а у наслову тог Устава, ако не на неком другом месту, а ту је бар згодно, могли би да прочитају како им се зове држава коју помињу, без да јој име погреше. Можда би им то помогло да и Народну скупштину, за чије достојанство страшно брину и због које су забринути и згрожени над неким брљањима, ослове на прави начин. То је ваљда елементарни минимум било какве комуникације овде, па и тог брљања о коме причамо.

Од себе да се почне, ово да се не дешава; а кад се деси, да се за то извињење упути свима присутнима, па онда можемо да причамо о било чему другом, на ту и на било коју другу тему. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику, министар господин Лончар.

Изволите.

ЗЛАТИБОР ЛОНЧАР: Морам да кажем, што се тиче поштовања Народне скупштине, и вама и поштованим грађанима Србије, да изузетно поштујем Скупштину. Мислим да се то види. Све време сам овде и пажљиво слушам. Кад видим да постоји нека нејасноћа, покушавам да објасним – у реду је, ко није из те струке, не може да зна све детаље – да помогнем и разјасним, да се зна о чему се ради,

Али због грађана Србије морам да кажем, када се доноси један закон, у томе учествују сви они који су сутра усмерени на тај закон. Конкретно за овај закон, апсолутно су сви испоштовани и укључени и апсолутно су сви дали сагласност на овај закон. Што је најважније, о овом закону се водила јавна расправа, где је свако, да ли је учествовао или није учествовао, имао право да каже са чиме се не слаже и шта би волео да се промени. Вама и драгим грађанима Србије морам да кажем да у тој јавној расправи они који сад причају то што причају нису једну лошу реч рекли за овај закон.

Да ли нису рекли зато што тад нису биле укључене камере или из неког другог разлога, ви сами процените, да ли они стварно имају неку замерку или је поента да их ви чујете, да их видите, да они нешто кажу, а што са законом и са свима онима који су учествовали у овоме нема никакве везе.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 16. амандман су заједно поднели народни посланици Мариника Тепић, Соња Павловић, Александра Чабраја, Јован Јовановић и Зоран Живковић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Соња Павловић.

Изволите.

СОЊА ПАВЛОВИЋ: Хвала.

У последње време сведоци смо доношења разних закона у којима се усаглашавамо са прописима ЕУ, потписују се разне конвенције са ЕУ, међутим, имплементација свега тога, пре свега у законодавству, врло је лоша, чак недовољна, и врло спора.

Пред нама је закон где смо у образложењу закона ми прихватили све прописе ЕУ, на које се ослања законодавац. Међутим, ако смо их прихватили, зар не би требало да прихватимо и иностране исправе о усаглашености, односно сертификат, чувени *СЕ* знак? Зашто је то тако, нама заиста није јасно, осим да Агенција може, на основу неких такси за усаглашавање, да прибави за себе неоправдану корист у свом, већ ионако монополистичком, положају.

Док сте образлагали овај закон, министре, рекли сте да је то због тога, исправите ме ако сам пречула нешто, да би се избегла могућност

фалсификата. Каквог фалсификата, мени није јасно. Ето, можете то да ми појасните.

Уколико се врши то усаглашавање ино исправе са нашим домаћим исправама, колико то временски траје? Видим да се оно врши у процесу регистрације медицинског средства који траје... Најдаље до 30 дана од усаглашености би требало да се медицинско средство региструје. Колико уопште временски, нисмо нашли, може да траје ова усаглашеност са нашим прописима? Ето, молим вас да нам то објасните.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има министар Златибор Лончар.

Изволите.

ЗЛАТИБОР ЛОНЧАР: Стварно не знам колико, да ли ви нисте били ту или нисте испратили, али ми смо овде навели (то могу и да вам дам), када су рађене контроле, колико је нађено производа који нису били адекватног квалитета. Ја ћу вам доставити врло брзо све те проценте да видите. Преко 80% од испитаног, онога што је дошло код нас, што није било из ЕУ, није испуњавало стандарде и није могло да прође.

Мислим да је то већ и врапцима на грани и свима јасно, шта радимо, коју смо ситуацију имали, шта смо затекли, какве су биле анализе кад смо урадили – стварно не могу да верујем да вам тај део није јасан – и од којих произвођача, од чега и од кога.

(Соња Павловић: Што се ишчуђавате?)

Морам да се ишчуђавам, јер смо о томе причали. Очекује се од вас, ако ја вас поштујем толико, а то је много, да ако хоћете нешто да питате, бар сте могли да видите да ли смо причали о томе и шта смо рекли о томе, или има написано. О томе сам конкретно, кад сам образлагао, дао све проценте, колико смо, шта, чега затекли, што са овим законом, кад се овај закон примени, не може више да се деси.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 16. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч?

Реч има народни посланик Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господа народни посланици, члан 16. говори о иностраним исправама и сертификатима. Да је раније пала власт странке бившег режима, ми бисмо имали ситуацију коју смо имали у Републичком фонду здравственог осигурања.

Они који пишу оне текстове у „Куриру“, да их обавестим да представљам земљораднике. Кад ми већ кажу да сам сељак, ја то јесам,

треба да знају да и ми имамо право на једног представника. Стицајем околности, удружења су решила да то будем ја, нисам био предлог Владе.

Тек толико о истини, па када следећи пут будете то наручивали, да знате да наручите мало прецизније.

Ви сте имали 21 члана Управног одбора и Надзорног, ми имамо по седам. Објединили смо набавке и уштедели милионска средства, десетине милиона евра, 24 иновативна лека. Дакле, за исте паре ви сте мало, односно много тога мање набавили, с обзиром на то да је код вас уградња била преча од сертификата.

Да је ова власт била, не бисте ви увозили скенер у деловима у Врбас, не бисте у Инђији набављали мамограф који нема ко да прочита а жене тамо долазе због карцинома дојке. Али сте се зато окитили тамо неким дипломама Томице Милосављевића. Не би се десило да мамограф нема ко да прочита осам година. Тек кад су промене у Војводини, у Инђији уследиле, мамограф је прорадио.

Али су вама радили ручкови. Значи, триста ручкова одједном, а та кафана прима осамдесет људи. Ништа мени није јасно око ваших сертификата и око ваших исправа. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има министар Златибор Лончар.

ЗЛАТИБОР ЛОНЧАР: Само да не останемо недоречени, рећи ћу вам тачне бројеве. Али они су већ отишли. Нема везе, због грађана Србије. Толико о томе колико они брину.

Од укупног броја, од 96 пријава сумње у квалитет медицинских средстава пореклом из земаља ван ЕУ, у 70% случајева дошло је до повлачења медицинског средства са тржишта. Од укупног броја повучених медицинских средстава, односно средстава која су стављена на тржиште Републике Србије а за која је утврђен дефект квалитета, 95,7% су била пореклом из земаља које нису чланице ЕУ.

У прве две године примене овог закона очекује се смањење броја повлачења медицинских средстава са тржишта из разлога дефекта квалитета за 50%, с обзиром на обавезу оцењивања усаглашености ових производа са прописима и основним захтевима који су идентични са захтевима за тржиште ЕУ за медицинска средства пореклом ван ЕУ.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 16. амандман су заједно поднели народни посланици др Драган Весовић, мр Иван Костић, Зоран Радојичић и проф. др Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Драган Весовић.

Изволите.

ДРАГАН ВЕСОВИЋ: Хвала, господине председавајући.

Члан 16, знак усаглашености. Не мислим да се овде ради о брљотинама, мада је то реч која постоји у српском језику и може свако да је доживи. Не мислим да министар не показује непоштовање, јер заиста седи све време са нама и улази у дискусију, али о чему се ради?

Тај закон ће да користе и људи који нису из струке, који не морају ништа о томе да знају. Када погледамо један члан, то је члан 16, који је, богу хвала, у складу са Уставом, где се каже да је језик српски а писмо ћирилично, добијамо тај *СЕ* знак. Обичан човек не мора да зна да то није „се“ него „це“ (*СЕ*).

Ја сам дискутовао у дискусији у пленуму и знам шта значи и чак сам га по аутоматизму када сам читао члан прочитао као *СЕ*, јер знам шта значи, али ако узме човек који нема појма шта значи тај знак усаглашености, он може даље да чита у даљем тексту *СЕ* знак, јер, игром случаја, у овом члану нема ниједне енглеске речи или енглеске кованице на које сам се малопре жалио. Можда стварно треба погледати у техничкој коректури да се то стави на ћирилицу, па у загради латиничко *СЕ*. Може да унесе забуну. Није то толико злонамерна примедба. Ево, погледајте сами. Мислим да има места о томе размислити. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На назив члана 17. амандман су заједно поднеле народни посланици Бранка Стаменковић, Татјана Мацура и Љупка Михајловска.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 17. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланици проф. др Марко Алтагић и Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Марко Алтагић.

Изволите.

МАРКО АТЛАГИЋ: Поштовани потпредседниче господине Арсићу, господине министре, даме и господо народни посланици, члан 17. говори о томе када медицинско средство може бити стављено на тржиште, односно у употребу, па се каже – само ако има ознаку, како рече претходни говорник, *СЕ*.

Морам да кажем да је бивши режим често набављао медицинска средства и без тих ознака. Тако су имали многе афере, о којима сам данас говорио.

За сваки амандман припремио сам једну аферу, а у оквиру овог амандмана афера „Јуцит“, са набавком 45 возила за Хитну помоћ. Возила су авансно плаћена, а нису испоручена. Ви знате врло добро, поштовани, да је

истрага вођена против пет особа Министарства здравља у време бившег режима итд.

Дакле, морам да кажем да је за време њиховог режима здравство било најскупља и главна мафијашка ујдурма.

Према томе, овај члан закона подржавам пошто Влада Републике Србије сматра да је она исправно поступила у вези с овим чланом. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, поштовани председавајући, циљ овог амандмана је био да оснажимо предлог Владе, да овим амандманом потврдимо решење које је Влада предложила, из простог разлога што мислимо да и у овој области коначно треба да завлада ред, да државу ваља унапређивати, уређивати, као што ми пољопривредници уређујемо своје газдинство и да по квалитету услуга треба стремити квалитету услуга у модерним, развијеним земљама.

Све ове ознаке, сва ова медицинска средства, сви ови прописи могу да доведу до тога да се сутра, због знатно јефтинијих здравствених услуга, а гама нож је доказ за то, многи пацијенти, уместо да иду у иностранство, лече овде. То је једно. То услугама доноси додатни бруто домаћи производ.

Друга добра сврха овог обележавања и стандардизације је у томе што се кроз добру услугу и добра медицинска средства стичу услови да пацијенти из иностранства, посебно из окружења, користе медицинске услуге које наши здравствени радници могу да им пруже, с обзиром на то да су те услуге знатно јефтиније. Мислим да и у томе можемо стећи додатни приход.

Значи, мањим одласком пацијената у иностранство стећи додатних приход, а још већи приход остварити тиме што ћемо привући, а већ сада се одређен број пацијената из иностранства лечи код нас. Захваљујући овој стандардизацији, верујем да ће тај број пацијената порасти и да ћемо на такав начин створити додатне приходе, што је циљ ове владе. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 17. амандман су заједно поднели народни посланици др Драган Весовић, мр Иван Костић, Зоран Радојичић и проф. др Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На назив члана 18. амандман су заједно поднеле народни посланици Бранка Стаменковић, Татјана Мацура и Љупка Михајловска.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 18. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господа народни посланици, циљ је и овог амандмана да подржимо Владу Републике Србије, да потврдимо решење које је у овом члану. Ми то ниједног тренутка нисмо тајили, ни господин Атлагић ни ја. Ја сам предложио нешто више амандмана.

Сем подршке Влади и њиховом предлогу, друга ствар је била да више нећемо да дозволимо да они који су били неколико пута гори од нас, да они други, а то је био спој пљачкашког режима, странке бившег режима и стечајних управника.... Да не дозволимо да слушамо њихове оптужбе а да притом не можемо да одговоримо, као што је то био случај пре неколико дана приликом утврђивања дневног реда. Зато својим амандманом увек желим да потврдим решење које је Влада предложила. Притом поштујем све друге колеге које предлажу сличне амандмане.

Верујем да ће наши грађани оценити између ове и претходне владе ако им опишемо следећу ситуацију, да је дуго у странци бившег режима владала мртва трка у овим медицинским средствима; једни су користили триста ручкова, а они други „из Паланку“, како беше оно, господине Атлагићу, „Сисовац из Глибовац“, они су користили пиво. У тој мртвој трци Смедеревска Паланка је у медицинским средствима победила за 25 пива у односу на медицинска средства другог дела странке бившег режима, која је у кафани од осамдесет места успела, у медицинским средствима, да „убије“ триста пљескавица, бечких шницли итд.

Разлику између ове владе и владе странке бившег режима, владе општенародне пропасти, грађани увелико виде. Стога су резултати избора онакви какви јесу, на нашу срећу, а на несрећу странке бившег режима.

Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 18. амандман су заједно поднели народни посланици др Драган Весовић, мр Иван Костић, Зоран Радојичић и проф. др Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 18. амандман су заједно поднели народни посланици Александар Марковић, Јелена Жарић Ковачевић, Студенка Ковачевић и Александра Мајкић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Александар Марковић.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

У питању је технички амандман који овога пута није прихваћен. Ми смо, група народних посланика која је поднела овај амандман, у којој сам и сам, били становишта да је ова наша формулација, односно предлог формулације бољи, међутим, нећемо инсистирати на томе. Дакле, потпуно сам сагласан са образложењем министра, односно са мишљењем Владе које смо имали прилике да видимо.

Желим да поновим због грађана Србије да ми из Српске напредне странке, када подносимо овакве техничке амандмане, од тога не правимо политичку причу, не желимо да профитирамо, не желимо да злоупотребљавамо Пословник по том основу, него само да учинимо закон, ако је могуће, што бољим. Захваљујем, у сваком случају, на пажњи.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 18. амандман су заједно поднели народни посланици Јелена Вујић Обрадовић, Марија Јевђић, Ђорђе Косанић, Петар Петровић и Војислав Вујић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 19. амандман су заједно поднели народни посланици Бранка Стаменковић, Татјана Мацура и Љупка Михајловска.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 19. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланици Марко Атлагић и Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч?

Реч има народни посланик Марко Атлагић.

МАРКО АТЛАГИЋ: Поштовани потпредседниче Народне скупштине Републике Србије, овај члан говори о томе да медицинска средства намењена клиничком испитивању и медицинска средства произведена по наруџбини за одређеног пацијента мора да прати и одређена изјава произвођача о посебној намени, како не би дошло до злоупотребе или афере, као што су у бившем режиму стварали афере које су их пратиле. На пример, афера око реконструкције Клиничког центра Србије, где је потрошен одређен број милиона евра, који су испарили за време њиховог режима, а сада, доласком Српске напредне странке, то је стављено на своје место.

Оно што морам да кажем, то је да обавештајни кругови из Европске уније и њених институција тврде да је, уз помоћ и пуну сагласност и подршку Бориса Тадића, из фондова српског здравства испарило за време његовог мандата неколико милијарди евра.

По српским клиникама, уз помоћ Томице Милосављевића, вршени су експерименти над српским пацијентима а фармакомафија је испитивала своје проблематичне лекове, тако што су српским лекарима плаћали до

1.500 евра, а они су болесне грађане присиљавали, на неки начин, да узимају те лекове. То је једна од афера које су уздрмале не само Србију него су се, како видите, тим аферама чудили и представници ЕУ. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Маријан Ристичевић.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, средства намењена клиничким испитивањима, излагање на сајмовима, занимљиве информације које су неопходне за сигурну употребу медицинског средства, то је најбитније. Ја, даме и господо народни посланици, верујем да је овај закон добар, да је ово предвиђено решење у овом члану добро и стога смо предложили овај амандман, да потврдимо оно што би евентуално друге колеге негирале. Драго ми је што има сличних амандмана, чиме подршка Влади Републике Србије расте, понекад на моје изненађење.

Сигурна употреба је она на коју Ђилас више неће утицати. Дакле, сви који су пратили здравство знају да је оно у Београду било средство за поткусуривање. Када је неко условио коалицију одређеним местима у фармацији и здравству, онда је дошло до хапшења оних других кадрова. Да би Ђилас очувао своју власт, подредио је медицину својој власти, свом опстанку и дошло је до хапшења доста здравствених радника и лекара, да би се омогућило место коалиционом партнеру који је ове информације о сигурности итд. обилато користио да би попунио џепове не само коалиционог партнера него, на другом крају, рецимо, на Мосту на Ади, који је грађен без дозволе. И господин Ђилас дебело попуни своје џепове, преузме странку итд.

Дакле, медицинска средства више нису средства помоћу којих ће се намиривати коалициони партнери, што је био случај за време владавине странке бившег режима и њихове владе општенародне пропасти. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 19. амандман су заједно поднели народни посланици Драган Весовић, Иван Костић, Зоран Радојичић и Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч?

Реч има народни посланик Драган Весовић.

ДРАГАН ВЕСОВИЋ: Хвала.

С обзиром на то да су три народна посланика Српског покрета Двери искључена на по двадесет дана из рада пленума, и овај амандман ћу морати ја да образложим.

Не видим да баш Мост на Ади има неке везе са медицинским средствима, али ме једна друга ствар плаши, коју већ други-трећи пут чујем, а о којој ја немам информације – да су за време министра у бившој

влади вршени експерименти над српским пацијентима. То смо чули већ два-три пута. То су врло озбиљне оптужбе, па молим све оне који знају да је такво шта рађено да изврше пријаву особа које су учествовале у тим нечасним делима да би се те особе процесуирале.

Радити експерименте над народом Републике Србије је нешто што мора да буде кажњиво законом Републике Србије и што не сме никада да се деси. Уколико је то тачно, а то већ трећи пут чујемо, без икакве одговорности, разумејући слободу говора коју сваки народни посланик има, то јесте нешто што мора да буде истражено.

Иначе, сматрам да, у циљу убрзања рада пленума, сви они који својим козметичким променама желе да подрже Владу и рад највећег законодавног органа ове земље треба своје амандмане да повуку. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Душан Милисављевић.

ДУШАН МИЛИСАВЉЕВИЋ: Поштовани председавајући, поштовани министри, колегинице и колеге народни посланици, сагласан сам доста са претходним говорником, који је скренуо пажњу вама као председавајућем, а и људима у Министарству здравља, да су изнете неке ствари које су јако, јако, јако, три пута ћу поновити, озбиљне. Само у нацистичкој Немачкој су рађени експерименти над људима. Ми као Парламент, иако имамо слободу говора, морамо да пазимо шта причамо и како причамо.

Рађене су клиничке студије. У неколико претходних мандата, када министар Лончар није био министар, као председник Одбора за здравље и породицу тражио сам да добијемо податак да ли је неки лек испитиван у клиничким студијама у Србији а да није био испитиван на пацијентима из западне Европе и Америке. То је захтев и порука ка републичкој администрацији.

Клиничке студије су јако важне и испитивање медицинских лекова и медицинских средстава је јако битно за напредак и развој наше струке, а оно што је најважније за здравље је проналазак лека за наше пацијенте.

Морамо да будемо пажљиви када бирамо речи и треба да бирамо речи у Парламенту, иако имамо имунитет за изговорену реч, јер грађани нас слушају и пазе.

Свакако ћу подржати сваки захтев за преиспитивање и законско санкционисање било кога ко је направио неку грешку у протоколу лечења или нанео штету здрављу наших пацијената. Важно је да се нагласи, ја не знам лекара који би ушао свесно у било какво злонамерно лечење, да некоме нанесе штету. Ја барем таквог лекара не знам. Мислим да немамо такве примере у Србији. Али важно је да се зна, и колега Атлагић је то пар

пута споменуо, да ли је неки лек испитиван само на пацијентима у Србији, а да није био испитиван на грађанима, пацијентима из Европске уније и САД.

Зато јавно кажем да је овај предлог закона добар јер регулише регулативу и за клиничке студије, јер ће лекови који ће бити давани и испитивани у клиничким студијама морати да испуне услове стандардизације, која је јако важна, и неће бити могућности да неки лек из неке земље буде провераван само на нашим пацијентима. То је нешто што је добро и што јасно, јавно, неколико пута у току дана понављам. То је, зарад безбедности наших пацијената у клиничким студијама, јако важна европска законодавна регулатива, коју ми прихватамо и ми, практично, као парламентарци вечерас разматрамо. Хвала пуно.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На назив члана 20. и члан 20. амандман су заједно поднеле народни посланици Бранка Стаменковић, Татјана Мацура и Љупка Михајловска.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 20. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 20. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Горан Богдановић, Ненад Константиновић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 20. амандман су заједно поднели народни посланици Драган Весовић, Иван Костић, Зоран Радојичић и Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На назив члана 21. амандман су заједно поднеле народни посланици Бранка Стаменковић, Татјана Мацура и Љупка Михајловска.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 21. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланици Марко Атлагић и Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 21. амандман су заједно поднели народни посланици Драган Весовић, Иван Костић, Зоран Радојичић и Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На назив изнад члана 22. амандман су заједно поднеле народни посланици Бранка Стаменковић, Татјана Мацура и Љупка Михајловска.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 22. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 22. амандман су заједно поднели народни посланици Драган Весовић, Иван Костић, Зоран Радојичић и Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 23. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланици Марко Атлагић и Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 23. амандман су заједно поднели народни посланици Драган Весовић, Иван Костић, Зоран Радојичић и Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На назив члана 24. и члан 24. амандман су заједно поднеле народни посланици Бранка Стаменковић, Татјана Мацура и Љупка Михајловска.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 24. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 24. амандман су заједно поднели народни посланици Александра Јерков, Горан Ћирић, Балша Божовић, Дејан Николић, Маја Виденовић, Радослав Милојичић, Томислав Жигманов и Верољуб Стевановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 24. амандман су заједно поднели народни посланици Драган Весовић, Иван Костић, Зоран Радојичић и Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На назив члана 25. и члан 25. амандман су заједно поднеле народни посланици Бранка Стаменковић, Татјана Мацура и Љупка Михајловска.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 25. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланици Марко Атлагић и Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 25. амандман су заједно поднели народни посланици Драган Весовић, Иван Костић, Зоран Радојичић и Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 25. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Горан Богдановић, Ненад Константиновић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 26. амандман су заједно поднели народни посланици Мариника Тепић, Соња Павловић, Александра Чабраја, Јован Јовановић и Зоран Живковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 26. амандман су заједно поднеле народни посланици Бранка Стаменковић, Татјана Мацура и Љупка Михајловска.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 26. амандман је поднео посланик Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 26. амандман су заједно поднели народни посланици Драган Весовић, Иван Костић, Зоран Радојичић и Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Амандман којим предлажу додавање назива члана 27. заједно су поднеле народни посланици Бранка Стаменковић, Татјана Мацура и Љупка Михајловска.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 27. амандман су заједно поднели народни посланици Мариника Тепић, Соња Павловић, Александра Чабраја, Јован Јовановић и Зоран Живковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 27. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланици Марко Атлагић и Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 27. амандман су заједно поднели народни посланици Драган Весовић, Иван Костић, Зоран Радојичић и Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 27. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Горан Богдановић, Ненад Константиновић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Амандман којим предлажу додавање назива члана 28. заједно су поднеле народни посланици Бранка Стаменковић, Татјана Мацура и Љупка Михајловска.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 28. амандман су заједно поднели народни посланици Мариника Тепић, Соња Павловић, Александра Чабраја, Јован Јовановић и Зоран Живковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 28. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 28. амандман су заједно поднели народни посланици Драган Весовић, Иван Костић, Зоран Радојичић и Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 29. амандман су заједно поднеле народни посланици Бранка Стаменковић, Татјана Мацура и Љупка Михајловска.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 29. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланици Марко Атлагић и Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 29. амандман су заједно поднели народни посланици Драган Весовић, Иван Костић, Зоран Радојичић и Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На назив члана 30. амандман су заједно поднеле народни посланици Бранка Стаменковић, Татјана Мацура и Љупка Михајловска.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 30. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 30. амандман су заједно поднели народни посланици Драган Весовић, Иван Костић, Зоран Радојичић и Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 31. амандман су заједно поднеле народни посланици Бранка Стаменковић, Татјана Мацура и Љупка Михајловска.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 31. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланици Марко Атлагић и Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 31. амандман су заједно поднели народни посланици Драган Весовић, Иван Костић, Зоран Радојичић и Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 31. амандман су заједно поднели народни посланици Зоран Красић, Милорад Мирчић, Вјерица Радета и Срето Перић.

Да ли неко жели реч?

Реч има народни посланик Зоран Красић.

Изволите.

ЗОРАН КРАСИЋ: Члан 31. регулише спровођење клиничког испитивања на посебним, осетљивим групама. Одмах да кажем да ово није ништа ново. Откад је те медицине, спроводе се клиничка истраживања, испитивања.

Процедура је готово идентична када су у питању лекови и када су у питању медицинска средства јер принципијелне разлике ту и нема. Јавност више зна о клиничком испитивању неког новог лека, нечега што би у будућности могло да буде лек, а врло мало зна о клиничким испитивањима

неког медицинског средства јер то није толико атрактивно за публику и јавност.

С обзиром на грешке у претходним дискусијама, да ли су вршени експерименти итд., мислим да се ради о терминолошкој грешци.

Процедура је готово идентична. Онај ко жели нешто да испита, пре него што се то региструје, пре него што се дозволи серијска производња, то медицинско средство мора да се испита у клиничким условима, где треба да буду пацијенти, и на пацијентима. Процедура је прописана, важно је да то буде под контролом и да се не деси нешто лоше пацијенту. Може да се деси лоше када је у питању лек, провера лека, а може и када је у питању медицинско средство.

У нашој пракси имали смо те ситуације. Сећам се, својевремено, Славица Ђукић Дејановић је имала закључен посебан уговор, иако је била председник Народне скупштине, да учествује у једном клиничком испитивању једног лека са својим асистентом у Клиничко-болничком центру, чини ми се, Крагујевац и сваког месеца је примала око 1.300 евра. То су зарађене паре и не знам шта је ту лоше. Жена се укључила у тај посао. Шта је на крају испала судбина тог лека, да ли је он клинички прихваћен или није, да ли је регистрован, у крајњем случају није ни битно, али као научник је учествовала у томе. У томе нема ничега лошег.

Кажем, иста је ситуација и са медицинским средствима, па да ли је то шприц, да ли је то неки медицински уређај, или неки апарат итд.

Овде су врло интересантне те угрожене групе или уже групе на којима се врши испитивање, кажем, све у складу са прописима, са одговарајућим сагласностима, дозволама, уз неопходно медицинско и стручно праћење, да се не појави нека негативна последица.

Ви сте под тачком б) рекли да се спроводи над лицима на обавезном одслужењу војног рока. Господине Лончар, ми ту категорију немамо, немамо војника на обавезном служењу војног рока. Могли сте да разговарате са господином Вулином, Ђорђевићем, са овима који су експерти за одељења у нападу, одељења у одбрани. Ми то немамо. Ми имамо војника по уговору, имамо официра, али обавезно служење војног рока, оно, господине Ђукићу, што смо ви и ја служили, више не постоји. Нема, не постоји.

Даље, друга група коју сте ви изузели као осетљиву, на којој то може да се ради, јесу лица која по одлуци суда не могу учествовати у клиничком испитивању. Како на њима да се врши клиничко испитивање када по одлуци суда не могу да учествују? То је мало контрадикторно.

Да сада ви мене не бисте оптуживали „ви радикали само бришете, бришете, бришете“, ја сам вам дао две иновације за ове две тачке. Прву

тачку сам заменио, да се то врши на лицима запосленим у службама Владе Републике Србије. Значи, сви који раде у Влади Републике Србије, саветници, референти, млађи, старији итд., могу бити предмет клиничког испитивања за медицинско средство.

На тај начин избегавамо ситуацију да буде Томица Милосављевић. Лепо сте рекли, Томица Милосављевић зна какво је здравство, не верује у здравство, дискус хернија, отишао је у иностранство да оперише. Зашто? Где ће, бре, ови на Бањици да ми оперишу, има да будем инвалид.

Да се то не би десило, сви запослени у служби Владе Републике Србије могу да буду клинички пацијенти за испробавање медицинског средства, па да ли је то шприц, да ли је апарат за мерење притиска, да ли је нешто друго.

Даље, друга категорија су лица запослена у органима државне управе после јула 2012. године. То су ови што, када дођу на посао, ако мало закасне, немају столицу, пошто је то све пренатрпано. Ови који први дођу на посао имају столицу, ови који закасне петнаест минута цео дан бандириче по ходницима. Пошто то држава плаћа, да се не бандириче, нека иду у клиничка испитивања медицинског средства.

Ту се обавља и рационализација, друго, концентрација локалитета где се налазе ове, како ви то кажете стручно... извињавам се... то су вулнерабилне популационе групе, осетљиве, рањиве групе. Ја мислим да су најосетљивији и најрањивији ови што су после 2012. године запослени и ови који раде у службама Владе Републике Србије. Зашто су најрањивији? Устају сат времена раније, лежу сат времена касније, у пола осам не сме нико да закасни на посао. Они су психофизички припремљени да издрже све могуће експерименте везане за медицинска средства. Можете да урадите нови скенер, можете гама нож, можете ове друге ствари које још нису добиле сертификат тамо да испробате и видите да ли то стварно задовољава клиничке захтеве и да ли може да се региструје као клиничко средство.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

На члан 32. амандман су заједно поднеле народни посланици Бранка Стаменковић, Татјана Мацура и Љупка Михајловска.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 32. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 32. амандман су заједно поднели народни посланици Александра Јерков, Горан Тирић, Балша Божовић, Дејан Николић, Маја

Виденовић, Радослав Милојичић, Томислав Жигманов и Верољуб Стевановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 32. амандман су заједно поднели народни посланици Драган Весовић, Иван Костић, Зоран Радојичић и Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На назив изнад члана 33. амандман су заједно поднеле народни посланици Бранка Стаменковић, Татјана Мацура и Љупка Михајловска.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 33. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланици Марко Атлагић и Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 33. амандман су заједно поднели народни посланици Драган Весовић, Иван Костић, Зоран Радојичић и Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На назив изнад члана 34. амандман су заједно поднеле народни посланици Бранка Стаменковић, Татјана Мацура и Љупка Михајловска.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 34. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 34. амандман су заједно поднели народни посланици Драган Весовић, Иван Костић, Зоран Радојичић и Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Амандман којим предлажу додавање назива члана 35. заједно су поднеле народни посланици Бранка Стаменковић, Татјана Мацура, Љупка Михајловска.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 35. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланици Марко Атлагић и Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 35. амандман су заједно поднели народни посланици Драган Весовић, Иван Костић, Зоран Радојичић и Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На назив изнад члана 36. амандман су заједно поднеле народни посланици Бранка Стаменковић, Татјана Мацура и Љупка Михајловска.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 36. амандман је поднео посланик Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 36. амандман су заједно поднели народни посланици Драган Весовић, Иван Костић, Зоран Радојичић и Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 36. амандман су заједно поднели народни посланици Зоран Красић, Милорад Мирчић, Вјерица Радета и Александар Шешељ.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има Зоран Красић.

Изволите.

ЗОРАН КРАСИЋ: Наша интервенција је била стварно правнотехничка. Сада, ето, господине Лончар, ја вас не кривим, ви сте овде у име Владе, ви сте представник предлагача закона, предлагач закона је Влада.

Видели сте у овом амандману, ми смо тражили да се реч „великопродаја“ замени речима „привредно друштво регистровано за промет на велико“. То је у складу са правним системом Републике Србије.

Када су вам рекли да ово треба да се одбије... Ја се ту слажем, треба да се одбије, не желите да усвојите наше амандмане, све је то у реду, међутим, господине Лончар, ова формулација коју сам тражио, нисам је измислио, налази се у следећих неколико чланова овог истог закона. Не пише „великопродаја“, него сте тамо у неком члану написали „привредно друштво регистровано за промет на велико“.

Сада стварно постављам питање – да ли сте читали Предлог закона? Не конкретно ви, да ме не разумете погрешно, ваша обавеза и није да читате ово. Да ли су ваше службе, да ли је Законодавство нешто читало? Зар није могло да види, кроз три-четири члана, да за то што је „великопродаја“ пише баш „привредно друштво регистровано за промет робе на велико“?

Ако сте овде ово одбили, онда је требало неко да напише амандман да се у следећем члану уместо „привредно друштво“ напише „великопродаја“, али то се није десило.

Ја се не љутим, одмах да кажем, нисам од оних што пате да ли се амандман усваја, не усваја. Шта ми је циљ? Да преко амандмана и дискусије о амандманима покажем какав је однос представника предлагача закона према једној материји, колико је то озбиљно. Не исправљам словне грешке, поготово ја, Нишлија, да вас учим правопису, то би била срамота и брука. Не учим вас то, него желим да вам правногички помогнем да то личи на нешто. Нажалост, то нисте прихватили, имате неке своје разлоге, не улазим у разлоге, али, ево, мало сам вам унео ову дилему: у овом члану не може, у неком следећем тамо може.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 37. амандман су заједно поднели народни посланици Бранка Стаменковић, Татјана Мацура и Љупка Михајловска.

Да ли неко жели реч?

Реч има народни посланик Душан Милисављевић.

Изволите.

ДУШАН МИЛИСАВЉЕВИЋ: Члан 37. третира по први пут у овом закону спонзора клиничког испитивања. Кроз неколико чланова овог закона третира се спонзор и појављује се законска регулатива за спонзора клиничког испитивања.

Оно што ја као народни посланик, а и као лекар, желим да кажем јавно, то сам причао пре два дана, јесте да у Србији постоје одређени лекари који су постали буквално манекени одређених фармацеутских кућа. Не знам какав бенефит имају држава Србија, пацијенти, здравствена струка од њихових путовања по егзотичним дестинацијама, сем, по мени је то злоупотреба положаја, да у неким случајевима један лекар рекламира три различите фармацеутске куће које се баве продајом кортико препарата или антихистаминика, где упорно понавља за сваки препарат да је најбољи препарат. То за лекаре изгледа смешно, међутим, када он дође у комуникацију са пацијентом, то не изгледа смешно, зато што пацијенти не знају шта је шта и, буквално, сматрају да је најбоље оно што им лекар препише. За појединце је, изгледа, најважнија дестинација где ће путовати, да не кажем летовати. По мени је важно да се овде почне законско каналисање спонзорских клиничких испитивања, оглашавања медицинских средстава кроз националне медије.

Оно што је тежња, мислим да би требало да знамо, да Министарство здравља, заправо, јавност зна ко од лекара користи и комуницира са фармацеутским кућама. Није ништа страшно да лекар има комуникацију са фармацеутском кућом, али је поента да се зна колико је пара добио за одређено путовање, колико је користио одређену фармацеутску кућу и спонзорство одређене фармацеутске куће и шта смо ми као једна сиромашна земља имали као бенефит од тога што је неко путовао на неко лепо, егзотично, рајско острво или на неки семинар, где можда није имао никакво предавање него му је фармацеутска кућа платила то путовање.

Значи, транспарентност комуникације са фармацеутским кућама и спонзорима који финансирају клиничке студије и клиничка испитивања или испитивање било ког лека; потреба да тај проценат који одређене фармацеутске куће дају кроз вид спонзорства користе млади лекари. Потребније је и важније за ову државу да неко од младих специјалиста оде, а не да неки начелник који је пар година пред пензију по педесет пута у току године оде на неко путовање. Потребније је да сиромашна земља као

што је Србија, која се бори са лошом економском ситуацијом у којој се налази, користи те проценте које фармацеутске куће дају кроз спонзорства, да има могућност да нека болница, неки дом здравља, нека амбуланта набави неко медицинско средство које би било на корист наших пацијената а и самих запослених.

Ово је први члан закона по којем се јављам у вези с овим клиничким спонзорима и спонзорима клиничких испитивања. У току излагања ћу се још јавити, чиста образа, зато што немам комуникацију ни са једном од фармацеутских кућа, али са жељом да док сам у Парламенту јавно и јасно кажем да ово морамо да регулишемо. Многе колеге ће се наљутити због овог мог излагања, али је мени у интересу стање у здравству и интерес пацијената. Ако смо сиромашни, можемо да користимо могућност које фармацеутске куће дају, да то буде на корист грађана, пацијената и здравствених радника, а не појединаца. Хвала пуно.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Драган Весовић.

Изволите.

ДРАГАН ВЕСОВИЋ: Хвала, господине председавајући.

Ово је дискусија коју смо већ са господином министром водили када је била расправа у начелу. Поред свега што је колега из Демократске странке изнео, овде имамо још један јако изражен „проблем“ – пацијент, наравно, много верује доктору. Онда долазимо у ситуацију да доктор који је спонзорисан може да предложи пацијенту неко медицинско средство, сасвим свеједно, у овом случају је средство, или лек, који има мању корист за самог пацијент него за фармацеутску кућу или произвођача медицинског средства који то средство рекламира, представља и презентује.

Министар је то лепо рекао када смо причали у начелу, само бих волео да ми после објасни где је и када, не мислим у овом закону, него у ком ће закону или законском акту то бити предвиђено. Мени је јасна чињеница да ми не можемо да одређујемо неком где ће своја средства да усмерава, некој фармацеутској кући или произвођачу медицинских средстава, али оно што је министар рекао, да ће они бити дужни да јавно обелодане кад су, коме и колико дали, у које сврхе, јесте нешто што је у реду. Тада нисам добио објашњење од господина министра где је предвиђено да се то објави и како ће то бити доступно докторима, с једне стране. Ево, имамо случај колеге који то никада није користио, такве услуге.

Игром случаја, супруга ми је докторка, ја сам њу питао – да ли би лек који препоручујеш од стране фармацеутске индустрије дала свом најближем рођаку, мајци, мени, на крају крајева? Када ме је убедила у предности тог лека, ја немам проблема. Али често пацијент који није довољно учен не може да постави ова питања која ће неко ко је из

медицинске струке да постави. Због тога је важно да добијемо одговор где ће то бити презентовано, да би се све евентуалне злоупотребе које на овај начин могу настати спречиле. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има министар господин Лончар.

ЗЛАТИБОР ЛОНЧАР: Мислим да је ово изузетно озбиљна ствар. И, да разјаснимо, ми не можемо да утичемо на профит. То су, у принципу, приватне компаније, које са својим профитом могу да раде шта желе. Да ли ће да га улажу даље у нека истраживања, да ли ће да га улажу у туристичка путовања лекара, то је њихово. Оно што ми од њих можемо да захтевамо и захтевамо, ја лично захтевам и волео бих да имам што већу подршку, то је да сва своја улагања у Републици Србији, не код нас, него код њих на сајт ставе, да грађани Србије знају, да сви знамо шта су они урадили са делом профита; неће они никад, наравно, дати цео свој профит овде да се потроши, него шта је то потрошено у Србији. Да ту ставе коме су платили путовање, коме су платили предавање, да ли су платили некој болници, да ли су купили за неку болницу нешто итд. Мислим да ми на то имамо апсолутно право. Можда се то не слаже са неком њиховом пословном политиком, али ако будемо довољно упорни, једино тако можемо да успемо.

Нисам правник, нисам сигуран да имамо неки други основ да ми њих по неком закону натерамо да нас обавештавају шта су урадили са својим профитом. Али ако будемо довољно досадни, ако инсистирамо на томе, уместо авиона пуних лекара који туристички иду (нисам сигуран да ће моћи то да објаве на свом сајту, да су платили десетине и десетине хиљада евра), да их питамо и да их грађани питају – добро, зашто тај новац нисте дали за нешто друго? Зар није довољно да оду један, два, три лекара да виде шта има тамо ново, па када се врате да пренесу осталима, или је неопходно да иде тридесет лекара, не знам, педесет лекара и слично?

То је цела суштина, од које нећемо одустати, на којој инсистирамо. На сваком састанку, када се видим са људима из фармацеутске индустрије, ја инсистирам на томе. Значи, има нешто што можемо, има нешто што не можемо, ово је ствар на којој ћемо наставити даље да тражимо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 37. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланици Марко Атлагић и Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 37. амандман су заједно поднели народни посланици Драган Весовић, Иван Костић, Зоран Радојичић и Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 37. амандман су заједно поднели народни посланици Зоран Красић, Дубравко Бојић, Вјерица Радета и Александар Шешел.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Зоран Красић.

ЗОРАН КРАСИЋ: Ја бих представника предлагача замолио да погледа у члан 37. пошто изнад тог броја члана стоји реч „Спонзор“, и то сада треба да буде члан који треба да нам дефинише све шта је спонзор. Међутим, у ставовима овог члана нема ниједног појма шта је спонзор, ко је спонзор. Једино можемо да закључимо да је то неко ко је проналазач неког будућег медицинског средства, пошто се налазимо на том терену, или евентуално неко ко се бави производњом медицинских средстава. Да ли је у питању човек или фирма из иностранства или домаћа, у крајњем случају, сасвим је свеједно.

Ми смо амандманом скренули пажњу на једну ствар која је потпуно неодржива. У овом члану се каже да спонзор, без обзира на то ко је он, мора да има у Србији свог заступника у виду неког правног лица с којим је закључио уговор, или физичког лица. Ми смо тражили да се ово физичко лице избаци. Зашто? Па, не знам, појављује се неки пензионисани академик, он је заступник, не знам, толике и толике фирме; како он може да гарантује својом имовином и на други начин у целокупном процесу клиничког испитивања неког новог медицинског средства у име произвођача који је правно лице?

Сада се враћамо на онај претходни члан где је било оно – великопродаја. Тамо се ради о привредном друштву. Привредно друштво је, по дефиницији, правно лице. Привредно друштво је друштво капитала; за своје обавезе одговара оснивачким капиталом и целокупном имовином и капиталом привредног друштва.

Зашто убацујете физичко лице, које може да буде обични гоља који је сакрио или не располаже неком имовином? А он је заступник странца, значи, велика фармацеутска кућа, велики произвођач, не знам, скенера, шприцева итд., светски гигант за клиничко испитивање медицинског средства, има Јанка Јанковића. Ко је Јанко Јанковић? Може да буде неки специјалиста, може и неки Ракић, академик, може и овај, може и онај. И он, физичко лице, снагом свог имена и свог ауторитета, јачи је од привредног друштва које се бави продајом робе на велико. Па, зар то може ментално да уђе у овај предлог закона?

Овај закон уопште не третира медицину, он третира организацију државе поводом неког кључног питања, а то су – квалитет, стандарди, процедуре, како да се изнесе на тржиште, како да се прода та роба. Овде нема ниједне дијагнозе, нема ни овога ни онога; ово су све неке помоћне

ствари које су неопходне лекару да би могао да буде успешан лекар. Овде нема те струке, овде постоји струка у смислу стандарда, постоји струка у смислу трговине, постоји струка у смислу регистрације, постоји струка у смислу свега онога што обезбеђује квалитет неког медицинског средства.

Стварно ми није јасно зашто се код медицинских прописа или ових здравствених прописа толико инсистира на тим белим оковратницима, белим мантилима, да је то опасно.

Ја сам вам пре годину дана причао о чувеном Пери Видојковићу, који је још шездесет и неке године претио Комитету. Исто, они смањивали плате лекарима, а он је рекао – само смањите плате, све ћу лекаре да натерам да буду у штрајку, па да видим ко ће да вас лечи. И Тито и другови капитулирали, пошто су јаки лекари, јака је та институција. Сад су, нажалост, то преузели фармацеути. Ви причате да имате проблема са њима. Министре Лончар, за 25 дана бих ја средио фармацеутску индустрију и ове лекаре који се тале са њима. Будите сигурни у то. За 25 дана.

Да ли знате шта не бих могао да средим? Ове ваше лекаре, не ваше, ове наше лекаре, професоре, који узимају петнаест дана плаћено па иду у Словенију и тамо оперишу за велике паре. То не бих могао да решим, а ову „боранију“ – очас посла.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 38. амандман су заједно поднели народни посланици Бранка Стаменковић, Татјана Мацура и Љупка Михајловска.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 38. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 38. амандман су заједно поднели народни посланици Драган Весовић, Иван Костић, Зоран Радојичић и Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 39. амандман су заједно поднеле народни посланици Бранка Стаменковић, Татјана Мацура и Љупка Михајловска.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 39. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланици Марко Атлагић и Маријан Ристичевић.

Реч има народни посланик Маријан Ристичевић.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господа народни посланици, ради се о Етичком одбору.

Када је етика у питању, свима онима који сутра славе, а вечерас су почели, желим да славе са срећом, у здрављу, хиљадама година, и они и њихови гости, и да никад више не дочекају да овом земљом владају разни

Пељешановићи, Мутибарићи, Варајићи, попут оне владе општенародне пропасти коју су чиниле странке бившег режима. С тим у вези ја се вечерас више нећу јављати за реч. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 39. амандман су заједно поднели народни посланици Драган Весовић, Иван Костић, Зоран Радојичић и Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 39. амандман су заједно поднели народни посланици Александар Марковић, Јелена Жарић Ковачевић, Студенка Ковачевић и Александра Мајкић.

Влада и Одбор за здравље и породицу прихватили су амандман, а Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Александар Марковић.

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Јако кратко. Дакле, ово је још један у низу усвојених амандмана, техничких амандмана. Интервенција је била потребна у делу који се односи на отклањање једне грешке која се поткрала. Драго ми је што је овај амандман усвојен, али ми је још драже што ни у начелној расправи али ни данас током целог дана расправе нисмо чули ни једну једину суштинску замерку. То говори у прилог томе зашто би овај закон требало подржати.

Из разлога које је малопре изнео господин Ристичевић, придружујем се, ни ја се до краја вечери нећу више јављати. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 39. амандман су заједно поднели народни посланици Душан Милисављевић, Горан Ћирић, Балша Божовић, Радослав Милојичић, Александра Јерков, Маја Виденовић, Дејан Николић, Верољуб Стевановић и Томислав Жигманов.

Реч има народни посланик Душан Милисављевић.

ДУШАН МИЛИСАВЉЕВИЋ: Овим амандманом предложили смо да у Етички одбор уђу два наставника медицинских факултета универзитета у Србији, с обзиром на то да је предложеним чланом закона предвиђено да Етички одбор Србије мора да има најмање четири доктора специјалиста медицине са искуством у научној и медицинској процени резултата клиничких испитивања лекова и медицинских средстава, као и етичких начела за клиничко испитивање, као и два представника удружења пацијената на нивоу Републике Србије.

Предлог амандмана је да у овај етички одбор уђу и два наставника Медицинског факултета универзитета у Србији с обзиром на то да су

наставници медицинских факултета најпроверенији медицински кадар у нашој републици, не само у нашој републици него и у свим земљама ЕУ, где се буквално сваке године, а поготову на сваких пет година, када се проверава статус професора на факултету, врши евалуација њиховог рада, њиховог знања.

Мислим да је предлог овог амандмана био на месту и да је Министарство на Одбору за здравље и породицу... То јест, чак је од стране помоћника министра здравља речено да постоји могућност да се усвоји. Није усвојен, али и даље стојим на становишту да је важно да то буду људи који су најпрофесионалнији.

Сви ми мислимо да смо исти, али нисмо исти. Што се тиче медицинског знања, наставници медицинских факултета су највише изложени континуираном медицинском раду, провери тог рада и мислим да би у Етичком одбору требало да им се нађе места. То је била сврха овог амандмана. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 39. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Горан Богдановић, Ненад Константиновић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На назив члана 40. амандман су заједно поднеле народни посланици Бранка Стаменковић, Татјана Мацура и Љупка Михајловска.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 40. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На назив члана 40. амандман су заједно поднели народни посланици Драган Весовић, Иван Костић, Зоран Радојичић и Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Драган Весовић.

ДРАГАН ВЕСОВИЋ: Хвала, господине председавајући.

У смислу ефикаснијег рада Парламента, нећу се убудуће јављати као подносилац амандмана, али ћу искористити преостало време посланичке групе и овлашћеног предлагача уколико будем осетио потребу да још нешто разјасним и поразговарам са министром. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 40. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Горан Богдановић, Ненад Константиновић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 41. амандман су заједно поднеле народни посланици Бранка Стаменковић, Татјана Мацура и Љупка Михајловска.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Бранка Стаменковић.

Изволите.

БРАНКА СТАМЕНКОВИЋ: Када је реч о члану 41, он уређује измене и допуне приликом спровођења неког клиничког испитивања. Каже – у случају да се неко клиничко испитивање спроводи и дође до неких суштинских измена које могу битно да утичу на сигурност, односно физички и психички интегритет испитаника, потребно је да спонзор поднесе захтев Агенцији да се те суштинске измене одобре. Онда Агенција има тридесет дана да одговори на тај захтев.

То је све у реду. Могу да домислим и да усред клиничког испитивања дође до неких суштинских измена и наравно да треба проверити са Агенцијом и добити одобрење. Једну једину примедбу сам имала, тј. то што по овоме изгледа да је довољно да спонзор поднесе захтев и то је то, може да настави да спроводи клиничко испитивање. Ја сам само додала један члан, да се у случају подношења захтева из става 2. овог члана клиничко испитивање обуставља док се не добије мишљење Агенције, која ће или прихватити те суштинске измене или неће, или ће рећи да су оне безбедне по сигурност и физички и психички интегритет, или неће.

Значи, некако ми је ово остало недоречено. Испада да све што у случају суштинских измена спонзор треба да уради јесте да поднесе захтев. Мислим да треба да се дода и овај став који ће осигурати да онда клиничко испитивање стаје док Агенција не да последњу реч о прихватљивости или неприхватљивости тих суштинских измена за даљи ток истраживања.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 41. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланици Марко Атлагић и Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 41. амандман су заједно поднели народни посланици Драган Весовић, Иван Костић, Зоран Радојичић и Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На назив члана 42. амандман су заједно поднеле народни посланици Бранка Стаменковић, Татјана Мацура и Љупка Михајловска.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 42. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 42. амандман су заједно поднели народни посланици Драган Весовић, Иван Костић, Зоран Радојичић и Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На назив члана 43. амандман су заједно поднеле народни посланици Бранка Стаменковић, Татјана Мацура и Љупка Михајловска.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 43. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланици Марко Атлагић и Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 43. амандман су заједно поднели народни посланици Драган Весовић, Иван Костић, Зоран Радојичић и Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 44. амандман су заједно поднеле народни посланици Бранка Стаменковић, Татјана Мацура и Љупка Михајловска.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 44. амандман је поднео посланик Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 44. амандман су заједно поднели народни посланици Драган Весовић, Иван Костић, Зоран Радојичић и Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 44. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Горан Богдановић, Ненад Константиновић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На назив члана 45. амандман су заједно поднеле народни посланици Бранка Стаменковић, Татјана Мацура и Љупка Михајловска.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 45. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланици Марко Атлагић и Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 45. амандман су заједно поднели народни посланици Драган Весовић, Иван Костић, Зоран Радојичић и Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 46. амандман су заједно поднеле народни посланици Бранка Стаменковић, Татјана Мацура и Љупка Михајловска.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 46. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 46. амандман су заједно поднели народни посланици Драган Весовић, Иван Костић, Зоран Радојичић и Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 46. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Горан Богдановић, Ненад Константиновић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На назив члана 47. амандман су заједно поднеле народни посланици Бранка Стаменковић, Татјана Мацура и Љупка Михајловска.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 47. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланици Марко Атлагић и Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 47. амандман су заједно поднели народни посланици Драган Весовић, Иван Костић, Зоран Радојичић и Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 47. амандман су заједно поднели народни посланици Душан Милисављевић, Горан Ђирић, Балша Божовић, Радослав Милојичић, Александра Јерков, Маја Виденовић, Дејан Николић, Верољуб Стевановић и Томислав Жигманов.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На назив члана 48. амандман су заједно поднеле народни посланици Бранка Стаменковић, Татјана Мацура и Љупка Михајловска.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 48. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 48. амандман су заједно поднели народни посланици Драган Весовић, Иван Костић, Зоран Радојичић и Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Амандман којим предлажу додавање назива члана 49. заједно су поднеле Бранка Стаменковић, Татјана Мацура и Љупка Михајловска.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 49. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланици Марко Атлагић и Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 49. амандман су заједно поднели народни посланици Драган Весовић, Иван Костић, Зоран Радојичић и Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 50. амандман су заједно поднеле народни посланици Бранка Стаменковић, Татјана Мацура и Љупка Михајловска.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Бранка Стаменковић.

БРАНКА СТАМЕНКОВИЋ: Хвала.

Предложили смо да се у члану 50. бришу ст. 2. и 3. зато што став 2. омогућава да се медицинско средство нађе на тржишту пре него што се заврши његова регистрација.

Сматрамо да медицинско средство не би смело да се нађе у промету пре него што се у потпуности заврши његова регистрација, док је по тренутно важећем Предлогу закона, који ће нажалост такав и остати, практично довољно да се поднесе захтев за регистрацију и то је довољно да медицинско средство буде пуштено у промет.

Мислим да нам није потребна толика ноншаланција. Да смо мало уређенија држава и друштво, као што је већина земаља Европске уније, од које преписујемо све ово, можда бисмо то себи могли да дозволимо, међутим, врло добро знате колико код нас може проблема настати због једне овакве недоречености и због тога што смо се слепо држали преведеног решења из европске директиве, уместо да мало размишљамо шта ће то изазвати у пракси код нас, у нашем случају и на нашем тржишту.

Предлагач закона није имао слуха за образложење које сам дала и одбио је овај амандман, поново из мени неразумљивих разлога. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 50. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 50. амандман су заједно поднели народни посланици Драган Весовић, Иван Костић, Зоран Радојичић и Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 50. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Горан Богдановић, Ненад Константиновић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 51. амандман су заједно поднеле народни посланици Бранка Стаменковић, Татјана Мацура и Љупка Михајловска.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 51. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланици Марко Атлагић и Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 51. амандман су заједно поднели народни посланици Драган Весовић, Иван Костић, Зоран Радојичић и Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 51. амандман су заједно поднели народни посланици Мариника Тепић, Соња Павловић, Александра Чабраја, Јован Јовановић и Зоран Живковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 52. амандман су заједно поднеле народни посланици Бранка Стаменковић, Татјана Мацура и Љупка Михајловска.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Бранка Стаменковић.

Изволите.

БРАНКА СТАМЕНКОВИЋ: Хвала.

Овде поново имамо ситуацију као у члану 50, а то је да смо просто, без много промишљања, само превели неко решење из легислативе ЕУ, где је, отприлике, када је реч о медицинским средствима којима је истекла регистрација, довољно опет само поднети неки захтев да би могао да се настави промет тог медицинског средства.

Овим амандманом ми смо предложили да се тај став 4. мења тако да гласи: „Медицинско средство коме је истекла регистрација не може да се увози док се та регистрација не обнови“.

Значи, поново, да смо уређена правна држава, можда би подношење захтева било довољно, као што је то очигледно довољно у земљама ЕУ. Међутим, свака земља је специфична и ми морамо све то што од прописа из ЕУ преузимамо да гледамо и поредимо са нашом конкретном ситуацијом и да домишљамо у шта се то може код нас претворити.

Зато се овај процес приступања назива преговорима. Значи, ми треба са ЕУ да испреговарамо да ли ћемо у потпуности нешто њихово само превести или прилагодити неким нашим условима.

Сматрам да је за тржиште наших медицинских средстава и за пацијенте и кориснике медицинских средстава много сигурније да се постарамо да медицинско средство коме је истекла регистрација не може да се увози само на основу захтева за продужетак регистрације, него тај захтев мора много раније да се поднесе ако се жели постићи ситуација у којој неће доћи до прекида увоза.

Поново, овај амандман је одбијен од стране предлагача закона као, не знам, овај... Он је бар, сасвим сигурно, добронамеран и има на првом месту на уму добробит пацијената и појачану заштиту домаћег тржишта када је реч о медицинским средствима. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 52. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 52. амандман су заједно поднели др Драган Весовић, мр Иван Костић, Зоран Радојичић и проф. др Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 52. амандман су заједно поднели народни посланици Мариника Тепић, Соња Павловић, Александра Чабраја, Јован Јовановић и Зоран Живковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На назив члана 53. амандман су заједно поднеле народни посланици Бранка Стаменковић, Татјана Мацура и Љупка Михајловска.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 53. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланици проф. др Марко Атлагић и Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 53. амандман су заједно поднели народни посланици др Драган Весовић, мр Иван Костић, Зоран Радојичић и проф. др Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 54. амандман су заједно поднеле народни посланици Бранка Стаменковић, Татјана Мацура и Љупка Михајловска.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 54. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 54. амандман су заједно поднели народни посланици др Драган Весовић, мр Иван Костић, Зоран Радојичић и проф. др Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 54. амандман су заједно поднели народни посланици Мариника Тепић, Соња Павловић, Александра Чабраја, Јован Јовановић и Зоран Живковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 55. амандман су заједно поднеле народни посланици Бранка Стаменковић, Татјана Мацура и Љупка Михајловска.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 55. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланици проф. др Марко Атлагић и Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 55. амандман су заједно поднели народни посланици др Драган Весовић, мр Иван Костић, Зоран Радојичић и проф. др Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На назив члана 56. амандман су заједно поднеле народни посланици Бранка Стаменковић, Татјана Мацура и Љупка Михајловска.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 56. амандман је поднео Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 56. амандман су заједно поднели народни посланици др Драган Весовић, мр Иван Костић, Зоран Радојичић и проф. др Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 57. амандман су заједно поднеле народни посланици Бранка Стаменковић, Татјана Мацура и Љупка Михајловска.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 57. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланици проф. др Марко Атлагић и Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 57. амандман су заједно поднели народни посланици др Драган Весовић, мр Иван Костић, Зоран Радојичић и проф. др Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 58. амандман су заједно поднеле народни посланици Бранка Стаменковић, Татјана Мацура и Љупка Михајловска.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 58. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 58. амандман су заједно поднели народни посланици др Драган Весовић, мр Иван Костић, Зоран Радојичић и проф. др Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 58. амандман су заједно поднели народни посланици Мариника Тепић, Соња Павловић, Александра Чабраја, Јован Јовановић и Зоран Живковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 59. амандман су заједно поднеле народни посланици Бранка Стаменковић, Татјана Мацура и Љупка Михајловска.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 59. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланици проф. др Марко Атлагић и Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 59. амандман су заједно поднели др Драган Весовић, мр Иван Костић, Зоран Радојичић и проф. др Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 59. амандман су заједно поднели народни посланици Александар Марковић, Јелена Жарић Ковачевић, Студенка Ковачевић и Александра Мајкић.

Влада и Одбор за здравље и породицу прихватили су амандман, а Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије, па констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Јелена Жарић Ковачевић.

ЈЕЛЕНА ЖАРИЋ КОВАЧЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министре, представници Министарства, даме и господо народни посланици, само ћу кратко образложити овај амандман.

Ми смо поднели амандман, јер очигледно постоји грешка у куцању текста Предлога. Ако бисте упоредили сам текст Предлога са нашим амандманом, видели бисте о чему се ради.

Овај амандман је прихваћен, односно Влада Републике Србије је дала позитивно мишљење о овом амандману, на чему се захваљујем.

Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 59. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Горан Богдановић, Ненад Константиновић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 60. амандман су заједно поднеле народни посланици Бранка Стаменковић, Татјана Мацура и Љупка Михајловска.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 60. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 60. амандман су заједно поднели народни посланици др Драган Весовић, мр Иван Костић, Зоран Радојичић и проф. др Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 60. амандман су заједно поднели народни посланици Мариника Тепић, Соња Павловић, Александра Чабраја, Јован Јовановић и Зоран Живковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 60. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланици: заједно Александар Марковић, Јелена Жарић Ковачевић, Студенка Ковачевић и Александра Мајкић и заједно Јелена Вујић Обрадовић, Марија Јевђић, Ђорђе Косанић, Петар Петровић и Војислав Вујић.

Влада и Одбор за здравље и породицу прихватили су амандман, а Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије, па констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Студенка Ковачевић.

Изволите.

СТУДЕНКА КОВАЧЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Даме и господо народни посланици, амандман се тиче исправљања техничке грешке. Колеге посланици и ја трудимо се да дамо свој допринос бољој примени овог закона, и захвалила бих Влади што је прихватила овај амандман.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 61. амандман су заједно поднеле народни посланици Бранка Стаменковић, Татјана Мацура и Љупка Михајловска.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 61. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 61. амандман су заједно поднели народни посланици др Драган Весовић, мр Иван Костић, Зоран Радојичић и проф. др Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 62. амандман су заједно поднеле народни посланици Бранка Стаменковић, Татјана Мацура и Љупка Михајловска.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 62. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 62. амандман су заједно поднели народни посланици др Драган Весовић, мр Иван Костић, Зоран Радојичић и проф. др Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 63. амандман су заједно поднеле народни посланици Бранка Стаменковић, Татјана Мацура и Љупка Михајловска.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 63. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 63. амандман су заједно поднели народни посланици др Драган Весовић, мр Иван Костић, Зоран Радојичић и проф. др Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Амандман којим предлажу додавање назива члана 64. заједно су поднеле народни посланици Бранка Стаменковић, Татјана Мацура и Љупка Михајловска.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 64. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 64. амандман су заједно поднели народни посланици др Драган Весовић, мр Иван Костић, Зоран Радојичић и проф. др Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Амандман којим предлажу додавање назива члана 65. заједно су поднеле народни посланици Бранка Стаменковић, Татјана Мацура и Љупка Михајловска.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 65. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 65. амандман су заједно поднели народни посланици др Драган Весовић, мр Иван Костић, Зоран Радојичић и проф. др Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Амандман којим предлажу додавање назива члана 66. заједно су поднеле Бранка Стаменковић, Татјана Мацура и Љупка Михајловска.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 66. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 66. амандман су заједно поднели народни посланици Драган Весовић, Иван Костић, Зоран Радојичић и Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 67. амандман су заједно поднели народни посланици Бранка Стаменковић, Татјана Мацура и Љупка Михајловска.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 67. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 67. амандман су заједно поднели народни посланици Драган Весовић, Иван Костић, Зоран Радојичић и Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На назив члана 68. амандман су заједно поднели народни посланици Бранка Стаменковић, Татјана Мацура и Љупка Михајловска.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 68. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 68. амандман су заједно поднели народни посланици Драган Весовић, Иван Костић, Зоран Радојичић и Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 69. амандман су заједно поднели народни посланици Бранка Стаменковић, Татјана Мацура и Љупка Михајловска.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 69. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 69. амандман су заједно поднели народни посланици Драган Весовић, Иван Костић, Зоран Радојичић и Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 69. амандман су заједно поднели народни посланици Александар Марковић, Јелена Жарић Ковачевић, Студенка Ковачевић и Александра Мајкић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 70. амандман су заједно поднели народни посланици Бранка Стаменковић, Татјана Мацура и Љупка Михајловска.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 70. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 70. амандман су заједно поднели народни посланици Драган Весовић, Иван Костић, Зоран Радојичић и Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 71. амандман су заједно поднели народни посланици Бранка Стаменковић, Татјана Мацура и Љупка Михајловска.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 71. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 71. амандман су заједно поднели народни посланици Драган Весовић, Иван Костић, Зоран Радојичић и Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 72. амандман су заједно поднели народни посланици Бранка Стаменковић, Татјана Мацура и Љупка Михајловска.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 72. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 72. амандман су заједно поднели народни посланици Драган Весовић, Иван Костић, Зоран Радојичић и Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 73. амандман су заједно поднели народни посланици Бранка Стаменковић, Татјана Мацура и Љупка Михајловска.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 73. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 73. амандман су заједно поднели народни посланици Драган Весовић, Иван Костић, Зоран Радојичић и Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 73. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланици: заједно Александар Марковић, Јелена Жарић Ковачевић, Студенка Ковачевић и Александра Мајкић и заједно Јелена Вујић Обрадовић, Марија Јевђић, Ђорђе Косанић, Петар Петровић и Војислав Вујић.

Влада и Одбор за здравље и породицу прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са

Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Реч има народни посланик Студенка Ковачевић.

СТУДЕНКА КОВАЧЕВИЋ: Захваљујем, господине председавајући.

Поштовани министре, иста ситуација као и малопре: дакле, бавили смо се исправљањем техничких грешака само из разлога што је закон суштински одличан и није било посла, тако да смо се бавили искључиво исправљањем техничких грешака. Још једном захваљујем што сте прихватили амандман.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 74. амандман су заједно поднели народни посланици Бранка Стаменковић, Татјана Мацура и Љупка Михајловска.

Да ли неко жели реч. (Не.)

На члан 74. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 74. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Горан Богдановић, Ненад Константиновић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 74. амандман су заједно поднели народни посланици Драган Весовић, Иван Костић, Зоран Радојичић и Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 75. амандман су заједно поднели народни посланици Бранка Стаменковић, Татјана Мацура и Љупка Михајловска.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 75. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 75. амандман су заједно поднели народни посланици Драган Весовић, Иван Костић, Зоран Радојичић и Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 76. амандман су заједно поднели народни посланици Бранка Стаменковић, Татјана Мацура и Љупка Михајловска.

Да ли неко жели реч. (Не.)

На члан 76. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 76. амандман су заједно поднели народни посланици Драган Весовић, Иван Костић, Зоран Радојичић и Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 77. амандман су заједно поднели народни посланици Бранка Стаменковић, Татјана Мацура и Љупка Михајловска.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 77. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 77. амандман су заједно поднели народни посланици Драган Весовић, Иван Костић, Зоран Радојичић и Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На назив члана 78. амандман су заједно поднели народни посланици Бранка Стаменковић, Татјана Мацура и Љупка Михајловска.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 78. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 78. амандман су заједно поднели народни посланици Драган Весовић, Иван Костић, Зоран Радојичић и Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 79. амандман су заједно поднели народни посланици Бранка Стаменковић, Татјана Мацура и Љупка Михајловска.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 79. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 79. амандман су заједно поднели народни посланици Драган Весовић, Иван Костић, Зоран Радојичић и Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 80. амандман су заједно поднели народни посланици Бранка Стаменковић, Татјана Мацура и Љупка Михајловска.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 80. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 80. амандман су заједно поднели народни посланици Драган Весовић, Иван Костић, Зоран Радојичић и Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 80. амандман су заједно поднели народни посланици Зоран Красић, Срето Перић, Ружица Николић и Александар Шешељ.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Народни посланик Зоран Красић.

Изволите.

ЗОРАН КРАСИЋ: Ако смо поднели амандман, треба некако да га образложимо, да направимо тај последњи покушај да видимо да ли смо успели да убедимо представника Владе да није лоше да се усвоји наш амандман.

То је члан 80, који се односи на обавезе увозника, каже: „Увозник медицинског средства из држава које нису чланице ЕУ...“. Ово „државе које нису чланице ЕУ“ нам је повод да вам скренемо пажњу. Значи, у нашем правном систему постоји нешто што је држава, земља Србија, и све друго је иностранство. У Влади Републике Србије постоје Министарство за унутрашње послове и Министарство за спољне послове. Све оно што су државе које нису чланице ЕУ, то је иностранство, као што су и државе чланице ЕУ иностранство.

Ми се не налазимо у неком толико јаком интегративном процесу да смо се утопили и постали чланица ЕУ. И све државе које су чланице ЕУ, њих је сада 28, са гледишта правног система Републике Србије, то је иностранство. Оно може да има неке специфичне односе због билатералних и мултилатералних уговора који постоје на тој релацији, али то није ниво да се овим чланом та специфичност регулише. Та специфичност се регулише Законом о спољнотрговинском пословању, царинским прописима и другим прописима. То је први недостатак. Он је правнополитичке природе. Други, много већи недостатак јесте то што овај члан практично прописује да без сагласности министра није могућ увоз.

Могу да схватим да се Министарство на неки начин пита, али онда се поставља питање чему Агенција, чему Завод за здравствено осигурање, чему Завод за јавно здравље, чему неке друге институције.

Онај ко се законом граби за ексклузивно право да одлучује да ли ће да одобри увоз улази у један велики ризик. Медицинска средства су производи и роба, када се појаве на царини, и свака роба има одговарајући режим. Очигледно овде није режим – слободно. Али овде очигледно режим не може да буде ни дозвола, да ли је неко претходно одобрење итд.

Када се иде на режим дозволе, онда онај ко задржава тај режим и то ексклузивно право да одлучује барата билансима, билансима производње медицинских средстава у Србији и билансима потрошње. Међутим, наше министарство неће бити у могућности да зна те билансе зато што постоји још и паралелно приватно здравство, које баш и нема неку велику обавезу да обавештава Министарство здравља, а постоји велика опасност, уколико се и да нека дозвола за неке веће количине, да се оптерети платни промет са иностранством.

Мислим да је ово погрешно решење. Овде је решење по инерцији; сваки министар воли да задржи неко своје ексклузивно право да он нешто одлучује, о неким дозволама, без његовог потписа не може ништа да се деси, али то су лоша решења. Очигледно је да је онај ко је преписивао ово из директива ЕУ и из уредбе то погрешно преписао. Нигде нема у тим уредбама и директивама на овај начин описано. Те директиве се односе на чланице ЕУ и ту је потпуно друга терминологија када се описују, то су чланице. У уредбама, ако се прича о некој трећој страни која није чланица ЕУ, онда се каже – друга држава, трећа држава или треће лице.

Овде је стварно постао проблем то што је неко хтео нешто да направи, да добије неки плус из ЕУ како је то све имплементирано, испуњено је још нешто за неко поглавље, тамо неко, не знам које, поглавље, на овај начин сте доказали да сте нешто завршили. Али, будите сигурни, када одете у ЕУ, у Брисел и када с њима разговарате, они ће да вам кажу, из Комисије, да су велики противници слепог преписивања директива у правни систем држава чланица ЕУ. Чак се и љуте уколико нека држава чланица препише од друге државе чланице неко њихово решење. Значи, имате ту ситуацију.

Ми смо скоро... Господин Арсић и ја смо били маја месеца у Бриселу, слушали смо шта њихови експерти причају о том преписивању и како то називају итд. Мислим да сте изабрали лош пут. Ово ће остати нејасно. Све државе које нису чланице ЕУ, а нису Србија, јесу иностранство. Прихватите то, биће лакше и вама и нама.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 80. амандман су заједно поднели народни посланици Мариника Тепић, Соња Павловић, Александра Чабраја, Јован Јовановић и Зоран Живковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 80. амандман су заједно поднели народни посланици Дубравко Бојић, Милорад Мирчић, Вјерица Радета и Никола Савић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 81. амандман су заједно поднеле народни посланици Бранка Стаменковић, Татјана Мацура и Љупка Михајловска.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 81. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 81. амандман су заједно поднели народни посланици Драган Весовић, Иван Костић, Зоран Радојичић и Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 82. амандман су заједно поднеле народни посланици Бранка Стаменковић, Татјана Мацура и Љупка Михајловска.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 82. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 82. амандман су заједно поднели народни посланици Драган Весовић, Иван Костић, Зоран Радојичић и Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 82. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Горан Богдановић, Ненад Константиновић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Амандман којим се предлаже додавање назива члана 83. заједно су поднеле народни посланици Бранка Стаменковић, Татјана Мацура и Љупка Михајловска.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 83. амандман је поднео посланик Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 83. амандман су заједно поднели народни посланици Драган Весовић, Иван Костић, Зоран Радојичић и Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 84. амандман су заједно поднеле народни посланици Бранка Стаменковић, Татјана Мацура и Љупка Михајловска.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 84. амандман је поднео Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 84. амандман су заједно поднели народни посланици Драган Весовић, Иван Костић, Зоран Радојичић и Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 85. амандман су заједно поднеле народни посланици Бранка Стаменковић, Татјана Мацура и Љупка Михајловска.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 85. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 85. амандман су заједно поднели народни посланици Драган Весовић, Иван Костић, Зоран Радојичић и Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Амандман којим предлажу да се после члана 85. дода члан 85а заједно су поднеле народни посланици Бранка Стаменковић, Татјана Мацура и Љупка Михајловска.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На назив члана 86. амандман су заједно поднеле народни посланици Бранка Стаменковић, Татјана Мацура и Љупка Михајловска.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 86. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 86. амандман су заједно поднели народни посланици Драган Весовић, Иван Костић, Зоран Радојичић и Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 87. амандман су заједно поднеле народни посланици Бранка Стаменковић, Татјана Мацура и Љупка Михајловска.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 87. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 87. амандман су заједно поднели народни посланици Драган Весовић, Иван Костић, Зоран Радојичић и Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 88. амандман су заједно поднеле народни посланици Бранка Стаменковић, Татјана Мацура и Љупка Михајловска.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 88. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 88. амандман су заједно поднели народни посланици Драган Весовић, Иван Костић, Зоран Радојичић и Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 89. амандман су заједно поднеле народни посланици Бранка Стаменковић, Татјана Мацура и Љупка Михајловска.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 89. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 89. амандман су заједно поднели народни посланици Драган Весовић, Иван Костић, Зоран Радојичић и Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 90. амандман су заједно поднеле народни посланици Бранка Стаменковић, Татјана Мацура и Љупка Михајловска.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 90. амандман је поднео посланик Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 90. амандман су заједно поднели народни посланици Драган Весовић, Иван Костић, Зоран Радојичић и Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 90. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланици: заједно Александар Марковић, Јелена Жарић Ковачевић, Студенка Ковачевић и Александра Мајкић и заједно Јелена Вујић Обрадовић, Марија Јевђић, Ђорђе Косанић, Петар Петровић и Војислав Вујић.

Влада и Одбор за здравље и породицу прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 91. амандман су заједно поднеле народни посланици Бранка Стаменковић, Татјана Мацура и Љупка Михајловска.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 91. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 91. амандман су заједно поднели народни посланици Драган Весовић, Иван Костић, Зоран Радојичић и Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 92. амандман су заједно поднеле народни посланици Бранка Стаменковић, Татјана Мацура и Љупка Михајловска.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 92. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 92. амандман су заједно поднели народни посланици Драган Весовић, Иван Костић, Зоран Радојичић и Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 93. амандман су заједно поднеле народни посланици Бранка Стаменковић, Татјана Мацура и Љупка Михајловска.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 93. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 93. амандман су заједно поднели народни посланици Драган Весовић, Иван Костић, Зоран Радојичић и Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 93. амандман су заједно поднели народни посланици Ненад Чанак, Нада Лазић и Олена Папуга.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 94. амандман су заједно поднеле народни посланици Бранка Стаменковић, Татјана Мацура и Љупка Михајловска.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 94. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 94. амандман су заједно поднели народни посланици Драган Весовић, Иван Костић, Зоран Радојичић и Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 94. амандман је поднела народни посланик Весна Ракоњац.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Амандман којим предлажу додавање назива члана 95. заједно су поднеле народни посланици Бранка Стаменковић, Татјана Мацура и Љупка Михајловска.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 95. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Да и неко жели реч? (Не.)

На члан 95. амандман су заједно поднели народни посланици Драган Весовић, Иван Костић, Зоран Радојичић и Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 96. амандман су заједно поднели народни посланици Бранка Стаменковић, Татјана Мацура и Љупка Михајловска.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 96. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 96. амандман су заједно поднели народни посланици Драган Весовић, Иван Костић, Зоран Радојичић и Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 97. амандман су заједно поднели народни посланици Бранка Стаменковић, Татјана Мацура и Љупка Михајловска.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 97. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 97. амандман су заједно поднели народни посланици Драган Весовић, Иван Костић, Зоран Радојичић и Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На назив члан 98. амандман су заједно поднели народни посланици Бранка Стаменковић, Татјана Мацура и Љупка Михајловска.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 98. амандман је поднео посланик Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 98. амандман су заједно поднели народни посланици Драган Весовић, Иван Костић, Зоран Радојичић и Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На назив члана 99. амандман су заједно поднели народни посланици Бранка Стаменковић, Татјана Мацура и Љупка Михајловска.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 99. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 99. амандман су заједно поднели народни посланици Драган Весовић, Иван Костић, Зоран Радојичић и Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 99. амандман су заједно поднели народни посланици Александар Марковић, Јелена Жарић Ковачевић, Студенка Ковачевић и Александра Мајкић.

Влада и Одбор за здравље и породицу прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Реч има народни посланик Јелена Жарић Ковачевић.

Изволите.

ЈЕЛЕНА ЖАРИЋ КОВАЧЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени господине министре, даме и господо народни посланици, ми смо поднели амандман да бисмо извршили исправку ове одредбе, практично, додавањем једне речи, како би ова одредба до краја добила право значење у језичком смислу.

Такође, поново, да би одредба била разумљивија, без мешања у суштину и стручни део, ја ћу ово своје јављање искористити да вам кажем да се нећу више јављати у овој расправи у појединостима и да се захвалим министру и Влади Републике Србије на позитивном мишљењу и прихватању наших амандмана. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Поштоване даме и господо народни посланици, овим амандманом бисмо завршили данашњу расправу.

Настављамо сутра у 10 часова, амандманом на члан 100. који су заједно поднели народни посланици Бранка Стаменковић, Татјана Мацура и Љупка Михајловска.

Захваљујем.

(Седница је прекинута у 19.25 часова.)